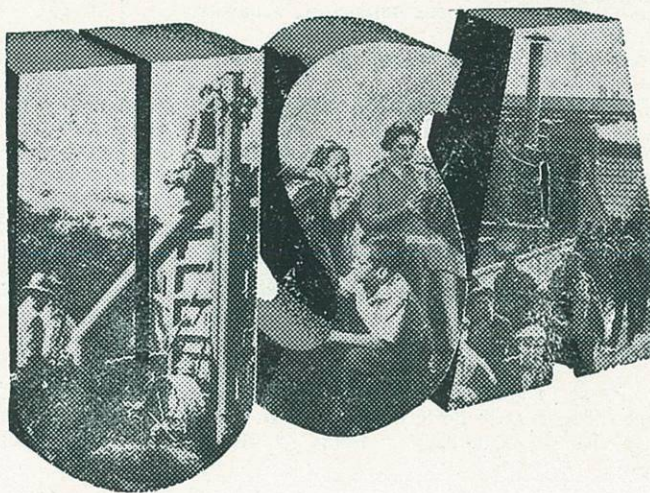

Zarja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

Much to be Thankful for

THANKSGIVING DAY

November 22, 1945

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

 83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women
Canadian American Council on International Relations
Common Council for American Unity

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislend, 1034 Dillingham Ave, Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SZZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Telephone ENdicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee
Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10086 Ave. L., So. Chicago, Ill.

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board
Director of Drill Teams and Clubs:
Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Director of Juvenile Department:
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Director of Sports:
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

POSJOILO ZMAGE

Dne 29. okt. se je pričela kampanja za \$11,000,000,000
posojila zmage, ki bo trajala do 8. decembra. U. S. zaklad-
nica apelira na nas za prispevanje k temu posojilu iz sle-
dečih razlogov:

(1) Oskrba ranjencev in rehabilitacija veteranov. Ta
naloga bo tvorila enega največjih narodnih izdatkov v le-
tih, ki so pred nami. K oskrbi ranjencev moramo pristeti
še odpravnino vojakov, izobrazbo, posojila in splošno ad-
ministracijo G.I. Bill of Rights.

(2) Preklie in terminacija vojnih kontraktov. Še ved-
no so potrebne ogromne vsote za plačilo vojnih materialov,
ki so bili naročeni, producirani in odpremljeni že pred me-
seci.

(3) Inflacija. Dočim se bo brezposelnost dvigala
tekom rekonverzijske periode, bo ogromna večina ameri-
ških delavcev še vedno služila visoke mezde in bo imela
toliko denarja, kot ga ni imela že leta poprej.

Ako se ta ekstra denar prihrani, postane lahko hrb-
tenica nakupne moči in ustaljajočega vpliva v letih, ki so
pred nami. Obratno pa, ako bi ljudstvo pričelo ta denar
izdajati sedaj, preden se pojavijo na trgu potrebščine kon-
zumentov, utegne biti posledica tega kaos.

(4) Povratek moštva. Povratek moštva je zvezan s
prav tako velikimi stroški, kot odprema moštva preko mor-
ja, in ta proces se bo zavlekel v nedoločeno periodo.

(5) Vzdrževanje okupacijskih armad. Nastanjenje,
hranjenje in zdravstveno oskrbovanje najmanj dveh armad
preko morja je draga stvar, ki bo še dokaj časa trajala —
sploh ne vemo, koliko časa še.

VICTORY LOAN

This is why the U. S. Treasury is asking for \$11,000,-
000 000 in the Victory Loan, which begins October 29 and
ends December 8:

(1) Care of the wounded and rehabilitation of vet-
erans. This job is going to be one of the nation's biggest
expenses for years to come. Mustering-out pay, education,
loans and general administration of the G. I Bill of Rights
must be added to care of the wounded

(2) Cancellation and termination of war contracts.
Huge sums are still required to pay for war materials
which were ordered, produced and delivered months ago.

(3) Inflation. While unemployment will rise during
the reconversion period, the big bulk of American wage-
earners will still be earning high wages and will have the
most money accumulated that they've had for years.

If this extra money is saved, it can provide a backlog
of buying power and steady influence for years to come.
Conversely, if people should try to spend it now before
many consumer goods are available, chaos can result.

(4) Bringing men home. It's just as expensive as
sending them over, and the process will go on for an in-
definite period.

(5) Maintaining armies of occupation. Housing,
feeding, giving medical care to at least two armies abroad
is a costly business which will go on for some time—we
don't know how long.

Pomagajmo Slovenkam v domovini!

MNOGOKRAT se je slišala opazka: ko bo odprto, pa bomo dali! Tisti čas je zdaj tukaj, ko se lahko pošljejo stvari v staro domovino. Nekateri so to že storili, toda mnogi nimajo časa ali imajo druge zadržke, da ne pridejo do tiste prilike, da bi pripravili svoj paket in ga poslali svojim. Kar vas sedaj prosimo, drage sestre, to vam ne bo težko dati, ker je ni osebe v Ameriki, ki ne bi mogla nekaj dati, tudi, če je že svojim poslala. To ni sicer prvič, da se vas prosi za te stvari, ker brale ste že v zapisniku glavne seje odbora direktorice, ki je bil priobčen v septembrski izdaji in potem je bilo ponovljeno v zadnji izdaji. Zdaj je že tretjič, da ponavljamo priporočilo, katerega je poslala na glavno sejo naša spoštovana glavna predsednica in je bilo odobreno soglasno po direktoricah.

Drage sestre, prosi se vas v imenu ubogih sirot v domovini, kjer jim manjka vsega, da bi prinesle na prihodnjo sejo svoje podružnice enega ali več od sledečih predmetov: milo (žajfa), mleko v kantah, kavo, čaj, sukanec, šivanke, gumbi (knofe), volno za plesti, igle, pisalni papir, svinčnike in tablete za otroke, sladkor v koščkih, semena za vrt, itd. Odbor pri podružnici naj pa spravi te stvari v poseben zaboj in vsaka podružnica bo dobila iz glavnega urada navodilo, kam poslati ob koncu leta, ali še poprej, če boste imele dovolj za zaboj.

Pri nekaterih podružnicah so agilne odbornice upoštevale že prvo opozorilo o zbiranju teh stvari in imajo že precej nabranega, toda je še mnogo podružnic, odkjer nismo še dobili poročila. Med nami bi ne smelo biti niti podružnice, kjer se ne bi članstvo potrudilo v tem oziru in prispevalo vsaj nekaj teh potrebščin.

Vsaka izmed nas dobro ve, kako je težko biti v hiši popolnoma brez mila in mila ni bilo dovolj v starem kraju še pred vojsko, nikar zdaj, ko se sploh ne more dobiti. Potem kava in čaj, to se je tudi težko dobilo že več let. Brez sukanca se tudi ne more krpati in brez volne tudi ne plesti jopiče, nogavice, rokavice in druge gorke stvari; igel za pletenje tudi ni, zato se vas prosi, da daste tudi igle. Gumbov (knofov) tudi manjka, kakor tudi šivank; pisalnega papirja se skoro ne more dobiti in v tem oziru se vam toplo priporoča, da kupite eno bakso našega pisalnega papirja, kjer je 30 komadov lepega papirja in 30 kuvert ter 12 dopisnic za en dolar. Zelo bodo veseli dobiti nekaj pristnega, domačega iz oddaljene Amerike. S tem jim bomo dokazali, da med nami še vedno prevladuje velika ljubezen do slovenskih tradicij. Semen tudi nimajo, v Ameriki se pa dobi vseh vrst semena, kar si kdo izvoli. Tudi če je na paketih angleški tekst, saj je tudi slika in bodo po sliki vedeli, za katero zelenjavo pošiljate semena. Svinčnikov in tabletov tudi primanjkuje šolskim otrokom že ves čas vojske in teh predmetov se ne bo tam še dobilo. Vzelo bo čas, predno bodo te stvari na trgu in bo precej drago, dočim mi lahko dobimo prav po zmernih cenah.

Med nami je večkrat navada, da odložimo, misleč, da je še čas in lahko storimo drugič. Ampak to je ena stvar, ki naj bi bila izjema in jo ne odložimo, temveč si vzemimo kot za nekaj kar **mora** biti storjeno takoj in z našo navdušenostjo bomo dali tudi drugim pobudo. Lahko bomo med nami zbrale dovolj teh stvari, da bo dobila te potrebščine vsaj za silo prav vsaka družina v starem kraju.

Jesenski praznik!

VSI SVETI in Verne duše . . . Morda ni daleč dan, ko bomo tam jaz in ti in oni. Ko bo meja med tostranstvom in onostranstvom prekoračena in se bodo naše duše nenadoma znašle na mestu, ki si ga določamo že na tem svetu. V našem življenju ne bi smel miniti niti dan, da ne bi mislili na tisto največjo, zadnjo uro, ki neizogibno čaka pred vrati. Toda če se vprašamo, koliko je naša skrb za to, se moramo sramovati. Kako malo mislimo na tisti vekoviti trenutek, ko nam bo prišel naproti večni Sodnik s svojo odločitvijo! — —

Glejte, koliko naših dragih je že onkraj! Kolika lju-

bezen nas veže z onostranstvom, koliko hrepenenje, koliko upanje! Mi pa se tu še kljub temu vežemo na imetje in na položaj, na ugledne naslove in na vse, kar je ničevega, od danes do jutri. In ne odprejo se nam oči in ne spoznamo, da bo enkrat vse to minilo.

V smrt gledamo iz dneva v dan, ob krstih mladih in starih postajamo, ko pa se vračamo, pozabljamo na največji cilj, na največjo resnico življenja.

Molimo, da bi nam dal Bog milost, da bi prav razumele življenje, da bi angel smrti ne prehitel angela dobrih del.

“Slovensko-ameriška kuharica”

KAKOR se nam poroča iz New Yorka, izide tam proti koncu tekočega meseca knjiga “Slovensko-ameriška kuharica,” katero izda dobro znana in priznana kuharica Mrs. Ivanka Zakrajšek.

Knjiga ima blizu 500 strani in vsebuje poleg obilnega splošno informativnega gradiva tudi okrog 1,200 vsakovrstnih praktičnih receptov iz slovenske in ameriške kuhinje. Knjiga torej obsega vse panoge kuhe od starokrajških žgancev, kranjskih klobas in tort do ameriških “ham and eggs,” vsakovrstnih stejkov (steaks), kejkov (cakes), pajev in “ice-cream-a.”

Samo po sebi se razume, da so vsi recepti in druga pojasnila pisani na podlagi ameriških mer in vage. Zato naše ameriške kuharice ne bodo nikoli v zadregi, koliko naj vzamejo ene ali druge primesi za to ali ono jed, kakor je to bil slučaj s starokrajškimi kuhinjskimi knjigami.

Posebnost te knjige pa je zlasti v tem, da so naslovi receptov podani tudi v angleščini. Tako je knjiga istočasno tudi nekak slovensko-angleški kuhinjski besednjak. Koliko neprijetnosti in težav bi bilo prihranjenih našim rojakinjam ob času njihovega prihoda v to deželo, zlasti v takih krajih, kjer ni bilo slovenskih trgovin, ako bi bile imele na razpolago te angleške izraze!

Posebno pozornost je avtorica posvetila onim načinom kuhe in jedil, katerih naše priseljenke niso poznale v starem kraju. Tak način kuhe je na primer brojanje (broiling) in taka jedila so na primer stejki, paji itd. Izdajateljica je torej združila našo starokrajško, oziroma evropsko kuhinjo z ameriško; ali kakor bi se lahko reklo, poamerikanizirala je našo kuhinjo.

Omenjeno naj bo tudi to, da knjiga vsebuje tudi angleški oddelek, v katerem so razna pojasnila in recepti za razne naše slovenske posebnosti kot so potice, šarkeljni, špehovka, krapci, flancati itd. Brez dvoma se bodo naše tu rojene gospodinje in kuharice pridno posluževale angleškega oddelka. Tako bosta slovenska mati in njena ameriška hči lahko rabili eno in isto kuhinjsko knjigo.

Na podlagi tega, kar nam je do sedaj znanega o tej novi in važni knjigi, se lahko reče, da bo zadostila veliki potrebi, katero so naše rojakinje čutile, odkar so pričele prihajati v ta novi svet, kjer jim je bilo vse novo in tuje. Zato smo uverjeni, da jo bodo z veseljem pozdravile ter brez odlašanja segle po nji, zlasti ker je radi pomanjkanja papirja tiskano razmeroma majhno število knjig.

Knjiga ima biti vezana v lično in trpežno platno, da bo tako lahko služila svojim bodočim lastnicam.

Cena tej novi in veliki knjigi bo \$5.00, kar je razmeroma malo, ako se jemlje v ozir sedanja visoka cena tiskarskega in knjigovozniškega dela. Poleg tega se pa ne sme prezreti večletno delo, ki je združeno s tako veliko knjigo te vrste. Čitateljice, ki hočejo, da bodo knjigo čim prej dobile in se z njo okoristile, jo lahko takoj naroče in sicer naj pišejo na izdajateljico, Mrs. Ivanka Zakrajšek, 302 E. 72nd Street, New York 21, N. Y.

Mrs. Ivanki Zakrajšek, ki je članica naše Zveze in tudi članica našega glavnega odbora, pa čestitamo na njenem velikem in težkem delu ter ji prav iskreno želimo, da pride njena “kuharica” v vsako slovensko kuhinjo od New Yorka do San Francisca.

NAŠA GL. PREDSEDNICA NA SLEDEČI NAČIN PRIPOROČA SLOVENSKO-AMERIŠKO KUHARICO

V ČASIH, ki jih zdaj preživljamo, mora vsaka žena gledati, da si prihrani s pravilnim gospodinjstvom trud in čas, ter da zna pripraviti dobro in tečno hrano s primernimi izdatki

Gospodinjske in kuharske nasvete objavljamo navadno v posebnih knjigah, ki so bile doslej vedno spisane po naših sestrah v stari domovini ter tam tudi založene in izdane. Zato sem bila tem bolj vzradoščena, ko sem zvedela, da se je ena naših sester in glavnih odbornic Slovenske ženske zveze namenila sestaviti in izdati to prepotrebno knjigo, ki je zdaj tukaj pred nami.

Ni dvoma, da bo knjiga za vse nas velike in neprecenljive vrednosti, ker je v nji lepa izbira jedil za vsak dan in letni čas. Kratek pogled v knjigo, pa bo vsaka gospodinja brž na jasnem, kaj lahko pripravi za danes in jutri iz sredstev, ki jih nudi trg, jedilna shramba in odmerjeni gospodinjski denar. Posebno sem vesela, da knjiga vsebuje v angleščino prevedena nekatera naša najljubša narodna jedila in pecivo, s čemur bo zelo ustrezno našim hčerkam, rojenim v Ameriki.

Sestava in založba Kuharske knjige je bila že moja davna, srčna želja, toda radi gotovih vzrokov se ni ta želja nikoli uresničila. Zato danes to knjigo toliko toplejše pozdravljam ob zavesti, da ima naša Slovenska ženska zveza tako zmožno in večjo glavno odborico, ki se je podstopila tega velikega dela ter ga tudi častno dovršila. Ta knjiga bo v čast in ponos vsem ameriškim Slovenkam, v prvi vrsti članicam naše organizacije, zato naj ne bi bilo nobene slovenske doma brez te potrebne knjige. Članice SZZ in vse ameriške Slovenke: Sezite po knjigi, dokler ne poide zaloga! Z nakupom te knjige bomo v prvi vrsti koristile samim sebi in svojim družinam, dale pa bomo priznanje tudi pisateljici, marljivi, zavedni in inteligentni ameriški Slovenki, gospej Ivanki Zakrajšek, katere največje plačilo za njen trud bo zavest, da je ustregla slovenskim ženam in njihovim družinam, katerih blagor in zdravje je vsaki naši ženi največja želja in prva zapoved.

Naj pride ta lepa knjiga v vsak slovenski dom!

MARIE PRISLAND,
predsednica Slovenske ženske zveze.

POSEBNA PROŠNJA ZA NAŠE URADNICE OB ČASU KAMPANJE ZA NAŠ ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD

Po sklepu glavnega odbora se je sklenilo poslati vsem našim uradnicam posebne pole, potrdila in pisma s prošnjo za njih pomoč, da se naš šolninski in dobrodelni sklad dvigne. Glavni odbor je prepričan, da se bodo naše uradnice potrudile, saj so se že mnogokrat pokazale, da jim je pri srcu njih organizacija, posebno pa še ob času, ko njih organizacija dela in se trudi za nesrečne otroke tu in v stari domovini. Vsak cent, ki ga boste poslale ali nabrale v ta namen, ste lahko brez skrbi, da bo pošteno in premišljeno izdan. Vsaka ve, da kadar imajo v rokah direktorice naše organizacije kakšno opravilo, da je isto izvršeno po najboljši previdnosti. Prav radi tega smo uverjene, da se boste potrudile po svoji moči in poslale tem več

prijatelj, novih članov za naš Klub Tisočerih in pa posameznih prispevkov. Vsaka, katera se bo količkaj potrudila, ne bo nikdar pozabljena pri organizaciji. Njeno delo in vse, kar bo storila za ta dobroteljni namen, bo za vedno zapisano ne le v knjigah naše organizacije, temveč tudi v zlatih božjih knjigah, kajti Bog ne pozabi onih, kateri pokažejo ljubezen do otrok, za katere se je tudi On najbolj zanimal in jih ljubil.

Tista, katera pa pošlje največjo svoto ob času kampa-
nje, bo pa posebno počaščena na konvenciji, ki se vrši
drugo leto.

PRISPEVKI ZA ŠOLNINSKI IN DOBRODELNI SKLAD CONTRIBUTIONS TO THE SCHOLARSHIP AND BENEFIT FUND

Novi člani za Krožek Zvezinih prijateljev

New Members of Our Friendship Circle

Miss Frances Bogovich, direktorica mladinskega oddelka, 6701 Schaefer Avenue, Cleveland, Ohio, že prej darovala \$25.00	\$ 25.00
Rev. J. Judnich, župnik v Denver, Colorado	20.00
Mrs. Mary Nahas, članica podružnice št. 20, 2309 Dearborn St., Joliet, Ill.	20.00
Lloyd and DeGeus, Investors and Real Estate, Rialto Bldg., Joliet, Ill.	20.00

Novi člani za Klub Tisočerih

Members of Our "Thousand Member Club"

80. Podružnica št. 16, Chicago, Ill.	\$ 12.00
81. Podružnica št. 32, Euclid, Ohio	9.00
82. Prijatelj iz Clevelanda, Ohio	10.00
83. Mrs. Mary Vidmar, 319 Russel Street, Joliet, Illinois	5.00
84. Prijatelj "Sans-a," Chicago, Illinois	5.00

Posamezni prispevki Individual Donors

Članice št. 20:

Mrs. Mary Horvat, 1268 Elizabeth St., Joliet, Illinois	\$ 2.00
Mrs. Frances Bottari, Joliet, Ill.	1.00
Josephine Zelko, Joliet, Ill.	.50
Članice podružnice št. 4, Oregon City, Oregon	1.00

Skupni prispevki za mesec september\$ 130.50

Prejšnji izkaz 4,446.87

Skupna svota do 10. oktobra 1945\$4,577.37
Iskrena hvala vsem darovalcem!

NAJLEPŠA hvala vsem darovalcem, novim članom v Prijateljskem krožku ter članom v Klubu Tisočerih. Posebna hvala Rev. Judnichu, iz Denver, Colorado, kateri je ta mesec pristopil v naš Krožek.

Hvala Miss Frances Bogovich, direktorici mladinskega oddelka, katera je že v drugič poslala lepo svoto \$25.00. Preteklo leto je isto darovala \$25.00. Tako je Miss Bogovich darovala \$50.00 za naše otroke. Zveza je lahko ponosna na odbornice kot je Miss Bogovich, ki tako velikodušno daruje in zna ceniti sklad, za katerega naša organizacija z tako vneto skupaj zbira.

Dalje hvala Mrs. Mary Nahas, članici in prejšnji nadzornici podružnice št. 20, in pa firmi Lloyd and DeGeus. Vsi imenovani prispevatelji so pokazali svoje zanimanje za dobro delo, katero naša organizacija tako nesebično vrši. Naj Bog povrne vsem tem darovalcem, in naj bo njih dobro delo vzgled nadaljnim, kateri še niso prispevali.

JOSEPHINE ERJAVEC.

Ženski svet

DEMOKRACIJA HČERA AMERIŠKE REVOLUCIJE (D. A. R.)

V NAŠI demokratični državi se včasih godijo jako nedemokratične odredbe. Govorniki nas bodrijo, kako lepo in prijetno je živeti v demokratični državi, kjer imajo vsi ljudje brez ozira na spol, na pleme, na versko prepričanje itd. enake pravice in seveda enake dolžnosti. Da imamo vsi enake dolžnosti, bi potrdila, a glede enakih pravic pa najdemo polno dokazov, da ni tako. Recimo v vojno so bili poklicani beli in črni in žolti in rdeči, brez ozira na barvo njih polti ali rase, če so bili fizično sposobni za to. Med vojno samo pa smo večkrat slišali razne pritožbe o preziranju in slabšem postopanju črncev, kar je bilo proti demokratičnim principom. Pa mislili smo, no, to je vojska, ki ne prinese prav nič lepega in dobrega. Zdaj pa slišimo drugo žalostno povest o naših aristokratskih hčerah ameriške revolucije. To so potomke tistih, ki so se borili za svobodo, za enakost vseh naših prebivalcev — belih in črnih, izobraženih in iliterarnih, bogatih in ubogih. Take ideje so zastopali in se za nje borili in umirali ti predniki sedanjih DAR.

V naši prestolici Washingtonu imajo te zaničljive hčere veliko dvorano v poslopju Constitution Hall, kjer so nastopili razni umetniki in govorniki ob raznih prilikah in svečanostih. Pred leti je slavna pevka Miss Marian Anderson nameravala prirediti koncert v Constitution auditoriju in veste, da so ji lastnice odklonile dvorano? Tedaj je bila Mrs. Roosevelt tako užaljena in nevoljna, da je stopila iz te organizacije, ko je zvedela, kaj so njene sestre naredile.

Ta mesec oktober se je to dejanje ponovilo, ko je pianistka Hazel Scott po svojem zastopniku hotela najeti to dvorano. Gotovo je pričakovala drugačen odgovor sedaj, ko je toliko sinov njenega plemena položilo svoje življenje za naš skupen ideal, za svobodo Amerike. Predsednik Truman je komentiral, da obžaluje tako akcijo, ki ne dovoli nastopa artistom vsled predsodkov glede plemena ali izvora. Zamorski kongresnik iz New Yorka Adam C. Powell Jr., mož umetnice, je poslal predsedniku brzojav, v katerem omenja, da smo ravnokar zmagali nad narodom, ki je imel rasne predsodke v svojem programu. Prosil je tudi Mrs. Truman, naj ne gre na čajanko, kamor je bila povabljena od teh Hčera, pri katerih je častna članica. Z ozirom na to, da je Mrs. Truman povabilo že prej sprejela, se ji je zdelo napačno, ako bi prelomila svojo besedo, da bo prišla.

Na vsa prizadevanja raznih oseb, ki so skušale doseči nastop za umetnico Scott v tej dvorani, so lastnice ostale pri svojem sklepu, da je dvorana samo belim na razpolago. Kaj bi bilo, ako bi tudi Bog delal take izjeme in sporočil, da so nebesa samo zamorcem odprta, vse druge naj pa vrag pobere. Ljudje smo res od sile ozkosrčni in netolerantni in dosti bojov bo beležila človeška zgodovina, predno bo na svetu zavladovalo resnično bratstvo in prijateljstvo.

JAPONSKA FEMINISTKA FUSAE ICHIKAWA

Na Japonskem je stališče žensk precej drugačno kakor je poznamo v Ameriki. Njihovo obzorje je majhno in posebno za poročene ženske ni drugega kakor otroci in dom. Družine so številne, zaslužek pa bolj majhen in tako si lahko sami napravimo sodbo o razmerah v povprečni delavčevi družini. Kjer je ženska tako omejena, tam tudi nima in tudi ne vpraša za volilno pravico in druge take civilne svobodščine. Do sedaj so se take razmere smatrale naravnim, a vojna je tudi na Japonskem povzročila velikanski prevrat med ženskim svetom. Svet se ni podrl v

Ameriki, ko so se ženske emancipirale. Nasprotno, mnogo socialnih izboljšanj se je doseglo, odkar so tudi ženske dobile pravico do svoje besede. Vse to je dalo Japonkam mnogo misliti in prav rade so se odzvale 50-letni voditeljici, katera želi organizirati ženske, ki bodo zahtevale volilno pravico, kakor jo imajo Američanke. Fusae Ichikawa sme računati samo na dekleta, kajti poročenim ženskam bi vsako javno delovanje delalo preglavice v družini, kjer je mož gospodar in kakor on odloči, tako se mora žena ravnati. Po zadnjem ljudskem štetju računajo, da je tam še enkrat več žensk, kakor moških in če bi dobile pravico glasovanja je umevno, da bi imele ženske v rokah pravo orožje za podvig ljudskega zdravja, ekonomije in izobrazbe.

Kontesa Satoko Otani, ki je mlajša cesaričina sestra, je zelo verna in se ne zanima za politiko. Po principih budistične vere, h kateri spada, je proti vsaki vojni. Pravila je, da je ves čas živela pod vtisom, da njen narod vodi sveto vojno, ki bo prinesla vsem zaželeni mir. Mogoče je ta ženska res tako mislila in ravno v tem je dokaz, kako potrebno je, da ženske primejo tudi kakšno drugo knjigo in ne samo molitvenik. Vprašanje je, kaj bi storila taka verna ženska, ako bi bila v resnici informirana o bednem položaju vojnih ujetnikov po japonskih taboriščih. Omenila je, da bo po svojih močeh skrbela za širjenje vere, kakoršno vero si bo ljudstvo izbralo. Ničesar pa ni rekla o svojem svaku Hirohitsu, ki ga narod smatra za božjega sina. Njena sestra cesarica Nagako se ni nikdar vtikala v vladne zadeve in je, kakor je tam navada, živela v svojem domačem krogu, odtegnjena vsem škodljivim vplivom ostalega sveta.

Ameriška invazija Japonske je ljudem dala priliko spoznanja o krivičnem vladnem sistemu, ki je prinesel nesrečo celemu narodu. Med mnogimi novimi ukazi vrhovnega poveljnika MacArthurja je bil tudi ta, da so bili vsi politični kaznjenci izpuščeni. Kako dolga so bila leta v ječah in kako mučna je morala biti misel, da je svobodna misel tako strašno kaznovana. Upajmo, da bodo vse te zastarele razmere končane in da bo tudi na Japonskem zavladal duh svobode in ženske emancipacije.

ROJSTNI DAN MRS. FRANKLIN D. ROOSEVELT

Naša najbolj poznana pisateljica-kolonistinja in delavna žena pokojnega predsednika Roosevelta je 11. oktobra dočakala svoj 61. rojstni dan. Od nas vseh spoštovana in občudovana naj sprejme naše najiskrenejše čestitke in želje. Bog naj ji nakloni še mnogo let!

LEPA PRIREDITEV HRVATIC V NEW YORKU

Koncert, katerega je priredilo hrvatsko žensko društvo 23. septembra v Palm Garden, še lahko beleži med užitka poln dogodek. Nastopili so pevci, tamburaši, plesalci in igralci in krona vse prireditve pa je bilo petje slavne operne pevke Zinke Milanov, ki je častna predsednica tega društva, ki je silno ponosno na njo. S svojo navzočnostjo in nebeško milim glasom je očarala vse poslušalce in povzdignila celo prireditev, katere namen je bil pomagati osiroteli jugoslovanski deci. Kot časten gost je nastopila tudi Joyce Baloković, žena vijolinskega umetnika, ter nam je v lepem govoru razjasnila pomen dobroteljskega. Omenila je tudi, da so se ameriške ženske pod vodstvom Mrs. Dwight Morrow obrnile na predsednika Trumana s prošnjo, da naj Amerika izdatnejše pomaga tistim državam, ki so bile zaslužnjene in so utrpeli neizmerno veliko škodo na blagu in narodnem zdravju. Priporočale so podaljšanje racijoniranja živeža, da se tako tem lažje več hrane odpošlje med slabo prehranjeno prebivalstvo Evrope. Mrs. Joyce Baloković je v resnici zelo plemenita in požrtvovalna žena, ki vselej rada pomaga, kadar se gre za dober namen in pomoč Jugoslaviji.

Plesne točke sta izvajala mladenka in mladenič špan-

ske narodnosti s prošnjo, da navzoči posetijo drugi večer prireditelj prijateljev svobodne Španije, ki se skuša otresti Francovega režima. Naj bo Franco še tako vnet za po-pravo cerkva, špansko ljudstvo bi bilo srečnejše brez njega. Ne pozabimo, da je Franco Hitlerjev in Mussolinijev prijatelj in pregovor pravi: "Povej mi s kom se družiš, pa ti bom povedal, kdo si."

Poleg drugega petja so se po dvorani razlegale tudi zelo nove domovinske pesmi, katere je ljudstvo navdušeno aplavdiralo. Prireditev je bila kakor že omenjeno, za pomoč sirotam in kuverte, katere so članice razdelile med navzoče, so prinesle društvu čez poldrugi tisoč dolarjev. Predsednica Mrs. Perkins je omenila, da imajo Hrvatice svoje podružnice po celi Ameriki in če so članice povsod tako agilne in spretne, kakor v New Yorku, bo jugoslovanska deca dobila od njih samih precejšnjo pomoč, za kar gre vsa čast in pohvala takim ženam. Vojna je prinesla nepopisno gorje in žalost v jugoslovanske družine. Po zadnjem štetju je ostalo pri življenju nad 534,000 otrok brez očeta in matere, in so torej sirote. Veliko tisočev jih je, ki imajo le po enega, ali mater ali očeta, in gotovo tudi taki, na pol osiroteli otroci rabijo pomoči od nekod. Država zelo dobro skrbi za vse, kakor je v danih razmerah sploh mogoče. Pomagati pa morejo in morajo tudi vsi tisti, ki niso občutili vojnih strahov in so v miru služili več kakor za vsakdanji kruh. Ljudje so se v resnici velikodušno odzvali in to žensko društvo je lepo rešilo to plemenito idejo za pomoč jugoslovanski deci.

Društvo je tudi prečitalo peticijo glede Primorske — poslano državnemu tajniku James Byrnes-u v London in prošnjo za večjo in izdatnejšo pomoč Jugoslaviji, naslovljeno predsedniku Truman-u.

ODLOMEK IZ ČLANKA OTONA ZUPANČIČA O TRSTU

Naš najboljši sodobni in svetovno znani slovenski pesnik Oton Zupančič je v "Slovenskem poročevalcu" objavil 14. junija t. l. članek, katerega bi priporočala čitati ne enkrat, ampak večkrat, posebno takim, ki ne pojmiyo ljubezni do domovine in vrednosti našega naroda. V članku je pesnik izlil bol svoje duše, ki je globoko zadeta spoznala prevaro zaveznikov, ko se je naša hrabra vojska morala umakniti s svoje osvobojene zemlje, za katero se je tako junaško borila.

"Med vsemi strahotami, katere so nas oblegale ta štiri leta, med divjanjem fašistične in nacistične drhali, med vlagom zatohlih ječ, med streljanjem naših najboljših mož, žena, sinov in hčera, med kupi mrličev po nemških taboriščih nam je sijalo svetlo upanje: z nami stoji ves svobodoljubni svet na vzhodu in zahodu, naši mogočni, odločni, zvesti zavezniki sklepajo čedalje ožji obroč okrog morišča, naše domovine in kadar se strnejo njihove armade z našimi, nas osvobode te hude more, ki nam ne da sopeti in nam hoče izpiti srčno kri. In zdaj to bridko razočaranje našega opeharjenega ljudstva! Ali si hočete res zapraviti lepo, svetlo ime "osvoboditelji" in ga zabarantati? Ali ne mislite, da je to pomoč tistim, ki so nedolžne ljudi preganjali, vlačili po ječah, jih stradali, mučili, streljali, pobijali z lopatami, jim iztikali oči, živim lomili kosti, izbijali zobe, ki so posiljevali hčere vpričo mater in matere vpričo hčera?"

"Vse to ni pravljičarje, vse to smo morali mi gledati in prebiti, vse to nam je padlo na dušo. Zato se po pravici izprašujemo: kakšno bodočnost obetate nam, pa tudi sebi kakšen naziv s podaljšanjem tega inferna? Kako zmorate to? Kako vas bodo ocenjevali bodoči rodovi, ko bo odprta pred njimi knjiga današnje zgodovine?"

"Moje besede so morda govorjene v veter in ne najdejo ušes, katerim so namenjene. Ako pa pridejo do njih, se jim bodo tisti, katerim veljajo, nemara zviška smejali. Nič ne de, kljub temu jih govorim, ker bi ne storil svoje dolžnosti, ako bi jih ne izkričal v svet, ako si ne bi razgalil prsi prav tja do trepetajočega, krvavečega srca, ki je

s slehernim vlakencem zvezano z mojim narodom in njegovo usodo."

Oton Zupančič je vzor idealista in kakor je on čutil tedaj, ko so se morale jugoslovanske čete umakniti s svojega ozemlja in odstopiti tistim, ki smo jih do tedaj smatrali za naše prijatelje, za naše zaveznike, tako je morala čutiti vsaka mehka slovenska duša, ko je spoznala prevaro tistih, katerim je vsa ta leta zaupala.

Ves članek je tako krasno sestavljen, da se čudim, kako ga morejo nekateri naši uredniki mirnim srcem prebrati. Žal, da nima Zarja več prostora na razpolago, da bi bil članek priobčen v celoti.

KAJ JE REŠILO NEW YORK BOMBARDIRANJA

Sedaj, ko ni nobene nevarnosti pred tako katastrofo, smo v resnici lahko veseli, da so se Nemcem njihove zlobne nakane precej zakasnele. Angleška zračna sila, znana pod začetnicami RAF se je izborna držala in ni pretirano, ako pravijo Angleži, da ni nobene tako majhne skupine, kateri bi toliko ljudi bilo dolžno tolike zahvale. Tej zračni sili pa je veliko pomagala skupina žensk, ki so bile označene nekako kot ameriške WACs pod značkami WAAF. Kakor pri nas, so tudi v Angliji te članice vršile različne službe in posle. Med zelo važnimi deli pa je bilo razvijanje fotografij, katere so jemali pilotje na svojih poizvedovalnih poletih nad Nemčijo in nad zasedenimi deželami. Vse te posnetke je bilo treba hitro in skrbno razviti in potem dovršene slike natančno pregledati. Štirideset milj od Londona je delala skupina, katero je nadzorovala Miss Constance Babington-Smith. Bila je iz premožne rodbine in je imela zelo fino izobrazbo, poleg tega pa izvanredno dober vid in jako živo domišljijo, ki ji je v tem slučaju prav prišla. Na podlagi fotografij je Miss Smith delala vse-mogoče zaključke, ki so bili velike važnosti za razna bombardiranja nemške industrije. Inteligenčni odsek se je posebno trudil dognati, kje se nahajajo razni znanstveni laboratoriji in kraji, kjer Nemci poskušajo vse nove izdelke, od katerih je Hitler pričakoval končno zmago nad zavezniki. V Peenemunde ob Baltiškem morju je bilo zaposlenih nad 800 ekspertov in znanstvenikov, kjer so preskušali prve robotne bombe. Poskušnje so se nemoteno nadaljevale in če bi bili mogli skkončati svoje iznajdbe, bi bili roboti padali po ameriških mestih in danes bi tudi po New Yorku gledali razvaline in podrtije. Nekega dne so fotografirni posnetki kazali neko skrivljeno senco in nekaj madež v obliki črke T. V tisti stari rezidenci, kjer so v banji razvijali slike, je bilo tisti dan precej razburjenja. Miss Smith je odložila stereoskop in povečalno steklo ter zaupala svojim prostim očem, da bo spoznala, kaj bi vse to pomenilo. Njena živa domišljija ji je pričarala nekakšno pripravo za odlet zrakovlova, ki se je na sliki kazal v obliki črke T. Ko je bila prepričana, da je njeno tolmačenje pravilno, je sporočila višjemu štabu. Dobro poučeni letalci so se odpravili na ta važen polet ob Baltiku in v Peenemunde je zletelo v zrak poslopje s številnimi znanstveniki in njihovimi iznajdbami. Pozneje smo v časopisih čitali o tem napadu in Nemci sami so priznali, da so izgubili ljudi, katerih tudi tam niso mogli tako hitro nadomestiti. Ta uspeh RAF je vse to delo razdril in zakasnil vsaj za pol leta. Angleži so bili veseli tega uspeha in hvaležni Miss Smith, ki je tako dobro rešila skrivnost na sliki. Kadar so Nemci kaj novega započeli, jim je bila Miss Smith hitro za petami, ker je vselej pravino analizirala razna znamenja, pike in črte in madeže na fotografijah. S tem si je pridobila tako zaupanje, da je bila po končani vojni v Evropi, povabljen v Washington za svetovalko v zračni sili.

Robotne bombe so Nemci začeli pošiljati proti Angliji tedaj, ko so zavezniki že trdno stali na evropski celine. London in razni drugi kraji so utrpeli velikansko škodo in tudi dosti tisočev ljudi je bilo ubitih od robotov, vendar pa se Nemcem ni več posrečilo, da bi bili mogli poslati izboljšane in silnejše robote tudi nad Ameriko.

SNAHA

ROMAN

Angleško spisala Mrs. Hangersdorf
poslovenila M. G.

I.

"Ne uvidim, zakaj se ne bi smel par tednov tam zavati," je dejal Geoffrey in vlekel svojega malega in lepega foksterierja za uhlje. "Gotovo je nekaj novega, potovati na Irsko. Irska je zdaj slabo obiskana; zato bo še mičnejše, tam prebivati. Človek lahko sigurno pričakuje, da ne bo srečal vsakih par minut katerega izmed znancev iz glavnega mesta. In to srečavanje je ravno tisto, kar človeku priskuti bivanje v tujini."

"Umore te," je odgovorila mati in napol dvignila oči, ki so bile ravno tako sive kakor sinove. "Tam ubijajo ljudi, jim zažigajo nad glavami hiše, ne da bi bilo treba povoda."

"Živahno ljudstvo mora prebivati tam, če je vse res, kar pripoveduje," je menil Geoffrey in priklito zazdehal. "Vendar ne misliš zares potovati, Geoff?"

"Zares, zares."

"Na katero stran pa pojdeš?"

"V okoličju Bautryja. O Bautryskem zalivu si gotovo že čula, kaj ne?"

"Ne spominjam se!" je odgovorila Lady Rodney ježno. Njegov domislek, da bi potoval na Irsko ji ni ugajal, kajti napravila je bila popolnoma drugačne načrte.

"No, Bautryski zaliv je na Irskem," je nadaljeval Geoffrey po kratkem presledku. "O Smaragdnom otoku si pa gotovo že kaj čula? Mnogo krompirja pridelajo tam, Bautry, mislim, leži pa menda nekje južno od tam... Jaz ne vem nikoli ničesar natančno, to je ena izmed mojih čednost..."

"Jako dvomljiva čednost!"

"Posestvu, kjer ostanem in ki je zdaj moje, se pravi Coelnagurtheen," je nadaljeval Geoffrey in prezrl njeno opazko.

"Vedno sem vedela, da imaš ti dobro glavo, zdaj vem pa še bolje. Če bi živel do sodnega dne, se ne bi naučila izgovoriti tako strašne besede. Ali so tamošnji deželani ravno takšni?"

"To ti povem, ko se vrnem... če se sploh kdaj to zgodi."

"Tvoj stric je bil pač bedast, ker ti je zapustil v taki deželi posestvo," je pripomnila lady Rodney z mržnjo na obrazu. "Pa ravno to mu je podobno. Njegovo največje veselje je bilo, kupovati posestva v popolnoma neznanih deželah. Tvoja sestrična Jane je bila vsa iz sebe, ko je čula, da ji je zapustil stric posestvo v Bolgariji. Toda oblasti so zahtevale, da mora posestvo prevzeti, če hoče ali noče. Bolgarija! Ne vem, kje leži, ali gotovo je, da ne bo daleč od Turčije... Zavrži svoj načrt, pa potuj rajši z mano in z Nickom k Nugentovim. To so ljubeznjivi ljudje, ki ti bodo gotovo ugajali."

"Ljubeznjivi in vsiljivi bi bilo bolje reči, če vpoštevam vse, kar sem slišal."

"Lov je tam nad vse," je rekla mati in preslišala sinovo opazko. "Zdi se mi, da na Irskem še kokoši ne žive."

"Žive pa posestniki, ki so jako priljubljena divjačina," se je nasmejal Geoffrey. "Poleg tega se lahko tam kaj doživi. Nazadnje mora človek pa tudi enkrat pozdraviti svoje najemnike."

"Če misliš govoriti na ta način naprej, potem jaz neham. Rada bi pa, da bi šel z menoj k Nugentovim."

"Ljuba mama, ni je stvari na svetu, ki bi je zate ne storil, samo ta tvoj načrt, tičoč se Nugentovih, mi ne prija. Nemogoče je, da bi tam ne srečal gospodične Cheviote..."

Ti veš, kako jo Betty Nugentova ceni, in jaz vem spet, da bi me rada na vsak način poročila."

"Smešno. Ali me hoče prisiliti, da mislim, kako te je pred njo strah?"

"Mene je groza pred njo! Kar živim, me še ni bilo pred nikomur tako strah, kakor pred njo! Od zadnjega novega leta sem si postavil za življensko nalogo, da se ji umaknem s poti. Ti me poznaš in veš, da ne znam odrekati. In da bi odrekel gospodični Chevioti prvi, tega ne maram. Ona ima čisto trde oči in preobilen nos."

"In tudi preobilo denarja," je dodala ladi Rodney in vzdihnila.

"To želim njej v dobro. Rabila ga bo ubožica," je pripomnil Geoffrey čustveno in pričel nalahno poživigavati.

"Za koliko časa se pa misliš pregnati iz civilizovanega sveta?"

"Za en mesec približno. Morda dalje, če se bom dobro zabaval, in manj, če mi bo dolgčas... Mimogrede: nedavno si mi rekla, da bi se sanje tvojega življenja izpolnile, če bi prišel jaz v državni zbor in to ravno zdaj, ko se je Nick odločil nadaljevati svoje tihožitje, kar je spričlo njegove krepke narave jako neumen sklep."

"On ni krepak. Vsaka najmanjša stvar ga razburi in preveč občutljiv je za razne vtiske, da bi se mogel udeleževati javnega življenja. Ti si drug človek."

"Meniš, kajne, da nisem tako občutljiv. To pokaže čas. Ne bi hotel postati član parlamenta, če se ne bi moral boriti za resno stvar. Lahko bi se zavzel za Irce; to ni ravno napačna ideja. Toda Irsko bi moral seve prej poznati."

"Ne potuj pa za božjo voljo v Dublin," ga je opozorila mati s tožečim glasom. "To je strašen kraj."

"Tako? Sicer sem vedno slišal, da je to najprijetnejše mesto?"

"Zdi se mi, da si za zeleni otok že jako zavzet," se je ladi Rodney nalahko nasmejljal. "Ko se vrneš, boš gotovo bolj irski kakor Irski sami."

"Z vsako rečjo se je treba resno baviti. Ker potujem na Irsko, mi moraš vendar sama svetovati, da spoznavam ljudstvo."

"Da, da, le spoznavaj jih. To ti bo le koristilo. Prihodnjič boš vsaj poslušal moje nasvete."

"Kako klaverno misliš o mojem potovanju! Verjemi pa, da se bom nemara kljub tvojim napovedim imenitno zabaval in pretakal grenke solze, ko se poslovim od smagradnega otoka."

"Mogoče. Vedno moraš počenjati kaj nenavadnega ali prenagljenega!"

Geoffrey se je smejal. "Tvojo opazko smatram za pohvalo. Dandanes ne velja, če ni posebnež. V ponedeljek se odpeljem," je nadaljeval, šel proti vratom in foksterier je tekel za njim, "in dvanajstega sem tam. Ali ti naj pošljem jerebice, če jih bo kaj tam?"

"Da, če je tam sploh kaj takega," je dejala mati udano.

II.

Zgodnje jutro je. Po drevju, po grmovju in cvetkah se blesketa v jasni svetlobi rosa kakor biseri. Lahki sivi oblaki se dvigajo počasi proti nebu in solčni žarki jih razkrajajo.

S puško na rami koraka Geoffrey in se veseli svežega jutranjega zraka. Na desno se širi Bautryski zaliv v vsej svoji krasoti. Barva temnomodrega neba odseva v njem. Z gora veje vanj vonj planinskih trav in ga navdaja z udobnim čustvom veselja do življenja. Spremlja ga zvesti pes, a pred njim stopa z lovsko torbo deček, katerega je najel, da mu kaže pot.

Do zdaj še ni naletel na mnogo divjačine in ne mogel bi trditi, da se drenjajo jerebice pred njegovo puško.

Rodney krepko prestopa. Ne ve, ali je oddaljen od svojega posestva eno ali deset milj. Zdi se, da tudi deček, ki ga vodi, ni modrejši.

"Kje pa smo zdaj?" vpraša Geoffrey in naenkrat obstane.

"Ne vem, sir!"

"Saj si vendar rekel, da poznaš vso okolico trideset milj daleč in se ne moreš izgubiti. Kako daleč smo od hiše?"

"Ne vem, sir. Še nikoli nisem bil tako daleč... jako truden sem."

"No, ti si pravi korenjak! Daj mi sem torbo! Morda bi rad, da bi te tudi jaz nalagal, pa s tem ne bo nič. Ali si lačen?"

"Ne," je odgovoril naglo deček, toda gledal je pri tem tako lačen, da se je mehčalo Geoffreyu srce in to še posebnost, ker je čutil tudi sam najboljši tek.

"Še košček pota stopiva naprej," je razložil prijazno in obesil lovsko torbo čez ramo. "Kaka vas mora biti vendar blizu."

Ni se motil. Izmed drevja je pogledalo posestvo, ki je bilo večje in prostranejšo od vseh, kar jih je videl do zdaj na svojih potih.

"No, Paddy, veseli se!" je dejal svojemu malemu spremljevalcu. "Tam leži oaza v puščavi."

Paddy se je slabotno smehljaj, čeprav ni razumel Rodneyevih besed.

Ko sta prišla bliže sta videla pred sabo prav živahno dvorišče: petelini so peli, kokoši so kokodakale, gosi in race kričale. Sredi med njimi pa je stala mlada deklica in obračala trudnima popotnikoma hrbet.

"Počakaj tukaj," je zaukazal Geoffrey.

Stopil je bliže in čakal, da okrene dekletce glavo. Ko se je to zgodilo, je obstal vsled začudenja in radovednosti.

Bilo je kmečko dekletce in kmečko oblečeno, a lepo brez prigovora. Sicer ni bila njena postava vzvišeno visoka, temveč le srednja, ali imela je ovalen obraz s sinjimi očmi, ki so menjavale barvo in zrle zdaj sinje in zdaj temno kakor nebo nad njimi. Njena velika pa lepa usta so pričala o dobroti, čednosti in časti. Nič ne kaže značaja bolj kakor usta; oči lahko varajo in se izpreminjajo, a usta obdržijo vedno isti izraz.

Snežnobela obleka je padala rahlo po njeni vitki postavi in bel robec je objemal njen ovrat. Rokave je imela privihane tako, da so se videle njene roke, in te lepo oblikovane, snežnobele roke so bile že same zase imenitna podoba. Glavo nagnjeno nazaj, dvignjene roke polne žita, je stala tam in zaklicala z jasnim glasom: "Pridita, pridita!"

Ubogala sta takoj. Jata golobov, rjavih in belih, modrih in sivih, je priletela k njej in frfotale sedala po njenih ramah, po rokah in glavah.

Zdaj je stopil Geoffrey čisto blizu in se odkril s kret-njo moža, ki izkaže svoje spoštovanje kneginji. Bal se je, da zajde čudo lepo bitje, presenečena od moža pri takem poslu, v zadregu, toda njegov sum ni bil opravičen. Mlada deklica se ni zmedla in ni zardela, temveč stopila mu je nasproti, položila roke na odprta vrata in ga mirno in prijazno gledala.

"Kaj želite?" ga je vprašala.

Njen odkriti in nežni pogled je Geoffreyja vsega zmedel. "Zdi se mi," je dejal, "da sem zašel. Od solčnega vzhoda že hodim in prosim vas, povejte mi, kje sem."

"Vi ste v Mangle."

Ko pa je iz njegovega obraza brala, da ji niso njene besede ničesar razjasnile, je smehljaje nadajevala: "Zdi se mi, da vsled moje izpovedi niste modrejši."

Tudi on se je smehljaj. "Na žalost moram pritrditi, da imate prav. Prepričan sem, da je Mangle najprivlačnejši kraj na svetu, ali popolnoma neznana mi je njegova zemljepisna lega. Ali ste morda tako dobri in mi to razložite?"

"Povejte mi, odkod prihajate, potem morda pojde."

Govorila je hitro kakor vsi Irski in z znanim naglasom, a njen govor je bil poln glasbe.

"Veste, kje je Coelnagurtheen?"

"Seveda," je odgovorila živahno. "Bila sem že večkrat tam. To je posestvo, kjer prebiva zdaj mladi angleški gospod in se kratkočasi z lovom."

"Popolnoma v redu, in jaz sem mladi angleški gospod," je rekel Geoffrey šaleč se, vrgel z glave klobuk in se tako predstavil.

"Ali ste res vi?" je vprašala ona in visoko dvignila svoje čedne obrvi.

Nato se je neprisiljeno smejala, in rdeča barva njenih lic je postala temnejša. Toda oči ni povesila in tudi sicer ni kazala niti sledu zmedenosti.

"Lahko bi si bila mislila," je nadaljevala, ko je za hip motrila mladega, sivo oblečenega moža, stoječega pred njo. "Tudi niste nič podobni našim ljudem."

"Ne?" je vprašal veselo. "Kakšne napake pa imam?"

"To vam povem, ko jih najdem," je odgovorila s kratkočasnim pogledom.

Ta hip je priletel golob — lepa, zlatorjava živalica — in ji sedel na ramo. Kljuval jo je v lice, kakor bi zahteval več piče.

Geoffrey se je ves zamaknil v lepo deklico, katero je srečal tako slučajno.

"Mona je med drugimi tukajšnjimi dekleti kakor kraljica. Njena mati, veste, je bila hči tukajšnjega okrajnega zdravnika. Bila je mična in nežna kakor vila. Če jo je človek gledal, se mu je zdelo, da bi jo dvignil od tal sušev vetrič in jo odnesel pod oblake. Potem — moj brat — ta je bil odvetnik v Dublinu . . . Gotovo ste bili tam?" Tako je govoril Mr. Scully Geoffreju.

"Na potu sem ostal nekaj dni tam . . . No, kaj je z vašim bratom?" Geoffrey si sam ni vedel tolmačiti, zakaj se za te zgodbe zanima.

"Dan je bil imeniten, dečko, verujte mi! Bil je šest čevljev visok, gledal pa je krotko kakor deklica. Prišel je sem, videl jo je in poročila sta se. Hotela ga je za vsako ceno, čeprav njenemu očetu ni bilo zavoljo. Dan ji ni bil seveda nič podoben, kajti naš oče je bil samo zidar. Bil pa je lep človek, ki dekletu lahko ugaja, in zraven pošten in od srca dober. Štiri leta po poroki mi je pravila ona sama, da še nista izpregovorila med seboj sirove besede, kar sta skupaj. Kaj takega človek rad sliši. Štiri leta, le pomislite! Ko je živela še Mary, moja žena, sva se sprla vsak teden dvakrat. Če bi se enkrat ne bila, bi bila mislila, da sva kaj bolna; ali zaradi tega sva bila vseeno dobra prijateljca . . ." je reke Scully in malo prenehal. "Oprostite, da vas nadlegujem s svojimi zasebnimi zadevami."

"Vaša povest me je zelo zanimala, gospod Scully," je pojasnil Geoffrey in sedel na polico k oknu, kakor bi se pripravil za daljši razgovor. "Kaj pa se je zgodilo z vašim bratom in njegovo ljubeznjivo gospo?"

"Njuno veselje je bilo le kratko," je odgovoril stari mož otožno. "Ko je spolnila mala Mona komaj peto leto, so položili njene starše v grob. Umrli sta oba kmalu vsled mrzlice. Skupaj sta šla v nebeško kraljestvo; Bog je dobro vedel, da ta dva ne zdržita drug brez drugega."

"In otrok . . . Miss Mona?" je vprašal Geoffrey.

"Poslali so jo v Anthrim k sestri njene matere. Od tam je šla v Dublin k drugi teti, ki je bila poročena z nekim profesorjem. Bil je čmeren človek in s svojimi večnimi Grki in Rimljani strašno dolgočasen. Tudi ni bil mnogo večji kakor njen palec," je dejal Scully in poznalo se je, kako malo ceni tega profesorja. "Nekega dne sem se pripeljal v Dublin na živinski semenj in šel k njemu, da pogledam svojo vnukinjo. Bila mi je všeč in odpeljal sem jo, da je izpremenila zrak, kajti blede je bila kakor kreda. Od takrat je ostala pri meni. Upam, da ostane tudi za naprej in za vedno. To bi me veselilo."

"Gotovo vam je v veliko tolažbo," je rekel Geoffrey pristrčno.

"Zares, še bolj, kakor bi vam mogel povedati. In kako dobro gospodinji! Ravno tako sposobna je, kakor je bil njen rajni oče, ki je bil že na poti do velikega premoženja. (Dalje prihodnjič.)

LIGA KATOLIŠKIH SLOVENCEV V AMERIKI

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Predsednik: Rev. M. J. Butala, 416 N. Chicago St., Joliet, Illinois

1. podpredsednik: Frank Tushek, Joliet, Ill.

2. podpredsednica: Josephine Muster, Joliet, Ill.

3. podpredsednik: John Mlakar, Chicago, Ill.

Tajnik: Rev. Alojzij Madic, Box 608, Lemont, Ill.

Blagajnik: Joseph Zalar, 351 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

SVETOVALNI ODBOR:

Predsednik: Rt. Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80 Street, Cleveland, Ohio.

Člani: Rev. Matija Jager, Rev. Edward Gabrenja, Rev. Aleksander Urankar, Rev. Frank Baraga, Rev. M. J. Hiti, Rev. Štefan Kassovic, John Germ, Frank Wedic, Anton Grdina, Mary Polutnik, Catherine Roberts, Math Slana, Pauline Ožbolt, John Gottlieb.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: George J. Brince, Eveleth, Minn.

Člani: John Terselich, John Denša, Frank Lokar, Jean Težak.

ZA PUBLICITETO:

Albina Novak, John Jerich, James Debevec, Ivan Zupan, Rado Staut

IZ URADA TAJNIKA LIGE KATOLIŠKIH SLOVENCEV

Drage članice Slovenske ženske zveze:-

Vaše glasilo Zarja" pride med Vas samo enkrat na mesec, zato ne morem Vam posebej v Vašem glasilu poročati tako sproti, kakor skušam v listih, ki izhajajo bolj pogosto. Prepričan sem pa, da sproti čitate objave naše Lige drugod. Nič ne dvomim, da ste vse zavzete za naše lepo in tako potrebno delo.

Videle ste tudi že objavo Liginih skromnih dohodkov. Toda vsak začetek je težak, tudi naš mora biti tak. Upamo, da bo vsak mesec bolje, in k temu boste brez dvoma tudi Ve pripomogle. Zdaj Vam je iz raznih poročil in objav že dosti jasno, koliko dela si je Liga naložila. Pa tudi veste, zakaj in čemu si ga je naložila. Gre za pomoč našim rojakom-siromakom-breždomcem, ki so v velikih potrebah.

Zato Vas lepo prosimo, da same z osebnimi darovi pridno podpirate LIGO in da na svojih mesečnih sejah iz skupne blagajne določite kako svoto za Ligo. Stvar je taka, da mora Liga gledati na to, da bo imela vsak mesec dohodke zagotovljene. Potreba ni samo začasna, Ligino delo je predvideno za dolgo bodočnost.

Res je, da naši sedanji brezdomci upajo, da se bodo mogli ali vrniti domov ali pa dobiti kako zaposlitev v tujini. Tako se bodo mogli sami vzdrževati in jim ne bo treba vedno trkati samo na dobra srca. Ali bo pa s tem tudi doma, namreč v njihovi domovini, ki je tudi naša "stara" domovina, tako kmalu prišlo do urejenih razmer in ne bo treba naše pomoči?

Bojimo se, da ne bo tako kmalu. In to veste, da se je Liga ustanovila za krščansko pomoč VSEM Slovencem in za toliko časa, dokler bo pomoč potrebna in od naše strani mogoča. Če se je takoj v začetku Liga zavzela ravno za one, ki so po tej ali oni poti postali brezdomci, je to le bolj slučajno. Ko se je Liga ustanavljala, še ni nihče vedel, da je bilo že toliko nadaljnjih tisočev naših ljudi v tujini. To dejstvo je stopilo pred Ligo kar nenadoma in ga ni mogla prezreti.

Iz objav po drugih listih poznate največje in najnujnejše probleme slovenskih brezdomcev. Naj na kratko ponovim na tem mestu:

1. Velika večina, vsaj kakih 10.000, živi skupno v taboriščih po raznih krajih Italije in Avstrije. Zavezniki jim dajejo skromno hrano, po nekaterih krajih čisto nezadostno. Žal, v tem pogledu ne moremo naravnost pomagati, pač pa z apeli na oblasti, kar je Liga že v večji meri storila.

2. Obleke imajo s seboj večinoma le toliko, kolikor so je prinesli na sebi. Brale ste glede tega na primer prošnjo dr. Prešerna iz Rima, kako se la vsaj malo pomagati. Brale ste apel Lige za pošiljanje. Morda ste že kaj ukrenile v tem pogledu? Ako ne, nikakor še ni prepozno!

3. Slovenskih dijakov v tujini, ki so deloma bili na univerzi, deloma še v gimnazijah, je najmanj 500, kakor poročajo. Organizirali so se v svoj dijaški klub in ste brale njihovo prošnjo. Liga zbira denar tudi zanje, da jim pomaga omogočiti nadaljnji študij, čeprav v tujini.

4. V Italiji se je ustanovilo slovensko bogoslovje, ker v Sloveniji za sedaj ni mogoče tega imeti. Čez 30 bogoslovcev imajo in sicer v mestu Graglia blizu Padove. Tudi od tod prihajajo prošnje za pomoč.

5. Vsaj slovenski brezdomci so pa silno željni tudi duševne hrane, zato si zelo žele ameriških slovenskih časopisov, listov in knjig. Tudi v tem oziru Vas bo Liga opozarjala, kaj lahko storite zanje. Tudi sama ima v načrtu, da bo organizirala pošiljanje, toda za zdaj ima le samo nekaj naslovov. Na te že pošilja zbirke tiskovin, ki so jih tukajšnji ljudje že prebrali, tam bo pa vse prav prišlo, da si brezdomci preganjajo čas in se seznaniijo z našimi listi. Polagoma upamo, da se bo dalo tudi to vse bolje organizirati.

To je samo nekaj bežnih točk o delu Lige in o potrebah brezdomcev. Prosim Vas torej, drage članice SZZ, zasledujte naše objave in storite kot posameznice in kot

organizacija kar največ, da bo Ligino delo uspelo. Bog Vam vsem obilno povrni!

REV. ALOJZIJ MEDIC, OFM,
tajnik Lige Katoliških Slovencev.

IZ URADA BLAGAJNIKA LIGE KATOLIŠKIH SLOVENCEV

Dne 15. avgusta t. l. je bil izdan na katoliške Slovence v Ameriki prvi oklic ali poziv za moralno in finančno pomoč našim rojakom v stari domovini in predvsem v pomoč brezdomcem, ki se nahajajo po raznih taboriščih izven njih rojstne domovine.

Z veseljem naznanjam, da z današnjim dnem znašajo skupni prejemki \$6,134.00, kar je v resnici lepa vsota za kratek čas, odkar je bil izdan prvi poziv. To je dokaz, da je naš katoliški narod ustanovitev Lige in njen plemeniti namen z veseljem pozdravil in je pripravljen svojemu trpečemu narodu pomagati.

V teku nekaj dni se bo gotovo svoto dosedaj nabranih darov poslalo v pomoč beguncem-brezdomcem, ki živijo v pomanjkanju in ki se nahajajo po raznih taboriščih izven rojstne domovine in to največ zaradi njih trdnega verskega prepričanja.

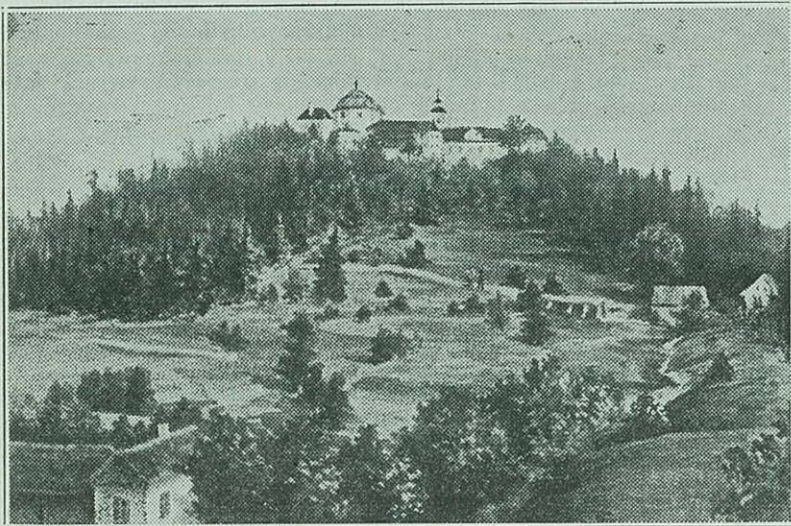
Iz pisem, ki jih dobivamo, je razvidno v kakšnem obupnem stanju se ti reveži nahajajo. Pričujejo in prosijo pomoči. Kdo pa naj tem revežem pomaga, če jim ne bomo mi ameriški Slovenci pomagali.

Prijatelji moji, ti reveži, ki tavajo v tujini in ne vedo, če in kdaj se bodo mogli vrniti v rojstno domovino, so naša kri, naš narod. To so naši sobratje in sestre katoliški Slovenci in Slovenke, ki se zavedajo, da so sinovi in hčere krščanskih slovenskih staršev.

Storimo svojo dolžnost, pomagajmo jim! Vsak dar bo dobrodošel!

JOSIP ZALAR, blagajnik.

Joliet, Illinois, 4. oktobra 1945.

BOŽJA POT Matere Božje na Šmarni gori pri Ljubljani

SPISAL S. K.

Bog vas sprejmi, kranjske gore
in domače vas doline!
Dokler narod ne pogine,
slavo najde vsak Slovenec!

Na goro, na goro,
na strme vrhe!
Tja kliče in miče
in vabi srce.

M. Vilhar.

Že pred več sto leti ponašala se je naša mila slovenska zemlja z lepim številom gradov in še z lepšim številom cerkva in cerkvic. — Kakor gradove stavili so tudi cerkve najrajši na prijazne gore in griče. Dandanes pa leži večina teh gradov v prahu in razvalinah, le cerkve so ostale in se dvigajo kakor že nekdanje v zračne višine, da označijo slavo in čast Vsemogočnega, slavo in čast Matere Božje in slavo in čast tega ali onega svetnika. — Mnoge cerkve so postale že v davnih časih, mnoge pa v novejših časih božji poti, katere verniki leto in leto obiskujejo z veliko vnamo.

Največ božjih potov je posvečenih Materi Božji, in sicer ne le na Slovenskem, ampak tudi drugod. Komu niso

znana imena Višarje, Marijino Celje Lourdes (Lurd) Petrovče Ruše Brezje, Marija na Blejskem jezeru in še druga.

Prav znana in dobro obiskovana je tudi božja pot Matere Božje na Šmarni gori.

Romarja, ki je prišel do Ljubljane, pelje pot eno uro do št. Vida; od tukaj ima do gore pol ure, a da doseže cerkev vrh gore, treba mu je hoditi zopet dobre pol ure. Kdor se pa rajši posluži vlaka, pelje se do železniške postaje Vižmarje; od tukaj ima do vznožja gore pol ure.

O Šmarni gori se zares lahko reče, da je ponos celi kranjski deželi. O cerkvi vrh gore se govori, da je takoredoč krona vseh Marijinih prelepih cerkev po naši pre-

ljubi domovini, katere daleč po svetu oznanjujejo pobožnost naših pradedov.

Da, pobožni so bili naši pradedi! — Mnogo lepih cerkev so sezidali in posvetili našim patronom, posebno onim, ki so se trudili v prvih časih krščanstva in našim prednikom oznanjevali sveti evangelij. Toda nobeden presrečnih prebivalcev svetih nebes nima toliko svetišč, — kakor jih ima naša ljuba Gospa in Kraljica preblazena Devica in Mati Marija. Samo na Kranjskem je približno dve sto cerkev in kapelic posvečenih naši nebeški Materi. Največ teh cerkev je bilo zidanih že v starih časih. Da je bila zidana ta ali ona cerkev povzročili so ali čudeži ali pa kakšne prikazni. Lahko se reče da je bilo večinoma nekaj nenavadnega kar je povzročalo zidanje teh Marijinih svetišč.

Čemu pa so naši pradedje stavili Mariji svetišča ravno na gore in griče? Čemu si je izvolila Božja Mati premnogokrat ravno strmine, po katerih se pride le z velikim naporom?

Predno si ogledamo in opišemo Šmarno goro, pogledjmo, kaj bi znal dozdevno biti vzrok Marijinih božjih potov na visokih gričih in strmih gorah.

Ako si Marija voli visoke hribe, kjer nam hoče biti posebno milostna, nas nebeška Mati hoče s tem opomniti in vzpodbuditi, naj se pogostoma oziramo k njej, naj se zaupno zatekamo k njej. Kdo izmed odraslenih še ni izkusil, kako mračno, rekel bi, kako temno je včasih v njegovi duši? Nadloge in skrbi nas tarejo in godi se nam premnogokrat, kakor mornarjem v temni noči. Kako se ti razvesele, ko zagledajo svetilnik, kateri jih svari pred prikritimi pečinami in jim kaže pot v varno zavetje. Tak svetilnik nam je v dušni temoti visok grič, na katerem se svetli cerkvena, v kateri biva Marija in nas vabi k sebi v varno zavetje. V hudih stiskah, kadar si že sami ne vemo pomagati in tavamo kakor v temni noči, oziramo se kot verni kristjani nehote na hrib in zdihujemo k nebeški Kraljici. Marijina božja pot na hribih nas kliče, da mislimo na dobro svojo Mater.

Nadalje hoče Marija, ki nas vabi k sebi na hribe, da premišljujemo večne resnice, katerih prispodoba so hribi. Saj mora biti prvi namen pobožnega romanja k Mariji vselej ta, naj nam Marija izprosi pri Bogu to milost, da vedno bolj in bolj spoznavamo večne resnice, jih verujemo in se tudi po njih ravnamo. Še le ako si prizadevamo, da bomo po spoznanih večnih resnicah živeli, nam bo Marija kot dobra priprošnjica v lastnih in tujih potrebah izprosila božje pomoči.

Katere večne resnice nas pa uče griči in hribi?

Visoki hribi se dvigajo od zemeljskih tal kvišku proti nebu. Tako nas učijo, naj svojega duha povzdigujejo proti nebu; saj vemo, da ta solzna dolina ni naš dom, da je le gori v nebesih naš Oče, da je le gori v nebesih naša Mati, da so le gori v nebesih naši bratje in naše sestre. Hribi nas učijo, da se naj povzdigujejo proti večnim nebesom ter se trudimo, da prispemo na svoj pravi dom.

Kadar zapuščamo dolino in stopamo vedno višje na goro, zapuščamo tudi ljudi, ki nočejo ali ne morejo iti z nami. Povrh se odpovemo marsikateri že vajeni ugodnosti, premagovati moramo napor in trpeti moramo žejo, lakoto in vročino. S tem pa si nabiramo pri Bogu in Mariji zasluženje in spoznavamo, kako so zasluženje in dobra dela potrebna k izveličanju in kako je treba zatajevanja na poti proti nebesom.

Kadar smo dospeli na vrh hriba, ohladi in oživi nas čist zrak, okrepuje nas mir, ki je na Mariji posvečeni gori. Vse to pomiri tudi naše srce in pripomore mnogo, da bolj zbrano, bolj pobožno molimo in bolj prisrčno vzdihujemo k svoji nebeški Materi.

In ko stojimo na visoki gori, pa gledamo in premišljujemo božjo vsemočnost in modrost nad nami, okrog nas in pod nami, mar ne bomo spoznali, kako majhni, kako revni smo? Vendar pa bomo tudi lahko ponosni, da smo veliki in imenitni, kajti vse te neštete, veličastne stva-

ri je vstvaril vsemočni Bog le zavoljo nas. To spoznanje nas sili, da naj molimo z vsemi močmi in častimo in hvalimo mogočnega Stvarnika, ki nas je povzdignil nad vse zemeljske stvari in vstvaril vse le za nas. To premišljevanje nas napeljuje, da služimo le njemu in vse stvari vporablamo kot njegove le tako, kakor je njegova sveta volja.

Na ta način so gore in hribi, na katerih si je nebeška Kraljica izvolila svoja svetišča, za nas res in po pravici modri učeniki. Že sveto pismo nam pripoveduje, da je naš Gospod rad hodil na goro in na gori molil sam. Zato se le ozirajmo zaupljivo na Marijo, obiskujmo v svojih bridkostih in težavah svete, Mariji posvečene gore, in sicer kardakoli nam je mogoče, da tam gori, bližje svetih nebes, pobožno molimo in se nebeški Materi priporočujemo v svojih potrebah. Zatorej:

Na goro, k Mariji Božji tja me vleče
srce bridkostno, žalosti trepeče;
tam, pravi, pred podobo milostno
težave svoje potožilo bo.

Kot dete stega k materi ročice,
tako v naročje blažene Device
me žene, da potožim ji gorje,
ki prehudo tlači me in je.

Tam gori studenec teče tolažilni,
jez okrepljen tugi je presilni;
zato le tje kaj žene me srce,
da Materi razkrije vse želje.

Zato tje gori v materno svetišče
z menoj hiti naj, kdor tolažbe išče;
saj ona nam pomoč sprosila bo,
nadloge srčno da prenašamo.

Kakor je bilo že enkrat rečeno, je krona vseh Marijinih cerkev na Kranjskem ljubezniva Šmarna gora.

Ako se iz bele Ljubljane obrnemo proti severni strani na Gorenjsko, vidimo na levem bregu deroče Save, dobri dve uri nad Ljubljano, goro, ki kipi proti nebu, sredi lepega polja, zelenih travnikov in temnih, hladnih gozdov, kakor kraljica med podložniki, kakor mati med svojimi otroki. Nemci imenujejo to goro Grosskahlenberg. V starih listinah se bere edino ime Kahlenberg ali tudi Gallenberg. Kdaj so pa pristavili besedico "Gross," se ne ve. Gotovo so hoteli Nemci s tem pristavkom Božjo pot na Šmarno gori ločiti od Božje poti na Homcu pri Kamniku, katero ozvejo Kleinkahlenberg.

Pobožni Slovenci pa so dali ti gori veliko lepše in primernejše ime. Imenovali so jo "Sveta Marijina gora," iz česar je polagoma postala kratica "Šmarna gora."

Kdaj in kako se je začela ta Marijina Božja pot, ni gotovo. Kakor o mnogih imenitnih Božjih potih ni gotovih virov o njihovem začetku, tako se tudi o začetku Šmarne gore pripoveduje le v ustnem izročilu, da je Marija potovala na to goro. Še zdaj se kaže skala, na kateri je počivala. Gotovo je, da je prišla Marija, če že prej ne, vsaj takrat na goro s svojimi milostmi, ko so jo tukaj začeli častiti verni kristjani. Na skali so namreč sezidali majhno znamenje. Dalje pravi pripovedka, da je šla Marija po počitku na vrhunec gore in da je tukaj pustila podobico svojega vnebovzetja. Kmalu za tem so ji pobožni častilci nega vnebovzetja kot spomin njenega prečudežnega prihoda na gori postavili majhno kapelico, v njo pa podobo Marijina na Šmarno goro.

Koliko je resničnega na tej pripovedki — gotovo je, da je Šmarna gora res lepa in primerna, da se je nanjo postavilo svetišče Marijinega vnebovzetja. Kakor vemo iz popisa Marijinega življenja, bil je njen grob na Oljski gori. V tem grobu je tako rekoč le "počila," kajti po kratkem počitku je bilo njeno presveto telo vzeto v nebo. Skala torej, katero nam kažejo pri znamenju kot "Marijino počivalo," opominja nas na grob, v katerega so apostoli polo-

žili njeno preblaženo telo, ki je po kratkem počitku šlo sklenjeno z dušo v višavo, v nebo.

Šmarna gora ima dva vrhunca, dve glavi. Na enem vrhuncu je Marijin sedež, katerega zaljša lepa cerkev, posvečena preblaženi Devici.

Verni Slovenci so se kmalu prepričali o dobrotah, katere so tukaj na tej gori po Marijini priprošnji prejemali tako obilno. Kdo je prišel na Šmarno goro in je Marijo prosil kake milosti, gotovo jo je dobil. Kakor drugod na Marijinih Božjih potih so tudi na Šmarni gori Marijini častilci prejemali razne duševne in telesne milosti. Slavni kranjski zgodovinar Valvasor piše, da je cerkev naše ljube Gospe na Šmarni gori obilno obiskovana zavoljo mnogoterih čudežev, ki se godijo gori.

Šmarna gora je na ta način že od starodavnih časov sloveča Marijina Božja pot. Pač res ni lahko za ta namen primernejšega kraja. Gora je kakor vstvarjena, da gleda cerkev ž nje daleč okoli po deželi. Pa kakor v prejšnjih časih pride še tudi zdaj vsako leto veliko tisoč pobožnih romarjev na Šmarno goro in prosi Marijo pomoči in tolažbe v raznoterih nadlogah tega življenja. Pisana in ustmena izročila so priče, kako si je nebeška Kraljica izvolila ta prelepi kraj kakor v poseben studenec svoje materine ljubezni, kjer deli milosti in blagoslov Božji. Bog je očitno že dostikrat pokazal svoje posebno dopajenje nad molitvami in priprošnjami v Marijino pomoč zaupajočih vernikov. In ravno to večkrat prečudežno uslišanje vabi semkaj vsako leto velike trume vernih in pobožnih Slovencev.

Že v začetku tega opisa se je povedalo, kako daleč je do gore, ako se vzame v poštev pot iz bele Ljubljane. Popotnik, ki je trdnih nog, potrebuje pičlo uro od znožja do vrhunca gore. Na njo se lahko pride po raznih potih, vendar so trije najnavadnejši. Eden je od savskega mosta od Ljubljane ali od juga; drugi pot je od gorenjske strani ali severa tretji je od vzhodne strani. Vsi trije poti se pa zedinijo v sedlu obeh vrhunccev, od koder je še skoraj četrtr ure hoda do vrha in združeni vodijo do romarske cerkve. Severna pot je tudi kolovoz. Tukaj se lahko bolehati romarji tudi pripeljejo do cerkve častit nebeško Kraljico.

Tu in tam so po strmih potih postavljene klopi, da si romar lahko malo odpočije in si obriše pot z obraza; tudi srce si lahko pripravi, da se v duhu zbran bliža Kraljici nebes in zemlje. Da bi kdo ne zašel, postavljeni so na znamenitejših krajih kašipoti, kipi ali znamenja, ki kažejo, da je romar na pravi poti. Obenem ga napeljujejo tudi k pobožnosti in ga pozdravljajo: "Bog te sprejmi! Marija te pozdravlja!"

Tam, kjer se v sedlu med obema vrhuncema združijo poti, zagledaš v bližini in sicer nekoliko na strani znamenje, ki je imenujejo "veliko soboto."

Ta kapelica je zgodovinskega pomena. Za časa prestanih turških navalov v naše dežele se je pogosto zgodilo, da je Turčin planil čez mejo, predno je bila pripravljena cesarska vojska.

Ljudstvo si je moralo v takih slučajih samo pomagati. Napravljalo si je trdnjave med obzidjem okoli cerkve, delalo tabore, skladalo na najvišjih gorah in hribov grmade, da je moglo približevanje divjega Turka naglo kakor blisk oznaniti na vse strani.

Tabori so bili dobro zavarovani kraji; delali so jih na kakem griču, sploh v kraju, kamor se je sovražnik težko približal. Ako je imela cerkev dobro obzidje in je stala na mestu, kjer je bilo mogoče dolgo se braniti Turka, izpremenili so naši predniki hišo božjo s pokopališčem vred v tabor in so tam čakali sovražnika. Tu sem so znašli ljudje svoje blago in svoje premoženje.

Kadar se je bližal Turčin, zažgali so grmade; od hriba do hriba je plamenela žalostna novica. Možje so zgrabili za orožje; ti so se oborožili s sekirami, kiji in kosami; oni zopet z meči, sulicami, tolkači in porati, tretji s puškami, vsak kar je mogel. V tabor so bežali starčki, žene in otroci ter goreče molili za zmago, za srečo borivcev. Na

obzidju, na braniku in v zvoniku pa so stali hrabri možje in krepki mladeniči. Borili so se tem srditeje, ker ni bila le njim, ampak tudi ženam in otrokom smrt ali sužnost gotova, ako bi Turki premagali tabor. Pogosto se je braniteljem posrečilo, odgnati Turke in pobiti bežočega sovražnika. Kakšno veselje je vladalo takrat v taboru! Z obzidja in iz zvonika so pozdravljale žene, so hvalili starčki vračajoče se zmagovite junake. Kako prisrčna je bila zahvalna molitev za odvrnjeno nevarnost! Pesem pravi:

Pridrla je vojska iz turških krajin,
smrt spremlja jo in razdejanje;
naš Triglav je videl iz jasnih višin
veliko nadlog, pobijanje.

Slovenec se smrti noben ne boji:
zmagati ali pa pasti!
Meč krepko vihtel je, prelival je kri,
križ rešil iz turške oblasti.

Posebno v petnajstem stoletju so ljuti Turki neusmiljeno ropali po Kranjskem, požigali mesta in vasi, morili kristjane ali jih gonili seboj v strašno sužnost. Šmarna gora je bila utaborjena. Ob turških stiskah privreli so ljudje iz okolice, da, celo iz Ljubljane ter se izročili Materi Božji v varstvo. Turk je nekoč izvedel, da je velika množica ljudstva zbežala preed njim in se zbrala na gori; brž udere za ljudstvom, da bi tudi na gori moril in ropal in zlasti mladino vlekkel seboj v sužnost. Ljudstvo vidi, da se krvoželjni Turki že bližajo vrhuncu gore. Vse zbegano in prestrašeno začne klicati Marijo na pomoč: "O Marija, usmili se nas! — O Marija, pomagaj nam! Reši nas nesrečne smrti!" — In Marija ne zapusti svojih otrok, ampak jih usliši. Prodrajoči Turki zaslišijo naenkrat nadzemeljski glas, katerega je bil nekdaj slišal tudi Savel: "Kaj me preganjaš?" Prestrašeni obstrme, obstoje in zbeže nazaj. — Stara pripovedka pravi, da je po Božjem privoljenju Marija poslala svetega Ahacija z ognjenim mečem zoper strahovite in nasilne Turke, ki so potem zbežali v dolino in se valili skozi Gorenjsko po Kokriški dolini naprej na Koroško. Godilo pa se je to ravno na sv. Ahacija dan o poldvanaestih. V spomin tega čudežnega rešenja vernega ljudstva iz sovražne stiske zvonj na Šmarni gori poldne še vedno o poldvanaestih. Nekdaj je bil na sv. Ahacija dan velik shod na Šmarni gori. Kapelica se imenuje "sveta sobota," ker je bržčas Marija ravno na soboto rešila svoje verne in ljubljene otroke pred strašnim klanjem.

Od znamenja "svete sobote" na severni strani je puščavica svetega Antona. Če je kje temu svetniku pripraven kraj, je gotovo tukaj. Tihota, samota in oddaljenost od posvetnega hruma, v kakršni je sveti puščavnik samotari, je posneta tukaj prav očitno. Naslikan je v človeški velikosti na les, zamišljen in sloneč, kakor bi hotel govoriti k srcu: "Preljubi romar, zapusti prazne mestne homatije, otresi prah pozemeljskega šuma in posvetnih skrbi; povzdigni se večkrat v tihi samotji na perutih ponižne molitve k svojemu Bogu v nebo!" — Podoba je v primerni skalnati votlini. Zunaj te skalnate puščavice visi zvonček na visokem drogu, ki ga romarji radi zvonijo, da se priporočujejo svetnikovi priprošnji.

Nad sv. Antonom je sledeči nadpis:

Sprosi, sv. Anton,
V sili naš patron:
Da bi prošnje mile
Naše se spolnile.

Ako prideš do sv. Antona, si že prav blizu romarske cerkve. Nekoliko na desno od puščavice greš po širokih stopnicah, ki te peljejo pod precej velik obok, na katerim je nekaj malih stanovanj. Meznarija ima letno število 1754. Skozi velika vrata prideš izpod oboka na pokopališče pred romarsko cerkev.

Na jugovzhodni strani velike romarske cerkve stoji na presno slikana, precej velika kapelica Žalostne Matere Božje. V njej je oltarček s podobo Matere Božje sedem žalosti. Kakor naša nebeška Mati v svetosti visoko presega vse svetnike, tako presega tudi njeno sočutje ono vseh drugih svetnikov. Marija pa ni žalostna le zato, ker ima svojega mrtvega Sina v naročju, temveč ona je žalostna tudi posebno zavoljo naših grehov. In ravno to ti kaže podoba žalostne Matere Božje v tej kapelici na Šmarni gori. Milo gleda žalostna Mati Božja grešnika. Obeta mu milost Božjo. Cerkev mu kaže, kakor bi mu rekla: "Tukaj je kraj, kjer Jezus grešnikom deli milosti na moje materine priprosnje!" Kakor bi Marija prigovarjala: "Le s skesanim srcem išči milost — v cerkvi jo dobiš!"

Tudi v zunanjem zidu cerkvenem je druga kapelica, sedež Marije kraljice rožnive. Na obeh straneh podobe je angelj. To je podoba Marijina, kakršna je v cerkvi v velikem oltarju. Tukaj navadno poklekne vsak romar ter meli tudi ti in čutil bodeš v svojem srcu glas, kakor bi ti rekla Marija: "Le pojdi v cerkev, kjer se dele božje milosti!"

Vsled prejetih obilnih in čudežnih milosti in dobrot je bila že v trinajstem stoletju tukaj zidana cerkev, katero so pobožni verniki prav radi in prav pogosto obiskovali. Stara pisma pripovedujejo, da niso le verniki iz bližnjih in daljnih krajev romali na Šmarno goro, ampak tudi škofje, nadškofje, patriarhi in celo kardinali so poznali to romarsko cerkev Matere Božje.

(Dalje prihodnjič)

Na zadnji poti

(V spomin na praznik "Vseh Vernih Duš Dan")

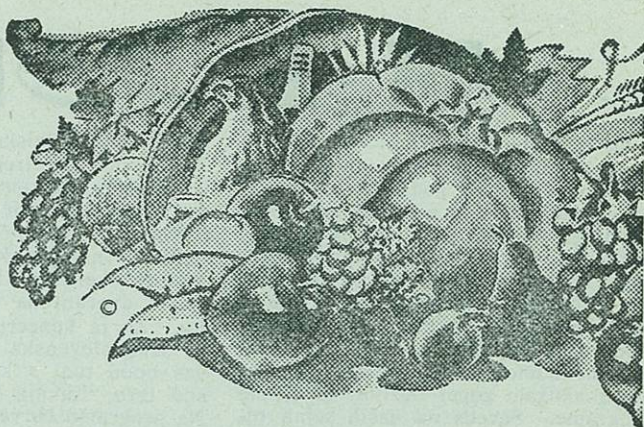
SCVETJEM belim in rožnim smo jo spremile na zadnji poti. Pa ni odšla od nas v cvetnem maju, o ne. Vsa širna plan bi tedaj žarela v cvetju, nič nenavadnega bi ne bil šopek cvetic.

V začetku zime, v novembru, je zatisnila oči naša mamica. Obstalo je skrbno srce med delom za svoje, tolikanj ljubljene . . . Nič se ni poslovila, nič nam ni rekla, ko je odhajala. Čisto mirno je zašlo njeno sonce, da zasije v novem žaru, tam v deželi pokoja. Kot bi odšla le na odih, ki ga je tako potrebovala, da potem z novimi močmi nadaljuje delo za one, ki so ji izročeni . . . Da, mogočnejša je zdaj tam gori, in vemo, da nas ne bo pozabila. Zbližalo nas je življenje — smrt je pretrgala le naravno vez — ona sama še živi, nam še ljubi in nam želi pomagati . . .

Mnogo smo ji dolžne. — Molile smo vse, velike in male, da ji pokažemo hvaležnost. Kupile smo cvetja, in s cvetkami v rokah smo stopile še zadnjikrat do krste mamice. Tam ob jami smo obstale s cveticami v rokah. Trepetale so roke v mrazu in cvetke, kot da plakajo z njimi, so se sklonile. Zimsko sonce, veliko in rdeče, nj hotelo zaiti. Zrlo je izza planin in se čudilo. Kako nasprotje! — Tu smrt in sijajoča jama — okrog življenje in mladost. Tiho je bilo, le zvon je udarjal monotono zadnjo pesem njej, ki je bila položena k večnemu počitku.

Zabobnelo je votlo, tiha groza nas je objela. Vse nas čaka isto, morda kmalu. Kdo pride prvi za teboj — mamica — kdo? Nihče ne ve odgovora. Čuvstvo, ki se zbudi le ob odprtem grobu — nas je prevzelo vse. O, kako minljivo je vse časno, kako bežno vse zemeljsko!

Vzdramile smo se. — Zadnji "z Bogom" je bil na naših ustnih. Ne težko kamenje, ne težka ruša, naše cvetke naj pokrijejo tvojo krsto, mamica. Pa smo vrgle cvetke nanjo, da umro v temnem grobu ob njej. Nikdar več ne bodo zaživele v mladem soncu — ona pa, ki spi pod njimi, se vzbudi zopet in tedaj se vidimo in povemo, kar si v življenju nismo mogle in znale povedati! . . .

Zahvalni dan

ZOPET se bliža sezona Zahvalnega dne, ko se bodo misli vsega ljudstva pomudile ob blagoslovih, ki smo jih bili deležni preteklo leto. Vsi bomo priznali, da smo kljub vsem prestanim preizkušnjam, težavam in bridkostim, vendar še vedno najsrečnejši in najbolj blagoslovljen narod na svetu. Zato imamo dovolj razlogov, da se z vso ponižno hvaležnostjo zahvalimo nebeškemu Očetu za vse blagre, ki smo jih bili deležni. Tekom najstrašnejše vojne vseh časov nam je bila prihranjena groza smrtonosnih bomb; prav tako nam je bilo prihranjeno trpljenje stradanja, pomanjkanja obleke in obutve ter drugih življenjskih potrebščin.

V dokaz naše resnične hvaležnosti nadaljujmo s svojimi prizadevanji in po svojih najboljših močeh za izboljšanje naše bodočnosti. Vojna je, hvala Bogu, zmagoslavno končana! S tem pa ni rečeno, da je končano tudi naše delo, s katerim moramo nadaljevati do popolne vzpostavitve aktivnosti mirnih časov.

Osmo vojno posojilo ali bolje poznano pod imenom "posojilo zmage," je zdaj v teku ter potrebuje vse naše podpore, vprav kakor so jo potrebovala vsa prejšnja vojna posojila. In kako naj bolje in lepše praznujemo Zahvalni dan, kakor če stopimo 100-odstotno za to posojilo. Ko kupujemo bonde do konca mej naših zmožnosti, ne pozabimo, da za naše fante, ki so se borili v bojnih vrstah vojnih front, ni bilo nobenih mej, — oni so dali vse, kar so imeli. Upati je, da bodo vse naše podružnice v štirinajstih državah, kjer poslujemo, priredile te ali one vrste dostojne prozenskam, ki so služili ali še vedno služijo v oboroženi sili grame, s katerimi se bo dalo priznanje našim moškim in Zedinjenih držav. Kot nadaljni izraz zahvale molimo za naše ljudstvo v Jugoslaviji, da bi dobilo pravičen mir in svobodo, kakršno si je zaslužilo, in končno poprosimo Boga za srečni povratek naših sinov in hčera v normalno in mirno življenje.

Hvaležne smo tudi za Slovensko žensko zvezo, ki nam pomaga v organizirani človečanski dobroti v dobi miru, kakor nam je pomagala v dobi vojne. Hvaležnost naši Zvezi pa bomo najbolje izrazile z našo pomočjo vsem njenim aktivnostim, ki so življenjskega pomena za našo nadaljno rast. Konec leta je blizu in naši rekordi za tekoče leto bodo taki, kakršne bomo same ustvarile. Naša vest naj bo naš sodnik; ona nam bo povedala, da-li smo storile vse, kar je bilo v naših močeh in kar bi storiti morale. — POMAGAJTE SVOJIM URADNICAM, DA SE USPEŠNO PRIČNE NAŠA JUBILEJNA KAMPANJA MESECA NOVEMBRA, PA BOSTE STORILE SVOJ DELEŽ, KAKOR STE GA VSELEJ V PRETEKLOSTI!

Posvetite letošnji Zahvalni dan lepšim dnem bodočnosti!

Št. 1, Sheboygan, Wis. — V poletnih mesecih nismo imeli nobenih posebnih aktivnosti pri naši podružnici, radi tega so tudi izostala poročila naših sej. Zadnjega pol leta v resnici ni bilo za misliti na prireditve in to zaradi strogega racijoniranja jestvin in pa splošna zaposlenost naših članic. Ker je sedaj nekoliko olajšanja v vseh ozirih, priporočamo članicam, da bi se zopet številno udeleževale naših sej. Odslej bomo skušale zopet poživiti družabne programe. Seveda na naših sejah tudi zelo pogrešamo glavno predsednico, sestro Prisland. Ona je vedno imela raznih zanimivostij in priporočil, ki so naredile sestanke zanimive in podučne. Zdravje se ji polagoma vračuje in upamo, da jo bomo zopet imele v naši sredini na mesečnih zborovanjih.

Gotovo ste vse čitale apel iz glavne urada, da se bo pobiralo neobhodno potrebne malenkosti za družine v Sloveniji. Ne bom naštevala kaj naj katera prinese, ker vsaka, ki ima najmanj izkušenj pri gospodinjstvu, malih bolehnih otrok, starih mamic in drugih velikih skrbi, ve kaj je najbolj potrebno. Čitajte apele naših glavnih odborov. Ne pozabite starega ateka, mogoče se mu bodo tudi zaiskrile oči in milo storilo pri srcu, če prejme nepričakovano malo darilce iz daljne Amerike.

V naši zborovalni dvorani imamo velik zaboj, kjer bomo hranile stvari, ki jih boste prinesle in odposlale vse prinese stvari. Ena naših članic bo vodila seznam vseh darovanih stvari. Kateri ni mogoče priti na sejo, naj pošlje svoj prispevek po kateri drugi osebi in bomo že poskrbele, da bo pravilno vloženo in zabeleženim odposlano.

Vsem sestram, ki so bile na bolniški listini se zdravje polagoma vračuje. Naša tajnica Paulina Rupar je prestala operacijo in zgleda zopet zdrava in brhka, kakor nova. Sestre Margaret Copich, Frances Bolf in Antonija Hlade so se tudi morale podvreči operacijski mizi in se zdravijo na svojih domovih. Tem in vsem našim bolnim sestram želimo ljubo zdravje! Pozdrav vsem in na svidenje na seji 13. novembra!

Mary Godez, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill. — Naše seje niso nič kaj obiskane kot bi morale biti. Večina članic stanuje v bližini in bi se lahko odzvale, da čim večje število članic je na seji, temveč lahko kaj ukrenemo in naredimo za korist in napredek naše podružnice in Zveze.

Prihodnja seja se bo vršila dne 8. novembra, na katero ste vabljene vse članice, da se gotovo udeležite.

Težko operacijo je srečno prestala sestra Frances Sardach in se zdravi na domu hčere na 3232 So. Pulaski Rd. Članicam se priporoča, da jo obiščete. Sestra Sardach se je vedno redno udeležila sej ter bila aktivna in dobra delavka pri naši podružnici. Zadnjič smo se zbrale odborice, po številu devet in jo obiskale ter malo presene-

tile. Našega obiska je bila zelo vesela. Želimo ji hitrega okrevanja in želja vseh je, da zopet pride v našo sredo in na naše seje.

Poročam vsem članicam in prijateljcem, da naš pevski zbor priredi svoj jesenski koncert dne 25. novembra v šolski dvorani na Wolcott in Cermak Rd. Za ta koncert imajo pevke zbrane lepe slovenske pesmi. Razvedrile vas bodo tudi s kratkočasno in smešno igro "Luknja v namiznem prtul". Na programu bo več raznovrstnih točk. Po programu sledi zabava in ples. Vabljeni ste vse članice, prijatelji in prijateljice ter sosedne podružnice na koncert pevskega zbora SZZ št. 2 v nedeljo 25. novembra, 1945. Posebej pa opozarjam članice na našo sejo dne 8. novembra in priporoča se obilna udeležba. Pozdravljene in na svidenje na seji, kakor tudi na koncertu!

Mary Kovačič, poročevalka.

Št. 4, Oregon City, Ore. — Naša zadnja seja je bila kakor vsaka. Vsem bi bilo v veselje, če bi se boljše zanimale za seje ter prišle med nas. Seje se vršijo ob nedeljah in ne bo nobena nič zamudila pri delu, saj seje niso samo za odborice, ampak za vse članice. Pravice imamo vse enake in tudi dolžnosti. Tukaj nas ni veliko Slovenk, pa še te se ne bomo kmalu poznale, če ne bomo nikoli prišle skupaj.

Za tako malo naselbino kot je naša se smrt velikokrat oglašala. Zopet nas je zapustila ena izmed ustanoviteljic in prva blagajničarka podružnice, sestra Mary Hrovat. Bila je več let bolehnata, toda delala je do zadnjega, v postelji je bila samo dva dni in je umrla. Bila je 27 let vdova in je vzgojila veliko družino, sedem otrok. En sin je umrl pred nekaj leti. Pri vojakihi se nahaja tudi en sin in je v Nemčiji. Vemo, da bo žalosten, ko bo izvedel, da mu je umrla ljubljena mati. Drugi so vsi oženjeni.

Pokojna je bila stara 62 let in tukaj je živela okrog 32 let. Bila je vzorna katoličanka. Vsako nedeljo je prišla k sveti maši, četudi je bilo prav daleč hoditi in tudi zadnjo uro je prejela svete zakramente. Bog naj ji bo milostljiv in naj ji sveti večna luč. Njeni družini pa naše globoko sožalje. Pogreba se je udeležilo lepo število ljudstva in tudi članice so se lepo udeležile. To nam je v čast, da ob takih prilikah pridemo skupaj. Pokojna Mrs. Hrovat zapušča dve sestri, ena je v La Salle, Illinois, Mrs. Ana Dular, ki je prišla na pogreb, čeprav je tako daleč. To je lepa sestrsko ljubezen.

Mrs. Dular, Vi pa kaj povejte, kako se Vam je dopadel lepi Oregon.

Veliko bi se še napisalo, pa saj je povsod enako. Me matere težko pričakujemo, da bi prišli sinovi domov, pa gre vse tako počasi. Lep pozdrav pošiljam Mrs. Prisland in upam, da ste se dobro pozdravili. Pridite nas obiskat. Pozdrav vsem članicam SZZ!

Mary Polajnar.

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Pozor članice! Naznanja se vam, da se bo vršila naša glavna seja v nedeljo 2. decembra ob dveh popoldne. Prosi se vaše cenjene udeležbe, ker imamo važne stvari za razmotrivat, kakor tudi volitev odbora.

Nekaj naših članic je zaostalo s plačevanjem asesmenta. Prosi se vas, da bi poravnale, ker tajnica bi rada imela knjige v redu pred zaključkom leta.

V imenu odborice se toplo zahvaljujem sestram Jenny Gerbeck, Mary Mervar, Ann Lekse, Mary Mauser, Amelia Schmitt, Julia Zupančič, Ann Trauner in Mary Markich ker ste tako pridno prodajale listke za prevleke za blazine, katere je darovala sestra Mary Kronoshek in za brisače, katere je poklonila sestra Konechnik.

Na seji 7. oktobra smo imele prilično srečati našo glavno tajnico Mrs. Josephine Erjavec in hčerko Mildred ter našo urednico Albino Novak in Frances Sietz iz Clevelanda. Njih obisk je bil prav dobrodošel. Razmotrivali smo o predpripravi za konvencijo, ki se ima vršiti v našem mestu prihodnje leto.

Čestitke sestri Antonia Mervar, ki je postala nevesta Adolpha Madley dne 20. oktobra v cerkvi sv. Trojice.

Najlepše želje za zdravo bodočnost pošiljamo Mr. in Mrs. Joseph Codermaz in Mr. in Mrs. Dragon, ki so praznovali svoje srebrne poroke.

Čestitke sestri Agnes Milharcic in Ann Smerdel, ki sta dobili obisk od tete štokljke.

Naše globoko sožalje žalujoči družini sestre Mary Rinani, ki je preminula. Bog ji daj večni mir in pokoj! Ljubega zdravja želimo vsem bolnim sestram. Na svidenje na prihodnji seji.

Z najlepšimi pozdravi,
Sophie Golob, tajnica.

Št. 6, Barberton, O. — Naša seja 7. oktobra je bila malo bolj obiskana, vsaj toliko, da smo mogle sejo odpreti z zadostnim številom članic.

Drage sestre! Zakaj se bolj pogostokrat ne udeležujete mesečnih sej, saj to je za kratek čas nam vsem. Kadar nas je malo na seji ne moremo nič ukreniti za dobrobit podružnice in skupne Zveze. Upanje imamo, da se boste v zimskem času bolj številno odzvale k sejam!

Dolžnost me je, da se iskreno zahvalim mojim obiskovalcem in darovalcem za časa mojega bivanja v bolnišnici. Prejela sem mnogo kartic z voščilom za zdravje. Prisrčna hvala vsem. Nadalje se zahvaljujem za krasne cvetlice družini Znidaršič, družini Brojan in Wilma Hoper ter mojim sosedom in tudi Mrs. Nick Niclos za krasno darilo in za vse dobrote. Lepa hvala družini Usnik, ker me nikdar ne pozabi v moji bolezni. Vsem tem se iz dna srca zahvaljujem za vse kar ste dobrega storili in mi krajšali dolge ure v bolnišnici in doma. Upam in želim, da vam bom imela priliko

na kakšen način povrniti. Hvaležna sem vam vsem ter vas prisrčno pozdravljam,

Jennie Skraba, predsednica.

Št. 7, Forest City, Pa. — Leto se zopet nagiba h koncu. Tako je prišel čas, da se že sedaj opozori članice na glavno sejo, ki se bo vršila na prvo nedeljo v decembru ob dveh popoldne v navadnih prostorih. Prosim, da se udeležite v obilnem številu, ker bo volitev odbora. Razmotrivalo se bo o važnih društvenih točkah, ki so za bodočo korist naše podružnice. Po seji bo pa zabava s penny bingo in nam bo čas hitro minil, saj se vse rade malo poveselimo.

Naznanjam žalostno novico, da smo dne 28. septembra izgubile družabno članico Mrs. Mary Sredenshek. S soprogom in pomočjo hčerk sta vodila moderni hotel, ki se imenuje Forest House. Zapustila je žalostnega moža Williama, štiri sinove in štiri hčere, vsi odrasli in sestro Fannie Hofer v Clevelandu, Ohio. Pokojna Mary je bila dobra in usmiljena žena ter rada pomagala revežem in zapuščenim in tudi med drugimi narodnostmi je bila spoštovana, kar je pričal njen veličasten pogreb. Posebno je pa bila naklonjena naši podružnici. Kadar smo imele prireditve v prid blagajne je ona in njene hčerk, ki so tudi naše članice, vselej prispevala v denarju in tudi v drugih darovih. Naj ji ljubi Bog stotero poplača v nebesih in naj Ti sveti večna luč! Naša podružnica izreka globoko sožalje potrti družini, sorodnikom in prijateljem. Ti pa, ljuba Mary,

se nad zvezdami raduješ,
po svetu zlobnemu žaluješ,
nazaj srce Ti ne želi,
draga sestra, blagor Ti!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša seja je bila slabo obiskana. Ne vem, kaj je bil vzrok, da ste bile odsotne. Prosim vas lepo, že sedaj si zaznamujte na koledar, da se vrši glavna seja naše podružnice dne 5. decembra ob pol osmih zvečer na 815 So. 5th St. Na dnevnem redu bomo imele več važnih zadev za rešiti, zato je dolžnost vsake članice, da pride gotovo na to sejo. Volitev odbora za leto 1946 je tudi na mestu. Potrudite se priti, da bomo imele vsaj eno sejo dobro obiskano v tem letu!

Sporočiti imam žalostno vest, da je iz naše podružnice preminila moja dobra prijateljica in naša članica Jennie Mary Kovaček, stara komaj 35 let. Zapustila je starše, moža, sina in dve sestri ter več drugih sorodnikov. Podružnica se je v lepem številu udeležila sprevoda in se v imenu sorodnikov lepo zahvaljujem vsem članicam, ki ste prišle kropit, k molitvam ter se udeležile pogreba.

Draga Jennie! Vsem, ki smo Te spremili k zadnjemu počitku in stali ob odprtem grobu, se je orosilo oko, kljub temu, da smo Te blagrovali, ko si s tako mlado dušo odšla v boljše življenje. Težko se je bilo posloviti od Tebe, ker smo čutili veliko izgubo s Tvojo prerano smrtjo. Tvoje življenje je bilo pristno slovensko, zdra-

vih nazorov in vedrega razpoloženja. Strmeč v Tvoj odprti grob sem si zaželela, naj bi Tvoja smrt, ki nas je v tako obilnem številu zbrala okoli Tvojega groba, bila v dobro nam, da bi nas vse objemajoča sestrskaja ljubezen vedno bolj in v čim večjem številu združevala. Sladko počivaj, draga prijateljica in sosestra, Tvoja duša pa se veseli tam gori, kjer je večno veselje. Sveti križ nam govori: da se vidimo nad zvezdami!

Kampanja za nove članice je v teku. Pričela se je s prvim novembrom in bo trajala pet mesecev, to je do 1. aprila. V zadnji kampanji se nismo preveč potrudile, čeprav sem vas ves čas prosila, da bi pripeljale kaj novih članic. Vem, da ste bile vse zaposlene z enim ali drugim delom, zato se oprostite, toda letos pa moramo delati na to, da bo naša podružnica med agilnimi, ker to je ena največjih časti za naselbino in Zvezo. Torej, drage sestre, pomagajte do lepega uspeha!

Vse najboljše vsem, ki boste obhajale rojstni dan ali god v novembru, med temi je tudi naša urednica Albina in ji želim vse najboljše v bodočem letu! Pozdrav vsem glavnim odbor- nicam in članicam Zveze!

Mary Schimenz, tajnica.

KAMPANJA ZA NOVE ČLANICE!

S prvim novembrom se je pričela nova kampanja za članice. Odslej bo treba mesec za mesecem opominjati in navduševati agitatorice, da stopite na plan in pomagajte k uspehu. Seveda, te pesmi ste že povsod navajene in mogoče vam tudi ne nudi zanimivo branje, ampak ni drugega izhoda kot oglaševati, ker potem zna biti zares lep uspeh. To je naše veliko upanje!

Kampanja se vrši v počast 20-letnice obstoja naše Zveze, ki se prične prihodnji mesec. V pomladi se pa vrši naša redna konvencija in treba bo tudi konvencijo povzdigniti in ni lepšega načina kot slaviti zmago kampanje in dati priznanje tistim, ki so se zares potrudile. Najbolj pridna agitatorica bo pa dobila najvišje odlikovanje pri Zvezi; proglašena bo na konvenciji za "Kraljico"! Na večer banketa bo pa svečano kronana in obdarovana z vsakovrstnimi darili. Katera bo "Kraljica"? To je sedaj velika uganka mnogim, kakor tudi velika skrb za tiste, ki se zanimajo za napredek Zveze.

Drage sestre! Nikar ne odlašajte z agitacijo, temveč se lotite dela kar prvi mesec, ki je november. Kako lepo se bo bralo, če bomo brale poročilo, da je v prvem mesecu pristopilo toliko in toliko članic. Nikakor ni vseeno, kdaj pristopijo, namreč v začetku ali ob koncu kampanje, ker res-

nica je, da v začetku veliko več šteje, ker s tem se da drugim pogum in jih bodri k delu.

Menj je bilo poverjeno vodstvo te kampanje. Prav iz srca vam povem, drage sestre, da sem zelo nerada prevzela to nalogo, ker vem koliko dela to pomeni in kako je človek potrt in v skrbeh, če ne gre tako naprej kot si želi. Ko sem prevzela sem napravila opazko: da to naj bo še to pot in upam, da bom imela srečo, ker drugače mi bo to delo dalo mnogo prizadevanja, kar pomeni, da se bo treba zelo truditi in moji živci zadnje čase niso več tako elastični, zato vas prosim, pomagajte pri svojih podružnicah, da boste imele lep napredek!

ALBINA NOVAK.

POZOR DOPISOVALKE!

Lepo se vas prosi, da pošljete dopis vsaj do 10. v mesecu in še prej, če je le mogoče, da bo prihodnja izdaja ob času med članicami!

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Pozdravljene članice in dobrodošle na našo prihodnjo sejo. Znano vam je, da gre leto 1945 proti koncu, tako da vas moram že sedaj opomniti, da se bliža letna seja. Če bo dobra udeležba bomo marsikaj koristnega ukrenile, ker se bo lahko ukrepalo to in ono. Vsaka bo lahko povedala svoje mnenje in si članice potem živahno razmotrivajo vsa dobra priporočila in potem večina odloči, da bomo vse zadovoljne in ne samo en par.

Mogoče si boste mislile: kaj nam pa to že sedaj trobi, saj je šele november? To pa zato, da ne bo potem izgovor, da imate druge načrte za do- tični večer, itd. Prosila bi vas, da si že ta mesec zaznamujete datum pri- hodnje seje na koledarju, potem boste pa prav gotovo prišle.

Sestre, bodimo odkritosrčne in de- lajmo skupaj za boljši napredek pri naši podružnici. Leto je res hitro mi- nilo in približale so se volitve odbor- nic. Radovedna sem, če smo zaslužile vsaj toliko, da bi enkrat prišle vse na sejo. To je prav za prav vaša dolž- nost, saj to ste svečano obljubile, ko ste pristopile k št. 14 SZZ. Koliko vam je za to svečano obljubo, ali je bila podana res iz srca? Vzdignile ste desno roko in vprico Boga in čla- nic obljubile, da boste dobra članica in delala po vsej svoji moči za korist organizacije. Zelo težko je za odbor- nice, če ni velikega sodelovanja in za- nimanja od strani članic. Pri naši po- družnici imamo 430 članic v odraslem in 73 v mladinskem oddelku, če bi se udeležila vsaj ena četrtnina članstva bi bila sijajna udeležba. Kaj je vzrok brezbriznosti? Na letni seji se lahko pomenimo kako bi bile naše bodoče seje bolj zanimive in pridemo do us- pešnega zaključka.

Na seji v oktobru sem bila kar ne- kam presenečena, ko sem videla med navzočimi članice, katere niste bile že delj časa med nami in po seji sem pa takoj imela priložnost izvedeti vzrok, ki je bil hvaležen, namreč prišlo so, da se je odločila svota za dar Mrs. Ru- pert. Iz sočutja in hvaležnosti za mnogotere zasluge in dobro delo pri podružnici se je odločila svota sto do-

larjev iz blagajne in posebej so darovale sledeče: Frances Plevnik \$10; po \$5 so darovale: T. Sterlekar, Frances Klein, Sisters Beauty Shoppe. Po \$4: A. Klein; \$3: A. Svetek; po \$2 so darovale: F. Kos, J. Punčoh, F. Globokar, F. Grčman, F. Medved, M. Strudel, M. Japel, P. Sajovec in F. Štupica. Po en dolar so darovale: J. Kunstel, A. Žabjek in Mrs. Bolko. 50 centov: K. Willen. Skupaj zneso \$153.50.

Izročile smo svoto sestri Rupert. V njeno presenečenje je s solzami zapečatila vašo dobroto in se iz srca zahvalila in spomnila se vas bo v molitvi.

S tem zaključujem moje poročilo. S sestrskim pozdravom,

Frances Klein, tajnica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.
— Najlepša hvala vsem cenjenim sosestram za udeležbo na seji v mesecu oktobru. Isto za ponovno gmotno pomoč društveni blagajni ta večer. Prosim, da se snidete vse članice tudi dne 13. novembra, ker imamo precej za rešiti glede letne seje in priprav za takratno zabavo. Pa še nekaj: V novembru bo ena izmed članic med najsrečnejšimi. Torej, da se vidimo vse skupaj!

Sestram R. Shaberl, M. Marolt in ge. Kordič želimo stalnega okrevanja v najbližjem času. Čestitke vsem onim prav iz srca, katere boste obhajale svoje rojstne dneve v nastopnih tednih!

Vest, da je zadela poznano in čislano go. Rupert od št. 14 tako nemila usoda je res najmanj pričakovana. Naj Vam, spoštovana gospa Rupert, da tolažbo On, ki vodi vsa naša pota. Le ne kloniti Vašega vedrega duha in s pesnikom vred: "Ne strši se, če hrase burja vije, po hudi uri lepše sonce sije. Zročuj Bogu nadloge vse ... Ne kloni se!!!"

Ob deževno-tožnem dnevu kot ravno danes, ko plava v ozračju sel bližajoče se kraljice zime, vstavljajo se misli daleč tam ob novo pobeljenih grobovih na "Vseh svetih dan," kjer smo se shajali leto za letom ob gomili mojega deda in babice ... spoštovani strici z njih družinami, blaga tetka Ana in moja nepozabna mati ... Resno tožnih pogledov in trpkosti njih src, naivno otroški sen, ne čem.

Tisočere svečke plapolajoče v vseh barvah, bujno razcevele krizanteme in obluba, da je napoti domov grede pozen sladko duhteč kostanj ... to je čar otroku!

Mnogo, mnogo let je temu! Danes bi dala vse za trenotek, da še enkrat zrem zemljo, ki krije vse te moje sorodnike, ter da poljubim po njih vzgledu vsaj gomilo moje mame ...
Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Malo sem pozna, pa vseeno je boljše biti pozen kot pa nikoli. Najprvo se želim pri srčno zahvaliti vsem, ki so mi poslale voščila in darila za moj rojstni dan 7. septembra. Bog plačaj vsem skupaj!

Minilo je že več mesecev odkar sem se zadnjič oglasila v Zarji. Med tem časom se je precej izpremenilo v naših privatnih življenjih. Bolezen naše predsednice Mrs. Prislend nas je

vse globoko presenetila. Vse članice ji želimo ljubelega zdravlja. Dobra dela naše voditeljica Mrs. Prislend so vredne vsega spoštovanja in priznanja. Ona se resnično trudi za narod in pomaga pri vseh dobrih delih. Njeno vzorno in spretno vodstvo je neprecenljive vrednosti za naše podružnice in Zvezo. Ni naša navada, da bi komu v življenju izkazovali zaslužno hvaležnost, toda uverjena sem, da članstvo SZZ visoko ceni njene zasluge in vsaka izmed nas čuti do nje največje vrste spoštovanja.

V imenu podružnice izrekam globoko sožalje urednici nad izgubo ljubljene soproga. Vem, da ga boš pogrešala, ker on je bil vnet za Zvezo in je rad pomagal kjerkoli je bilo treba. Bodi mu ohranjen blag spomin in naj počiva v miru.

Tudi naša glavna tajnica se je morala podvreči nevarni operaciji, katero je srečno prestala, kar je tudi vse želimo ljubelega zdravlja. Čestitamo tudi Mr. in Mrs. Joseph Erjavcu k 25 letnici zakonskega življenja. Dal Bog vama dočakati zlate poroke v zdravju in zadovoljstvu.

Naši prvi glavni podpredsednici Mrs. Rupert pa želimo ljubelega zdravlja in obenem vsem bolnim članicam, da bi bile vse zdrave in agilne za našo preljubljeno Zvezo in da bi v tej kampanji, ki se je pričela s prvim novembrom in se vrši v počast 20 letnice Zveze vsaka pridobila vsaj eno novo članico pa naj bo za odrasli ali mladinski oddelek. Sestre, vse na delo in potrudimo se prav vse brez vsakega izgovora, ker sedaj je čas, da pokažemo svoje zanimanje za napredek organizacije. Kampanja bo v teku pet mesecev, ki bodo seveda hitro minili, zato ne odlašajte, ampak potrudite se že ta mesec ali vsaj v decembru, da bomo imele lep in zanimiv začetek.

V zadnji kampanji smo bile še precej agilne, kar upam, da bomo tudi v tej, prav za prav se pričakuje, da bo sedanja kampanja prinesla preko tisoč novih članic kot so nam prinesle kampanje v preteklih letih. Sedaj ima vsaka malo več časa in vse se z vsakim letom tem bolj zavedamo važnosti močne organizacije. Upam, da se boste pri vseh podružnicah potrudile, ker to bo najlepše darilo naši materi Zveze, Mrs. Prislend. Začnimo takoj, ker nahajamo se v sezoni, ko bomo imele več časa ob večerih za prijazne sestanke. Porabimo vsak prost čas za agitacijo, saj nagrade so res lepe, da ne bo trud zaman.

Pri naši podružnici št. 19 dobro napredujemo, samo sestre, prosim vas, da pridete bolj pogostoma na seje. Več ko nas bo, tem lepša bo naša seja, ker z vašo navzočnostjo boste pokazale, da resnično ljubite svojo organizacijo in se zanimate za napredek pri podružnici. Pridite na sejo z dobrimi nasveti. Tudi ta mlade članice pripeljite, dajte jim dobre nasvete, ker od nas je odvisno, če nam bo sledila naša mladina, ki je bodočnost vsake organizacije.

Res, da so bili časi taki, da se človek ni mogel razveseliti in tudi zdaj še ne v teh vojnih časih. Resnično, da pišejo, da je vojne konec in da vojakji prihajajo domov, pa tudi jih še

kličejo in pošiljajo čez morje. Moj sin Johnny je ravno na vodi, ker gre sedaj na Japonsko in Bog zna kam ga bodo še poslali, kakor tudi druge sinove. Bog daj, da bi bilo res že enkrat konec vojske pa ne samo te vojske, temveč konec vseh vojsk za vse večne čase.

Poročati imam žalostno novico, da smo izgubile eno naših članic, katero je smrt rešila dolgega trpljenja. Preminula je sestra Mary Perushek dne 15. septembra. Bila je več časa v bolnišnici. Stara je bila 52 let. Zapušča moža, štiri otroke, dva sina in dve hčeri, kateri so vsi v Clevelandu. Ena hči je poročena kakor tudi en sin. V imenu podružnice izrekamo prizadežim globoko sožalje nad izgubo žene, matere in stare matere. Pokojna pa naj počiva v miru božjem in večna luč naj ji sveti.

Sestra Mary Lovshin je tudi srečno prestala operacijo in je na potu okrevanja. Sestra Mourin je še bolna in se sedaj zdravi na domu. Na bolniški postelji se nahaja tudi soprog sestre Rebetz. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja. — Pri sestri Jamnik so dobili sinčka. Mamica in sinček sta zdrava. Naše čestitke. Toda drugič naj bi bila hčerka, da bo naša članica, ker naš mladinski krožek je nad vse vesel kadar se pomnoži za članico. Tudi drugim mamicam se priporoča, da bi vpisale svoje hčerke v naš mladinski krožek, kar je v veliko veselje in zabavo mladim deklicam in še posebno kadar nastopijo v javnosti.

Mary Lenich, predsednica.

NA ŽELEZNIŠKI POSTAJI

Na železniški postaji
množica nestrpno čaka,
šteje zadnje še minute
do prihoda "Special" vlaka.

Tu, pred leti tudi ljudstva
se je večkrat mnogo zbralo,
ko od fantov je vojakov
z žalostjo slovo jemalo.

Danes fantje pa iz vojne
vračajo se vsi veseli;
proti mestu so na vlaku
vriskali, radosti peli.

Vlak zapiska, se ustavi,
ljudstvo vse k izhodu sili—
"Glejte jih, že gredo skupaj,
dobrodošli, fantje mili!"

Mati je zazrla sina,—
skoči k njemu, ga objame,
poljubljuje, — solza gorka
ji vesolja mnoga kane.

Tam pri kraju mlada žena
z detetom, glej, čaka moža,
ki ga nikdar še ni videl. —
Prvič ga poljublja, boža.

Sestra brata se oklepa;
štiri leta ga ni bilo!
Zanj skrbelo jo je vedno,
se srce ji žalostilo.

Na železniški postaji
se spolnuje mnogim želja,
danes, — solza mnogim pada:
solza sreče in veselja.

Ivan Zupan.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Žalostnih src sporočamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je 15. septembra 1945 zjutraj za vedno zatisnila oči ljubljena soproga, oziroma mati, stara mati in sestra

Mary Perushek.

Ob smrti je bila stara 52 let. Pogreb se je vršil 18. septembra. Spadala je k podružnici št. 19 SZZ in društvu Marije Pomagaj KSKJ.

Zahvaljujemo se Rev. Pernatu za darovane obrede in za obiske v bolnišnici. Zahvaljujemo se pogrebniku Tony Samsa, ker je vse tako lepo uredil. Iskrena hvala vsem, ki so pokojnico obiskali za časa njene bolezni. Vsem, ki so prišli kropiti in moliti rožni venec. Hvala vsem društvom za molitve, kakor tudi Materinem društvu ter vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti.

Hvala podružnici za darovane svete maše in za vsa darila, ker ste tako velikodušno priskočile na pomoč ter pomagale meni in otrokom, da so bili vsi navzoči prijazno sprejeti in postreženi. Lepa hvala tudi sosedom in vsem prijateljem, ki so nam pomagali v času žalosti.

Srčna hvala tudi vsem, ki so darovali za svete maše in vence ter vsem, ki so pokojno obiskali na mrtvaškem odru. Lepa hvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile in vsem, ki so pokojnici ali nam na kakršenkoli način izrazili pomoč in sožalje.

Ti pa, nepozabna žena in mati, stara mati, in sestra, bodi Ti sladko večno spanje po trudih in naporih življenja. Ohranili Te bomo v ljubečem spominu dokler mi ne pridemo za Teboj v kraje, kjer ne bo več ločitve in žalosti.

Ljuba žena, draga mati in sestra, ločila si se od nas. Zadnja ura Tvoja je odbila za ves čas. V grobu tihem tamkaj snivaj večno spanje. Večna luč naj Ti sveti.

Žalujoči ostali: Frank Perušek, soproga; Louis, sin; Mary poročena Wandlar ter Albina, hčeri; in Mary Lou, vnukinja. Otroci so vsi v Clevelandu, kakor tudi sestra Agnes Zupančič ter bratranca Tony in Frank Lenich na Evelethu.

Št. 20, Joliet, Ill. — Komaj dva meseca in poteklo bo leto. Tako hitro minejo dnevi, ko se odlašča na poznejše dneve. Veliko je sester, ki še niste bile letos na seji. Lepo bi bilo, če bi se poslužile prilike priti na zadnji dve seji.

Iz počitnic so se vrnili Mr. in Mrs. Joseph Perush in Mr. in Mrs. Rudolph Deichman. Bili so v Ely, Minnesota za dva tedna. Poznani so kot dobri ribarji in so poskusili svojo srečo. Pisateljici ni znano ali so bile ribe velike ali ne. Veseli smo, da so se srečno vrnili. Mrs. Jennie Benedict in hčerka sta bili na tritedenskem potovanju v Washington. Upamo, da sta imeli lepe počitnice.

V Rochester, Minnesota, se je podala Mrs. Mary Korelc zaradi zdravja. Nahaja se v Mayo Brothers Clinic. Upamo, da se bo kmalu povrnila v boljšem zdravju.

Mrs. Mary Smrekar in Mrs. Anna

Simonica so že več mesecev na bolniški listini. Sestre ste prošene, da jih obiščete in jim malo olajšate dolgočasje. Mrs. Josephine Zelko je srečno prestala operacijo. Mr. in Mrs. Ambrose sta bila v avtomobilski nezgodi in se zdravita na domu.

Zgubile smo sestro Mrs. Theresa Gale. Po dolgi bolezni je podlegla zemeljskim križem. Ranjka zapušča dve hčeri in štiri sinove ter več sorodnikov. Prizadeti družini izrekamo naše sožalje. Ranjki sestri pa naj bo lahka črna gruda. Naj ji sveti večna luč.

Sestri Mrs. Mary Stark je umrl soproga John Stark v starosti 78 let. Lanskó leto sta praznovala 50-letnico zakonskega stanu. Sedaj je zapustil žalostno družico, dve hčeri in šest sinov.

Nagloma je umrl Charles Kolet, sin Mrs. Theresa Kolet, in sicer v Ely, Minnesota. Prepeljan je bil v Joliet, kjer se je vršil pogreb iz cerkve sv. Jožefa. Ranjki zapušča soprogo, dva otroka, mater, sestre in brata.

Vsem prizadetim družinam izrekamo naše sožalje. Ranjkim pa večni mir in pokoj.

Težko operacijo je prestal Joseph Kunstek, sin naše rediteljice Mrs. Mary Kunstek. Zdravje se mu lepo povračuje.

Na svidenje na prihodnji seji! S sestrskim pozdravom,

Josephine Muster, tajnica.

ZLATE ZVEZDE

Kam li angel smrti, si namenjen, kaj posebnega s sabo nosiš? Ali zopet žalost ljudstvu v srca, solze grenke vse v oči mu trosiš?

"Grem po svetu, iščem vsa grobišča, kjer vojaki hrabri večno spanje spijo — križe bele znanih in neznanih rad preštel bi dokler ne strohnijo.

Barvo zlato, čopič s sabo nosim, zlato zvezdo da na križ označim tem junakom padlim v priznanje in v tolažbo dragim njih domačim."

Ivan Zupan.

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Sedaj ko je minila kruta vojaka, hvala Bogu, in ni več toliko skrbi in gorka, se moramo pa toliko bolj potruditi na društvenem polju, da bomo nadomestile, kar smo v zadnjih letih zamudile.

Kakor veste, pri naši podružnici nismo imele nobene prireditve v teh treh letih, zato smo sklenile na zadnji seji, da bomo obhajale zmago na 8. decembra zvečer, začetek ob osmih v našem Delavskem domu. Kazale se bodo premikajoče slike iz Nemčije. Po slikah bo pa ples in prav domača zabava. Za lačne in žejne bo vsega zadosti, kar me veseli, da se bomo spet enkrat prav po domače zabavali. Torej na svidenje prav gotovo!

Ravno ko pišem to poročilo je moja snaha dobila brzojav, da se povrne mež, oziroma moj sin, iz Japonskega. Hvala Bogu! Druge sestre, ne morem popisati koliko veselja občuti materino srce, ko se vrača sin iz hudih

bojev domov. Kakor sem jaz dočakala to veselje, tako želim vsaki materi. Da bi Bog dal, da jih ne bo treba več pošiljati v klavnico, pa kaj se ve?

Pri sestri Ann Gamrida so te dni obhajali vesel dogodek, ko jim je teta štoklja podarila zalo deklico. Vem, da bi bili radi imeli fantka, me smo pa bolj vesele deklice, ker bo gotovo naša članica in ž njo boste kar tri članice iz ene družine, namreč mamičica in dve hčerki. Dekliško ime matere je bilo Intihar. Naše čestitke! Čestitke pa tudi sestri Anna Intihar, ki je postala spet stara mama in isto sestri Josephine Zupan, katera se počuti srečna, ker pri njih so dobili prvega fantka v družini. Čestitke vsem skupaj!

Te dni se je morala podati v bolnišnico iskat zdravniške pomoči naša dobra in zvesta članica Rose Joselj. Njej in vsem bolnim sestram želimo skorajšnjega okrevanja.

Vas vse srčno pozdravljam in na svidenje na seji 7. novembra in pa na prireditvi dne 8. decembra!

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill. — Zopet teče leto tako hitro in kmalu se bo poslovilo od nas. Zopet so dolgi jesenski večeri in približuje se dolga zima. V poletju so bile naše seje slabo obiskane, zato upam in vabim, da bi se malo bolj zanimale in udeležile v lepem številu letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 2. decembra ob dveh popoldne. Kakor vsako leto, tako bo tudi letos volitev odbora, zato pridite in si boste izvolile odbor po vaši volji.

Zopet moram opominjati nekatere članice, ki ste zaostale s svojim asamentom, da bi poravnale na seji ali na mojem domu, ker naša ročna blagajna je izčrpana. Moja dolžnost ni, da bi hodila po hišah kolektat, ker mi je težko hoditi.

Naše članice so tudi sklenile na seji, da vsaka članica prispeva 50 centov v društveno blagajno in to je za mesec november in december. Ne jezite se radi tega sklepa, ker gre za dobrobit vseh članic.

Minilo je že delj časa od mojega zadnjega dopisa in med tem časom je bilo veliko novic, ki so pa že prestare za poročati sedaj. Zato prosim, da mi oprostite. Sedaj se nahajajo bolne sledeče članice, ki so prestale težke operacije: Antonija Frenčak, Mary Jaklič, Florence Urbanc in Anna Pelko. Vsem tem in drugim bolnim članicam želimo ljubega zdravja.

Tudi jaz sem dolžna se zahvaliti vsem članicam za mnogotere usluge ob času moje bolezni, ker sem se nahajala pod zdravniško oskrbo. Lepa hvala vsem za obiske in vsem, ki ste poslale voščilne karte k zdravju. Hvala vsem, ki ste me klicale po telefonu in mi želele zdravja in hvala vsem tistim, ki ste prinesle raznovrstnih dobrot in lepa darila za spomin. Da bi poimensko se zahvalila bi se mogoče pripetil neljubi slučaj, da bi katero ime zgrešila in to bi ne želela, ker ste mi bile preveč prijazno naklonjene. Zato sprejmite mojo srčno zahvalo vse skupaj in vsaka posebej. Bog naj vas ohrani zdrave! Jaz ne bom nikdar po-

zabila vaših lepih izrazov prijateljstva in skušala bom ob priliki povrniti. Lepa hvala odborščicam, ki ste šle lepo na roke moji hčeri, ki me je nadomestovala na sejah. Tako ste vse prav naredila. Lepa hvala vam, drage sestre, in upam, da se vidimo na prihodnji seji! Pozdrav vsem članicam!
Angela Strukel, tajnica.

BLAŽENI DAN

V nedeljo dne 26. avgusta sem bila z mojo družino, sorodniki in prijatelji navzoča, ko je moj sin Frank Močnik (sin iz prvega zakona) z večno zaobljubo posvetil svoje življenje Bogu in Mariji.

Frank se je rodil 21. maja 1923 na 74. cesti, na vzhodni strani mesta Clevelanda. Že v svojih otroških letih je pokazal veliko ljubezen do Marije, je bil zelo ubogljiv in je rad sklepal svoje ročice v molitvi. Ko je spolnil 5. leto je začel pohajati v Nottingham Kindergarten — polovico prvega razreda je zdelal pri St. Mary's v Collinwoodu in ko smo se selili na St. Clair sem ga vpisala v šolo svetega Vida, kjer je tudi graduiral iz 8. razreda. Bil je strežnik pri svetih mašah in dober član društva "Svetega Imena." Ko je bil star 8 let mu je umrl oče par mesecev potem, ko je opravil prvo svetlo obhajilo.

Višjo šolo Cathedral Latin je obiskoval dve leti. Nekega dne stopi sin pred me in me prosi, naj mu dam dovoljenje za vstop v red marijanistov. Najprvo sem mislila, da se šali pa mu pravim, "Ti pa ti, kaj misliš da redovniki in duhovniki rastejo na drevesih, za tak poklic je treba več resnosti kot jo imaš ti." Sin mi pa odgovori: "Mama, ti ne poznaš svojega otroka, kaj misliš, da mora človek vedno klečati in moliti, da je veren. Ne, mama, tudi oni, kateri je vesele narave in ne kaže na zunaj, da je veren, dobi poklic od Boga." Jaz pa mu rečem, da naj me ne nadleguje več s tem, ampak naj se pridno uči, da mi bo lahko pomagal doma, ker je umrl njegov drugi oče in mi mora on kot starejši otrok pomagati ker sama ne bom mogla biti za vse, ker so drugi otroci še majhni.

On se obrne in pravi, "Dobro, pa drugič, ko boš bolje razpoložena kot si danes."

Minulo je od onega dne eno leto — mislila sem, da je sprevidel, da je tako najbolje, da ostane doma, ko me kar naenkrat vpraša: "Mama, kako se počutiš, si dobro razpoložena?" Jaz ga pogledam v njegove žalostne oči in vem takoj, kaj zopet zahteva. Prime me za roko in mi pravi: "Mama, mislila si, da sem pozabil za kar sem te vprašal pred letom, a nisem. V mojem srcu čutim še večje hrepenenje po tem vprašal pred letom, a nisem. V mojem srcu blagoslov in mi pusti, da grem. Bog bo skrbel za Vas, zagotavljam Ti. V tvojih rokah je usoda mojega življenja. Ali me narediš za večno srečnega ali pa nesrečnega. Vem, da si vedno želela, da bi postal duhovnik, a Bog hoče drugače. Vdaj se usodi božji."

To me je pretreslo, dala sem mu dovoljenje in materinski blagoslov — premagala sem boj, za kar večna hvala

la Bogu. — Dostikrat sem si mislila v tem bojnem času, "Kaj, ko bi moral sin v vojsko in bi mu krogla vzela življenje ali pa bi ga poslala pohabljenega domov. O kako bi trpelo materinsko srce, kako bi mi očitalo mojo neprevidnost, mojo krivdo. Tako pa hvala Bogu, odšel je vesel za svojim poklicom." Mi doma nismo za to trpeli nikakega pomanjkanja. Vedno se je dobil kakšen dober sosed ali prijatelj, da mi je pomagal pri popravilu hiše, zunaj in znotraj, sedaj mi pa že otroci veliko pomagajo. Ljubi Bog nam je dal dovolj za vsakdanje življenje. Ko nas je obiskala bolezen, so nam stali ob strani dobri in zvesti sosede in prijatelji.

Mrs. Marinko, hčerka in sinovi

Uresničile so se besede sinove: "Mama, radi moje odsotnosti ne boste trpeli, ker Bog da posebni blagoslov onim, kateri darujejo sina ali hčer Bogu."

Zares čudna so pota božja. Tem bolj se je bližal dan posvečenja tem bolj me je navdajal strah, da radi rahlega zdravja ne bom mogla iti na potovanje v Dayton. Par tednov pred velikim dnevom se mi je vsak dan bolj vračalo zdravje, tako da sem prav lahko popotovala in se počutila prav dobro ves čas bivanja pri sinu. Zahvaljen bodi Bog za to veliko milost, da si mi dal učakati ta blaženi dan — dan posvečenja.

Spremljajoč sina v tamošnjo krasno 100 let staro cerkev, poklekem v klop in s trepetajočim srcem sledim sporedu.

Orgle so zabučale — po cerkvi zori pesem: "Pridi sveti Duh!" Prišla je ura, po kateri so tako hrepeneče koprnela srca — sin jemlje slovo od svoje svetne matere, očeta in obljublja večno zvestobo svoji Nebeški Materi Mariji. Ležeč na obrazih, pevajoč žalostinke in litanije Matere Božje, pokriti s črnim pregrinjalom, znamenje, da izumirajo svetu, proseč vstopa v družbo Marijino.

Med nje stopi duhovnik, jih prekriža z blagoslovljeno vodo govoreč besede: "Vstanite, otroci Marijini, v novo, nadnaravno življenje. Ako ste prepričani, da Vas kliče Gospod in ste pripravljeni žrtvovati svoje življenje

v službo božjo, tedaj Vam v imenu Boga dovolim vstop z večno zaobljubo v družbo Marijino."

Črno pregrinjalo se odstrani, bratje vstanejo ter vsak posebej pokleknejo pred duhovnika, držeč v levi roki gorečo svečo, desnico pa na Svetem Pismu, prisegajoč pokorščino, čistost in revščino med tem, ko duhovnik dene na prst posvečen prstan, znak večne zvestobe Bogu in Mariji.

Ko je duhovnik blagoslavljal prstan mojega sina, mi je nehote ušla misel na oni srečni dan, ko je prečistiti Monsignor Ponikvar blagoslavljal ravno isti prstan, kateri je vezal zakonsko življenje njegovega očeta in mene, in sedaj naj bi ravno isti prstan vezal sinovo prisego, njegovo posvečenje Bogu in Mariji!

Vem, da je njegov pokojni oče z veseljem gledal iz nebeških višin na ta lepi prizor, ko njegov prvorojenček sprejema njegov prstan v službo božjo. Na tej slavnosti je bil navzoč tudi naš preljubljeni Monsignor Ponikvar, kateri je počastil Franka z svojim prihodom, zakar mu bomo ostali vedno hvaležni. Bog plačaj!

Ne morem najti besedi, s katerimi bi mogla izraziti veselje in hvaležnost, da se smem imenovati mati redovnika — moj sin ves Marijin. Iz srca mi prikipi proseč vzdih: "Čuvaj ga, Marija — Tebi sem ga darovala. Naj ta mali dar s Tvojo priprošnjo obvaruje naš slovenski narod komunizma."

Vas pa, drage matere, prosim, ne branite svojim sinovom in hčeram vstop v redovniški stan. Pomagajte jim, da bodo tem prej srečni v svojem vzvišenem stanu in da boste tudi ve deležne istega blagoslova in sreče, katero uživam po božji volji jaz — mati redovnika.

Mary Marinko.

Št. 25, Cleveland, O. — Oktobrska seja je bila prav slabo obiskana. Vzrok temu je najbrž bil, ker so članice pridno na delu s pobiranjem obleke za staro domovino. Želim, da bi se fara sv. Vida prav dobro obnesla v tem dobrem delu. Če prav umevam slovensko srce, potem sem sigurna, da se bo obleklo mnogo naših beguncev in jim pomagalo tudi z drugimi sredstvi. Saj druge pomoči nimajo, kakor dobra srca v Ameriki. Pomagajmo potom Katoliške lige.

Naša dobrosrčna sestra Mrs. Paulina Stampfel je podarila naši podružnici lepo posteljno pregrinjalo (bedspread), katera je šla na številke in so že v prodaji. Sestre, pridno sezite po njih, da se bo blagajna opomogla in seveda, tudi krasno darilo čim prej prišlo v srečne roke. Mrs. Paulini Stampfel pa izrekam pisrčno zahvalo v imenu podružnice za tako darežljiv dar. Bog plačaj in blagoslovi Tvoje dobro srce, Pauline! Kakor mi je bilo povedano je Mrs. Stampfel darovala \$50.00 za begunce. Oh, da bi bilo le kaj več takih vzornih žena.

V tem mesecu imamo kar tri srebrne poroke med našimi članicami in njihovimi soprogi, in te so: sestra naše tajnice Mrs. Mary Otoničar, Pepca Perpar in Mary Zupancic iz Bonna Ave. V imenu podružnice vsem sku-

paj pristrčno čestitam in želim, da bi dočakali tudi zlato poroko. Bog daj, da bi v zdravju in sreči s svojimi družinami uživali še mnogo, mnogo veselih dni!

Ker bo meseca novembra poteklo 17 let odkar je bila podružnica ustanovljena, zato smo sklenile, da se priredi kakšna mala igra ali pa bingo. Upam, da se boste članice odzvale ter šle na roke in nam pomagale, da bomo imele res lep uspeh!

Mrs. Bandi se je vrnila iz bolnišnice in se zdravi na svojem domu na Edna Ave. Sestra Johanna Brodnik, ki sedaj stanuje na Giddings Ave., se tudi boljše počuti. Vsem bolnim sestram želimo ljubega zdravja!

Preminula je sestra Jennie Arko. Naj ji sveti večna luč. Preostalom sodnikom izrekamo globoko sožalje!

Pozdrav vsem bolnim sestram naših podružnic. Da bi sonce gorkote predlo temo bolečin in temnih dni. Vas pozdravlja,

Mary Marinko, predsednica.

SLOVO OD DOMA

Kot članica SZZ št. 25 prejemam Zarjo že skoraj 12 let ali nikoli si nisem vzela časa, da bi kaj napisala v naš priljubljeni mesečnik Zarja. Želim danes nekoliko napisati ob priliki mojega odhoda iz Rovt nad Logatcem pred 18 leti.

Bilo je na 8. oktobra, 1927, ko sem bila pripravljena za dolgo pot v Ameriko. Na mojo željo sta me spremila do Ljubljane ata in brat. Hladni Zbogom od mačehe in štiri leta mlajše popolne sestre in že sem bila zunaj hiše.

Slovo od domačega kraja mi ni bilo težko. Od drugega do osemnajstega leta mi je grenila življenje vladajoča pisana matere. Zatorej ni čudno, da sem skoraj z mirnim srcem poslednjikrat ozrla na hišico očetovo in že sem usmerila korak proti Logatcu. Ni mi pa mogoče popisati kako bolestna mi je bila ločitev od ata in edinega brata isti večer na ljubljanskem kolodvoru, ko smo si zadnjikrat segli v roke. Pač nismo slutili, da se v življenju več ne vidimo...

Pred kratkim je došlo pismo iz domovine, ki mi je prineslo žalostno poročilo, o smrti obeh...

Sestrski pozdrav vsem članicam S. Ž. Zveze!

Mary Avsec, rojena Spacapan,
15100 Hale Ave., Cleveland, O.

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Tukaj v Pittsburghu še precej dobro obstoja naša podružnica, pa lahko bi bilo še boljše, če bi se vse članice enako lepo zanimale za dobrobit podružnice.

Drage sestre št. 26! Zelo mi je žal, da vas moram opozarjati, seveda ne vse, ampak večina vas je, ki ne pridete k sejam. Če bo šlo tako naprej, potem je najboljše, da se naše seje sploh ne vršijo. Vsak najmanjši vzrok utemeljujete za dovolj važen, da ostanete doma in vsaka ima kakšen izgovor, da ne more priti na sejo.

Odslej se bo bolj strogo postopalo s tistimi, ki se ne bodo bolj redno udeleževale sej, saj to vendar ni tako težka reč enkrat na mesec priti skupaj. Pa še nekaj, drage sestre, prosim, da se vse tiste, ki dolgujete na asesmen-

tu, da poravnate svoj zaostali dolg, mesečnina vendar ni velika svota in tudi tajnici bi bilo prihranjeno mnogo dela in skrbi. Prosim se vas, ne bode tako krute proti tajnici, ker njena dolžnost ni po hišah kolektat in primerijo se slučaj, da gre vseeno, rajši kot, da bi vas suspendirala in ji vrata zaprete in se niti ne prikažete na dan. Če je pa katera suspendirana, ji je pa zopet žal in se hujuje nad tajnico in pravi, saj bi bila plačala, ko bi prišla kolektat. Drage sestre, ponovno vas opozarjam, udeležujte se redno mesečnih sej, ker s tem boste pokazale, da ste zares zavedne članice napram tej lepi organizaciji, ker po mojih misli je SZZ najlepša slovensko-ameriška organizacija.

Oktoberka seja je bila še precej povoljna, pa lahko bi bila še boljše, če bi imele večjo udeležbo. Torej ne zamudite nobene bodoče seje.

Nekatere članice se pritožujejo, da ne dobivajo Zarjo, zato se prosim vse tiste članice, ki ste prizadete, da pridete na prihodnjo sejo 13. novembra, katera pa ne more priti na sejo, naj se zgleda po pri tajnici Katarini Sneller in ji da pravilni naslov, potem ne bo nobenega zadržavanja.

Mrs. Stefan Vargo se zelo lepo zahvaljuje podružnici za dar za novorojenčka (\$2.50). Naše čestitke mladici in ateku!

Med nami je sedaj vse bolj živahno, odkar se fantje vračajo iz vojnih polji k svojim dragim, ki so jih tako dolgo in željno pričakovali. Pa med temi bo tudi žalostnih mater in očetov, ki se bodo zastoj ozirali in željno pričakovali svojega sina, toda njegova usoda je bila drugačna. Vsem tistim staršem, ki so izgubili svoje drage, naše sožalje. Ljubi Bog Vas naj potolaži!

Jesen nam podaja zopet svojo hladno roko, ptice selivke so že vzele slovo, kakor nam pravi tista mila pesmica:

Mrzli veter tebe žene—
ljuba ptičica od nas,
ki znot' lipice zelene
si mi pela kratek čas.
Zdaj pa iz zvonika line
zadnjo pesem žvrgoliš,
tja čez hribe in doline
v tople kraje si želiš.

Tudi mi si želimo boljših časov, kateri, upamo, niso več daleč od nas. Sedaj pa končam in pošiljam pozdrave po širni Ameriki vsem podružnicam naše lepe organizacije.

Mary Golobič, zapisnikarica.

Št. 32, Euclid, O. — V oktobru je bila povoljna udeležba na naši seji. Tudi kadetke so imele obenem svojo sejo. Ker je pa oktober mesec molitve rožnega venca smo istega šle moliti v svetišče svete Kristine pred sejo na čelu naše Terezije Zdešar.

Na seji so bili prebrani dopisi (pisma), med istimi tudi prošnja za šolninski sklad in Klub Tisočeri. Res veliko je prošnja v teh časih, ker velika je potreba med našimi ubogimi ljudmi v domovini. Bogu moramo biti hvaležni, da smo v Ameriki in iz hvaležnosti pomagamo sirotam po svojih močeh.

V zakonski stan je stopila sestra Julija Femec in se je poročila dne 13. oktobra z Edward-om Zivkovich. Da bi srečno živela v novem stanu in Bog ju blagoslovi!

Časten odpust iz službe Strica Sama sta dobila John Osek, sin Matilde Rečević in John Zupančič, sin Cecilije Zupančič. Dobrodošla med nami!

Sestra Josephine Metrc iz Volkov Avenue je še vedno privezana na dom, ker noge ji ne dopuščajo ven iz hiše. Sestre, obiščite jo ob priliki in hvaležna vam bo za razvedrilo.

V mesecu novembru se bo brala sv. daritev za vse umrle članice naše podružnice. Prošene ste, da se po svojih močeh udeležite svete maše ob enajstih v nedeljo 25. novembra v cerkvi svete Kristine.

Pri sestri Ani Tekavec (Tonetovji), se je oglašila teta štoklja ter pustila zalega sinkota. Naše čestitke!

Starka zima se oglašja, pa kar korajžo in pridite na prihodnjo sejo, da se zopet malo skupno pogovorimo. Ker se hitro znoči, ste prošene, da pridete na sejo že ob sedmih, da isto bolj zgodaj končamo in ne gremo v poznih urah domov. Tudi še vedno pobiramo "sales tax stamps," da tako opomoremo ročni blagajni! Pozdravljene!

Frances Perme, predsednica. z

Št. 33, New Duluth, Minn. — Čas hitro beži; zopet je tukaj mesec november in s tem pride tudi mrzla zima. Drage članice, želeli bi bilo, da bi se naše članice bolj zanimale in udeležile seje v večjem številu. Mnogo vas je, ki nekam omrznete in pozabite priti k sejam. Sedaj bomo zopet igrale karte in kuhale kavo po seji. Katero pa to ne veseli, ni primorana ostati in gre lahko po seji domov, to je, če nima časa. Kaj ni lepo, drage sestre, da se vsaj enkrat v mesecu vidimo in kaj pogovorimo! Vsem našim bolnim članicam želimo ljubega zdravja. Pozdrav vsem članicam SZZ!

Mary Shubitz, tajnica.

Št. 45, Portland, Ore. — Tem potom se opozarja vse članice naše podružnice, da se gotovo udeležite glavne seje, ki se bo vršila v nedeljo 2. decembra tega leta ob dveh popoldne pri sestri Werderbar. Kakor je običaj, se na glavni seji voli odbor za prihodnje leto, zato je dolžnost sleherne članice, da se vsaj letne seje udeleži. Tiste članice, ki so vedno zadaj s plačevanjem asesmenta se prosim, da plačajo kar dolgujejo predno se bo pisalo 1946! Pozdrav!

Louise Struznik, tajnica.

Št. 53, Cleveland (Brooklyn), O. — Drage članice! Težko je prositi, ali jaz se ne ustrašim prositi naše cenjene sestre, da bi se udeležile naših sej, da se bomo boljše spoznale druga med drugo in kaj ukrenile za Zvezo in podružnico.

Veselic ali piknikov nismo imele že delj časa in naša blagajna je zmeraj manjša in tudi za druge dobrodelne namene ne moremo nič darovati, ker pride samo šest ali osem članic na sejo. Vem, da imamo več članic, ki znajo napraviti lepo ročno delo, kaj

ko bi se pogovorile in kaj naredile za našo podružnico. Na oktobrski seji smo tem potom dobile \$7.50 in bilo bi več, če bi imele večjo udeležbo. Kateri pride na sejo vsakokrat, daruje 5 ali 10 centov, kar gre potem za darilo bolnim članicam. Sedaj ste bolni dve sestri: Barbara Hunter in Marjanca Stanovnik.

To leto smo izgubile dve dobri članici. Preminuli sta Mrs. Lužar in Mrs. Zorn. Imam še eno prošnjo. Če imamo smrtni slučaj, prosim, ne izgovarjajte se, da nimate časa iti na pogreb, ker če nas kdo vpraša, kje ste članice, kako bi se slišal izgovor, da ni časa, ker to je vendar važno, da ste prisotne ob takih prilikah. Drage članice, pomnite, da enkrat bomo imele pa vse čas!

Naše članice in matere se veselijo vrnitve svojih dragih, ker so prišli nazaj zdravi po daljši odsotnosti. Po več letih pri vojakihi so se povrnili in bili častno odpuščeni. Na dopust je prišel Elmer Zorn, ki se je nahajal v Nemčiji. V času njegove odsotnosti iz mesta je umrla njegova ljubljená mati. Pokazal mi je lepe stvari, katere je prinesel s seboj. To bi bila njegova mama vesela, ko bi ji bila dana prilika dočakati, da vidi spet svojega sina.

Lepo se zahvaljujem glavnemu odboru za poslano mi broško, kot nagrado za delo v zadnji kampanji!

Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja in na svidenje na glavni seji dne 6. decembra ob osmih zvečer pri Železnikovih. Vas iskreno pozdravljam,
Mary Oblak, predsednica.

Št. 55, Girard, O. — Leto se bliža h koncu a ni bilo še poročano za 50 centov letne naklade, kakor je podružnica sklenila ob začetku leta. Priporočam vam torej, da vse plačate 50 centov za ročno blagajno najkasneje do meseca decembra. Ta naklada je bila vplačljiva celo leto in veliko jih je že plačalo mesece nazaj. To je bilo sklenjeno zato, ker podružnica ni imela nobene prireditve vse leto in na ta način si bo ročna blagajna zopet malo opomogla, kakor veste smo imele stroške zadnje čase. Pri tej določi smo vse enako prizadete. Prosim vas torej, da ne pozabite.

Tudi vas hočem opomniti na decembrsko sejo, da se je udeležite, ker tudi tedaj, če ne pridete bo malo prispevka.

Naše srčno sožalje izrekam Jaklevičevim nad izgubo edine hčerke, naše dobre članice. Ranjka je bila vedno dobra prispevalka blagajni, tudi se je rada udeleževala vsake društvene prireditve, čeprav je živela precej daleč od Girarda. Bog ji daj večni mir in pokoj! Njena mati Mrs. Jaklevič se želi zahvaliti vsem članicam, ki so prišle molit h krsti in se udeležile pogreba. Enako se vam tudi jaz zahvaljujem za tako lepo udeležbo pri pogrebu, posebno še, ko ste morale izgubiti več časa, ker pogreb se je vršil v Sharon, Pa.

Srčno želimo naši glavni predsednici Mrs. Prislund in glavni podpredsednici Mrs. Rupert, da se jima zdravje zopet vrne. Pozdrave vsem!

Theresa Lozier, predsednica.

Nov roman

S to izdajo Zarje se začne priobčevati nova povest oziroma roman, ki bo mnogim v užitek in razvedrilo, ker je zanimive vsebine. Knjigo nam je izročila Mrs. Paulina Stampfel, članica št. 25, Cleveland, Ohio, za kar ji najlepša hvala.

"Marjetica" je bila končana z zadnjo izdajo. Kot ste "Marjetico," tako boste tudi novo povest radi brali.

Odgovor na brzojav

V angleškem delu je priobčeno pismo, katerega je prejela glavna predsednica od tajnika delegacije Združenih držav pri zadnjem sestanku v Londonu.

Št. 56, Hibbing, Minn. — Naša seja v septembru je bila precej dobro obiskana in sklepalo se je o prireditvi, ki bo sledila naši seji v novembru. Vsaka članica je prošena, da prinese dobiček in pa gosta, da bomo imele lepo udeležbo.

Serviran bo okusen prigrizek in zabava bo prvovrstna. Prodajalo se bo tudi karte za božična voščila, in katera želi kupiti bo to lahko storila na seji. Zbiramo tudi stvari za v stari kraj in lahko prinesete kaj primerne na sejo.

Sestra Unkovič je še bolna in se zdravi na svojem domu. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja.

Mnogo naših članic se veseli sedaj, ko se vračajo njih ljubi. Molimo in prosimo, da se bodo v kratkem vsi vrnili. Tisti, ki so pa morali plačati z svojim življenjem, pa naj počivajo v miru božjem. Umrli so junake smrti in njih spomin bo vedno blag med nami.

Na svidenje na seji 13. novembra.

Anne Satovčich, tajnica.

Št. 57, Niles, O. — Zopet se malo oglasim iz naše naselbine v Niles, O. Stari pregovor pravi: za dežjem sonce sije, tako je pri naši podružnici: žalost in veselje.

Ožalujemo vse ker je naša sestra Medovič izgubila sina Štefana. Bila je obveščena potom vojnega oddelka, da je bil njen sin ubit v zrakoplovni nezgodi. Naj mu bo lahka tuja zemlja.

Sedaj pa veselo novico: teta štokrka je obiskala sestro Antonijo Dorčak in ji prinesla zalo hčerko, tako sem gotova, da bomo dobile novo članico za naš mladinski oddelk, da bo ena članica več. Mati in dete sta zdravi. Čestitke!

Od sestre Jennie Logar sta se pa kar dve hčerki poročili in sicer dne 29. septembra Elizabeth, dne 13. oktobra pa Justina. Novim zakoncem želimo obilo sreče.

Sedaj pa malo novic o našem delovanju pri podružnici. Na seji je bilo sklenjeno, da bomo odslej imele seje od članice do članice, namreč en mesec bo seja pri eni in drugi mesec pri drugi in tako naprej in po seji bomo imele malo prigrizka. Seja v novembru bo pri sestri Ana Kish, 818 Ann Ave., to bo na 13. novembra. Opozorja se vse članice, da je važno navzočnost neobhodno potrebna na pri-

hodnji seji. Prosi se tudi, da bi imele vse plačan assessment, ker kmalu bo konec leta in knjige morajo biti v lepem redu.

J. Prinz, predsednica.

Št. 66, Canon City, Colo. — Članice naše podružnice se tem potom naznanja, da se vrši glavna seja 9. decembra, to je drugo nedeljo v mesecu ob sedmih zvečer. Tako je bilo sklenjeno na seji v oktobru. Vse članice prosim, da se omenjene seje udeležite, posebno članice mladinskega oddelka naj za gotovo pridejo, ker zanje bo še nekaj izrednega. Rada bi vas videla enkrat vse na seji. Dolež bo že delo po vrstovih v kraju in boste lahko prišle, ker to bo letna seja in imamo več važnih stvari za rešiti, to se pa lažje izvrši, če vas pride več na sejo. Katere imate majhne otroke jih kar s seboj pripeljite, da ne boste ostale doma.

Odbornice in več članic deluje na to, da bi podprle našo ročno blagajno, obenem pa imele nekaj za v razvedrilo nas vseh, zato bomo imele po seji zabavo in okrepčila za vse. Povabljeni so tudi možje, da se nam pridružijo po seji, da bomo skupaj katero rekli in tako srečno zaključili deset let obstoja naše podružnice.

V imenu podružnice iz vsega srca želim, da bi naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislund okrevala in da bi ji Bog dal zdravja in moč, da bi še mnogo let delovala med nami. Veliko ste storili za dobrobit slovenskih žena in deklet v Ameriki. ŠZZ Vas še potrebuje, zato naj Vas Bog ohrani še mnogo let. Isto željo izrekam naši glavni podpredsednici, katera je morala prestat amputacija desne noge. Bog Vam daj vso moč, draga sestra Rupert!

Naši urednici sestri Novak: Naša podružnica sočustvuje z Vami nad izgubo Vašega soproga, Mr. Novaka. Naj v miru počiva in večna luč naj mu sveti! Vam in hčerkama pa iskreno sožalje od vseh sester naše podružnice.

Vsem sosestram, katere ste izgubile sinove, može ali brate v tej vojni, naše globoko sočutje. Med njimi je tudi naša sestra Mrs. Strubel, katere sin je padel v Belgiji. Bil je zelo dober sin in prijazen do vseh. Mi ga bomo ohranili v blagem spominu. Naj mu bo lahka zemlja, v kateri počiva. Naše sožalje žalostnim staršem Mr. in Mrs. Strubel.

Sestrski pozdrav vsem članicam S. Ž. Z., posebno pri naši podružnici št. 66!

Katarina Yekovec, predsednica.

Št. 79, N. S. Pittsburgh, Pa. — Dolžnost mi je, da spet napišem nekaj vrstic za naš list Zarja. Tukaj v Pittsburghu imamo precej hladne noči in misliti je treba, da bo kmalu tukaj zima, katere se nobeden ne veseli, ker je žalosten čas biti v hiši.

Na naši seji oktobra meseca ni bilo preslabo, pa lahko bi bilo še boljše, ko bi se članice zanimale.

Drage sestre, tukaj je že mesec november in kar naenkrat bo minil in nastopil bo december. Vsaka dobro ve, kaj pomeni ta mesec in zato bi se

morale vse zavedati velike važnosti biti navzoča na glavni seji. Volitev odbora za leto 1946 je važna točka, kakor tudi vsi sklepi te seje, ker se deluje za boljše poslovanje v bodočnosti, kar bi moralo sleherni članico zanimati. Pridite torej na sejo in izvolite odbornice, da bodo po vaši volji in za vašo zadovoljnost. Upoštevajte pravila, ki določajo, da mora biti na seji navzoča vsaka, katera hoče biti v odboru, da ne bo sitnost pozneje kot smo jo imele lansko leto. Zato pridite na to sejo in vsaka naj govori po svojih mislih in vsaki posebej je dovoljen čas za govoriti.

Tudi moj dopis je ob pravem času, da boste vedele en mesec poprej in ne bo potem vse polno izgovorov, "da nisem ved'la," ali "da se ne domislil." Samo prosim vas, da si zaznamujete na viden prostor, ki vas bo opominjal, da ne bo potem zopet izgovor, da "sem pozabila." Naša seja se bo vršila prihodnji mesec v torek 6. novembra in v decembru v torek 4. decembra. Prosim, drage sestre, pridite gotovo na sejo v decembru in tudi v novembru, če želite podružnici lep napredek.

Teta štoklja je obiskala našo sestro Frank Arch ter ji pustila zalo deklico. To je soproga našega slovenskega zdravnika v Pittsburghu. Naše jskrene čestitke! Vam pa, Mrs. Arch, želimo, da bi bila hčerka v veselje in ponos in pripelje jo tudi v naš krog, oziroma kot članico mladinskega oddelka. Vas pozdravljam,

Angela Yeke, predsednica.

Št. 84, New York, N. Y. — Precej časa ni bilo nobenega dopisa v Zarji od naše podružnice. Vojna je stavljala na nas vse svoje nujne zahteve, tako na posameznike, kakor tudi na društva; vse drugo je bilo potisnjeno na stran. Zato naše društvo več let ni imelo nobene važnejše prireditve. In ker podružnica ni bila izredno aktivna, tudi ni bilo o čem poročati. Najbrže pri drugih podružnicah ni bilo drugače in boljše.

Sedaj pa, ko je vojna za nami, je pa seveda treba, da gremo zopet na delo za svojo podružnico in za svojo Zvezo. Pred vsem je treba oživiti prejšnje zanimanje za podružnico pri članicah samih, kajti kjer je zanimanje, se lahko marsikaj stori in doseže.

Prvi korak v tej smeri je bil storjen na zadnji seji naše podružnice, ko je bilo sklenjeno, da se po dolgem času zopet priredi javna društvena zabava, ki se bo vršila 18. novembra v slovenski cerkveni dvorani v New Yorku, 62 St. Marks Place. Začetek ob štirih popoldne.

Ob času, ko to pišem, še nimamo podrobnega programa, toda odbor bo gledal na to, da sedanji program po svoji vrednosti ne bo zaostajal za onimi na prejšnjih prireditvah. Enako bo preskrbljeno za "notranje zadeve" udeležnikov. Sicer je pa pri podružnici sto kuharic in gospodinj in šment bi bil, ako bi ne spravile skupaj ene dobre zabave.

Ob tej priliki posebno apeliram na one članice, katerih že daljši čas nismo videle na sejah, niti na prejšnjih prireditvah, da opustijo svojo brez-

bržnost in skušajo po svojih močeh prispevati k napredku podružnice. Podružnica je kakor nagelj v loncu. Ako mu neprestano ne prilivaš, prične veneti in se končno posuši. Kar je voda pri naglju, to je delo in zanimanje pri podružnici. Neprestano ga je treba negovati z delom in požrtvovalnostjo. Sedaj, ko se začinja nekaka nova doba za društveno življenje, tudi za našo podružnico, naj bi se vrste delavnih članic podvojile in potrojile. Na ta način bo na vsako prišlo malo dela, pa bo veliko storjenega.

Naša prihodnja prireditve na 18. novembra naj bo prilika, da vsaj velika večina članic pokaže svojo dobro voljo in svoje novo zanimanje za naše obnovljeno društveno delo. Zato apeliram na vse članice, prvič, da se te prireditve gotovo udeležijo, ako le more, in drugič, da pripeljejo seboj svoje družine in svoje prijatelje. Torej na svidenje na 18. novembra v slovenski cerkveni dvorani.

Ivanka Zakrajšek, predsednica.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Na naših sejah je vedno bolj pihla udeležba. Prav vljudno ste vabljeni, drage sestre, da se bolj zanimate za mesečne seje in pridite v večjem številu, posebno na prihodnjo sejo, ker imamo več važnih reči za razmotrivati. Torej je vedno boljše, če nas je več sku-

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 5 — Mary Rinani, 728 N. Warman Ave., Indianapolis, Ind., rojena 12. aprila 1925, pristopila 11. februarja 1943, umrla 12. septembra 1945.

ŠTEV. 6 — Frances Becay, 253 19th St., NW, Barberton, Ohio, rojena 30. januarja 1897, pristopila 2. aprila 1944, umrla 7. avgusta 1945.

ŠTEV. 19 — Mary Perusek, 202 Garfield St., Eveleth, Minn., rojena 12. marca 1892, pristopila 16. marca 1934, umrla 14. septembra 1945.

ŠTEV. 28 — Anna Mayerle, 120 S. Pewabic Street, Laurium, Mich., rojena 16. septembra 1866, pristopila 19. aprila 1929, umrla 17. avgusta 1945.

NAJ JIM SVETI VEČNA LUČ!

paj. Če ste brale septembrsko izdajo Zarje ste videle, kaj vse je bilo sklenjeno na pol-letni seji odbora direktorice. Zato Vam pa še v dopisu nekaj napišem, ker nekatere pravijo, da samo dopis od podružnice preberejo.

Sporočam vam, da se je pričela nova kampanja za pridobivanje članic s prvim novembrom in se zaključi s prvim aprilom. Torej cenjene sestre, kakor sem vam že zadnjič pripomnila, da se bomo morale potruditi v prihodnji kampanji, da naj bi se vsaka s zanimanjem zainteresirala in pridobila vsaj eno novo tekom pet mesecev kampanje. To že ni težka naloga! Posebno pa še zato, ker zdaj se sprejemajo vse ženske in dekleta vseh narodnosti, ki so dobre katoličanke. Gotovo ima vsaka članica sorodnico ali prijateljico, ki ni še vpisana v naši lepi organizaciji. V mladinski oddelki se pa sprejema deklice od rojstva do osemnajstega leta starosti, ki plačujejo samo deset centov na mesec za sto dolarjev smrtnine. Sklenjeno je bilo, da bo dobila vsaka članica v mladinskem oddelku, ko dopolni 18 let za vsako leto, ki je bila članica 50 centov provizije, potem si pa sama izbere pristop v odrasli oddelki v razred A ali B. V razred A se plačuje 35 centov mesečno za sto dolarjev smrtnine in za razred B pa 60 centov za tristo dolarjev smrtnine.

Naša glavna predsednica Mrs. Marie Prislant priporoča, da bi se zavzele za naše Slovenke v domovini in izbirale stvari pri podružnicah, namreč take stvari, ki se ne bodo na poti pokvarile, kakor šivanke, sukanec, gumba, mleko v kantah, milo in druge suhe stvari. Članice naj bi te stvari prinesle na sejo, in kadar se kaj nabere se bo poslalo kamor bo v Zarji objavljeno.

Nova zaloga pesmaric je tudi izšla in je iste velikosti kot prejšnje, samo da je bilo 50 novih pesmic dodanih. Tako je sedaj nad dvesto pesmic in knjižica stane samo 50 centov. Kateri jo želi, naj mi sporoči ali na seji naznani.

Naše bolne sestre dobro okrevajo. Želimo jim kmalu popolnega okrevanja. Pozdrav!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 90, Bridgeville, Pa. — Malokdaj se katera oglasi od naše podružnice in kadar se, je skoraj gotovo žalostna novica.

Sporočam, da smo izgubile dobro članico sestro Heleno Rabić v starosti 51 let. Doma je bila iz fare Oselica nad Škofjo Loko, po domače Zasadska Alenka iz Hladja. Bila je vdova 15 let. Zapušča dve hčeri in sina, starejša je poročena Subić, Mary je stara 17 let in fant pa 15, ki vsi žalujejo za mamo.

Da je bila pokojna sosestra zelo dobra za delati v korist društev se je pokazalo na dan njenega pogreba, ko je bila ob veliki udeležbi položena k večnemu počitku. Veliko število svetih maš je bilo naročenih zanjo in njen grob zagnjen s krasnimi vencji, v katerem mirno sniva večni sen naša nepozabna sestra! Z Bogom!

M. Usnik.

Št. 91, Oakmont, Pa. — Malo dopisov je iz naše naselbine in vse premalo zanimanja za društveno življenje. Če bo šlo tako naprej, drage sestre, ne vem kaj bo? Upam, da bomo skušale pridobiti nekaj novih članic, da nadomestimo za one, ki smo jih izgubile.

Zdaj pa želim poročati o malo bolj veselih dogodkih. Dne 6. oktobra je naša podružnica priredila veselico v korist blagajne, ki je bila že skoraj pri kraju, ker zadnja štiri leta nismo imele nobene zabave.

Udeležba na veselici je bila nepričakovano velika. Navzoče so bile tudi članice iz Braddock in Universal. Lepa hvala, drage sestre! Ob priliki vam bomo skušale povrniti.

Dne 16. septembra so sorodniki in prijatelji soprogu in meni priredili prav prijetno presenečenje ob priliki 25 letnice zakonskega življenja. Slavlje se je vršilo v Lyceum dvorani v Oakmont, kjer je bila tudi večina naših članic navzočih. Iskreno se zahvaljujemo vsem skupaj! Ta dan bo nama ostal v trajnem spominu.

Sinovi naših članic se počasi vračajo domov. Upam, da se bodo v kratkem vsi dragi vrnili, katerih bomo po dolgi odsotnosti zelo veseli.

Prosim, drage članice, da bi se kaj bolj številno udeleževale mesečnih sej. Pridite v kolikor mogoče lepem številu na glavno sejo v decembru, kajti voliti boste morale nov odbor.

Sestra Barbara Chedonick je še vedno na bolniški postelji. Vsem bolnim sestram želimo ljubega zdravlja! Lep pozdrav vsem članicam SZZ!

Amalia Sorch, tajnica.

Št. 96, Universal, Pa. — Drage članice! Prošene ste, da se udeležite glavne seje dne 9. decembra, to bo na drugo nedeljo v mesecu na Universal Slovenian Hall. Za voliti imamo nov odbor, torej pridite vse; več ko nas bo navzočih, več bo zabave. Katera dolgo je več mesecev na asesmentu naj pride poravnat, ko bo nova tajnica izvoljena, da bo lahko šla z redom naprej. Tajnica Cecilia Peterneel bo pustila, ker ne more več vzdrževati delo, se uči orglat v cerkvi. Torej moramo izvoliti novo tajnico.

Dne 22. septembra smo imele plesno veselico. Udeležba je bila izvrstna. Hvala lepa, Cecilia in Ani Peterneel, ker sta lepo zapeli med odmorom.

Bolni sta sestri Sneznik in Oswalt. Katere stanujete v bližini ste prošene, da ju obiščete. Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja. Tudi sestri Obloček želimo, da se kmalu pozdravi.

Torej ne pozabite priti na letno sejo 9. decembra, kakor tudi ne, da je čas, da plačate zaostali dolg na asesmentu. Pomnite, da tajnica ne more mesec za mesecem zalagati in potem za zahvalo pa še ne dobi plačano nazaj. Če ne morete na sejo ali če želite odstopiti, ste prošene, da sosednji članici sporočite, da se ne bo kar naprej zakladalo. Najlepše pozdrave vsem skupaj!

Pauine V. Kokal, predsednica.

Št. 99, Elmhurst, Ill. — Ker ni bilo že dolgo časa glasu od naše podružnice, bom pa jaz poročala nekaj novic.

Prva novica je žalostne vsebine. Naša sestra Olga Cigoj iz Chicago, naseljena na 2235 Huron St., je čakala podrobnosti od sina Corporal Walter Cigoj več kot tri dolga leta. Dne 12. septembra letos je pa dobila sporočilo, da je umrl v japonskem ujetniškem taborišču 3. novembra 1942.

Zvedeli so tudi, da starejši sin Marine Pfc. Emil Cigoj je dal svoje mladostno življenje za domovino na Peleliu otoku 18. septembra 1944.

Corporal Walter Cigoj je bil z dobro poznanim Maywood Tank Battalion. Bil je ujet na Bataan meseca maja 1942. Ves ta čas niso dobili nobene podrobnosti od njega ali so vseeno upali, da še živi v kakšnem nepoznanem otoku.

Vojak je dopolnil 28 letno starost 18. avgusta 1945. Domovini je služil od leta 1939, ko se je prostovoljno udeležil National Guard in šel je čez morje septembra meseca, 1941.

Sveta maša zadušnica se bo v kratkem darovala. Prizadeti starši nimajo drugih dedičev, zato pa jim damo še večje in globlje sočutje in nepozabljena fanta-junaka, se bomo spominjali v naši molitvi.

Naše seje so še dobro obiskane in upam, da bodo tudi v bodoče. Sedaj, ko je vojska končana bomo boljše razpoložene za obiskati seje in upam, da se bodo kmalu vrnili vsi sorodniki in prijatelji naših članic, da bomo zopet imeli vsi vesele obraze. Dotelej pa so naša srca še žalostna in otožna. Upam, da ne bo dolgo vzelo predno se bodo vse vrnili v domači krov.

Najlepše pozdrave vsem članicam in glavnim odbornicam SZZ!

Victoria Remec.

DOMACA KUHINJA

Pečen puran z nadevom

Ko je puran lepo očiščen zunaj in znotraj, ga notri in zunaj primerno osoli in podgrni z kosom slanine. Za nadev zreži na male kocke dva funta in pol belega kruha, ki je lahko par dni star, da se reže in ne drobi. V ponvi razcvrči dve šali presnega masla in v njem prepraži šest srednje velikih in drobno sesekljanih čebul. Za dišavo zamešaj tudi eno žlico sesekane peteršilja, pol žličke zdrobljene timeza, žličko soli in malo popra. Ko je čebula prepražena in malo zarumenjena, stresi notri kocke kruha ter jih z leseno žlico polahko preobračaj, da se vse napojijo masla. Odstavi in počakaj, da se ohladi, nakar lahko zamešaj tudi eno ali dve vtepeni jajci, zrezana jetra in zelodček, katerega pa rajši nekaj časa prej kuhaj, da bo dovolj mehak. Ta nadev ne sme biti stlačen ampak prav rahel. Polahko ga napolni v purana in zašpini votlino z zoborebcom, okoli katerega oviješ nit sukanca, da drži. Purana položi v ponvo na eno stran in obloži po vrhu nekaj kosov tenko zrezanega špeha. V ponvo zlij šalo tople vode in potem postavi purana v peč. Med pečenjem polivaj purana s sokom, ki se nateče v ponvi in če je treba, pa še malo tople vode prilij, da se pečenka ne posuši. Purana preobrnj, da se peče na vsaki strani in da se po

hrbtu lepo zarumeni. Za vsak funt purana računaj primeroma četrte ure pečenja. Če je puran pav mlad in ima mehko prsno kost, bo pečen precej hitro. Majhen puran ni dober kup, ker je dosti kosti pa malo mesa. Za osem oseb je najboljšje pripraviti purana, ki tehta od 12 do 15 funtov.

S pečenim puranom se zelo poda sladak krompir pečen z ananasovimi narezki (pineapple). Kuhan sladak krompir nareži na lepe in enakomerne narezke ter jih pokladaj v kozo tako, da bo košček napol pokrival drugi košček in vmes pa pokladaj tudi narezke iz kane (canned). Naloži krompir in ananas kar moreš lepo in povrh polij par žlic javorjevega sirupa ter stavi v peč, da se dobro pregreje ampak ne sežge. Predno daš na mizo, potresi malo sladkorja in postavi pod plamen za trenutek, da se napravi glazura povrh. Pazi, ker pod plamenom se silno hitro prismoji.

Za prikuho operi v več vodah male glavice (Brussels sprouts) zelja. Stresi jih v slan krop in kuhaj okrog četrte ure. Odcejene zabeli z maslenimi mrvami in postavi kot prikuho k puranu.

Želi iz brusnic (Cranberries)

Brusnice so že na trgu, in žalibog, sladkorja nam še vedno bolj manjka kakor pa preostaja. Upamo pa, da se bo v tem oziru kmalu izboljšalo in bomo zopet lahko kuhali in polnili kozarce z doma napravljenim želijem in omakami.

Brusnice operi in preberi, da ni nič nepotrebnih pecljev. Odmeri na en kvart brusnic po eno šalo (measuring cup) vode. Kuhaj v pokritem loncu deset minut, potem pa odkri in odstavi. To goščo stresi v gosto vrečo in obesi na klin, kjer naj se odteče sok. Postavi sok zopet nad plamen in v njem raztopi že prej pregret sladkor in sicer dve šali. Sok naj naglo vre in kakor hitro sprevidiš, da se zgosti kaplja, ako jo kaneš na plošček, odvij plamen in vroč želi zlij v čiste in pregrete kozarce. Zalij jih z raztopljenim parafinom in ko so kozarci hladni, še poveži s povoščenim papirjem vsak kozarec in postavi na primeren prostor izven prepiha.

* * *

KUPOVANJE ŽIVEŽA JE JAKO VAŽNA ZADEVA NAŠEGA ZDRAVJA

Gospodinja, ki se odpravi na trg po nove zaloge živeža, naj doma malo premisli, kakšne kombinacije hrane potrebuje njena družina. V trgovini naj se malo pomudi pred policami, kjer je razvrščena različna hrana v skatljah, kanah in zavojih. Po zakonu mora vsak paket imeti označeno vsebino na zunanem ovitku. Tam je tiškan vse, kar je v dotičnem paketu, vse dobrine in vsi dodatki in tudi kvaliteta in teža. Vse to ni kar tje v en dan zapisano in previdna gospodinja bo take napise dobro prečitala in česar ne bo razumela, bo vprašala za pojasnilo. V interesu ljudskega zdravja, so producenti dodajali razne primese kakor so: Thiamin, riboflavin, niacin in železo. Ker ne študiramo kemije, ne bomo prav dobro vedeli kaj vse naj ta nam tuja imena pomenijo, ampak verjeti moremo našim znanstvenikom v dijati, da so to za naše te-

lo potrebne sestavine. Pri žitih je med raznimi procesi izgubljen najbolj in najvrednejši del, katerega je treba potem posebej dodati. V posebnih škatljah prodajajo pšenične kalii (wheat germ), katerih fina bela moka nima. ko rabimo belo moko, pogledimo in prečitatmo, ako ima vse potrebne dodatke, katere je izgubila tekom mletja. Rabimo samo tako moko, ki ima vso redilno vrednost v sebi. Na kmetih so otroci uspevali ob črnem kruhu ker je imel vse snovi, ki belemu kruhu manjkajo. Med vojno so začeli mešati vse te snovi med belo moko in tako vselej vprašajmo, kadar kupujemo kruh ali kakoršno že pecivo, iz kakšne moke je. Razne žitne preparate, koruzno moko, žitni zdrob ali gris dobimo sedaj vse pomešane s potrebnimi snovmi, kar je velike vrednosti za nas.

Mleko, maslo, margarina in druge maščobe dobijo z dodatki posebno vrednost. V kvartu mleka dobimo lahko 400 delcev vitamina D. V enem funtu oleomargarina je najmanj 9000 delcev vitamina A. Zelo važno je tudi, da rabimo tako sol, katera ima dodatek joda. To je previdno posebno po krajih, kjer te snovi manjka in je nevarnost za goščo (goiter).

V Ameriki imamo zelo fino hrano, da je v resnici vabljiva za oči, pa slabša za telo, ako ne dobi ojačenja gotovih mineralij in vitaminov. Vzemimo sam sladkor, ki vsebuje v surovi, nepredelani obliki mnogo železa, ga v končnem procesu čisto izgubi. Ostane le sladak okus, s katerim smo tako zelo razvajeni.

Vse te razprave so potrebne za nas, edino slabo je, ako bi kdo vse to pretiraval in delal tako, kakor tisti bolnik z revmatizmom, ki je celo stekleničico zdravil naenkrat izpil, češ, bom hitreje ozdravel. Preveč dobrote tudi škodj in misliti moramo, da se vsaki dan le nekaj našega telesa in moči obrabi in teh ne moremo brez škode popraviti z večjo dozo vitaminov. Zmernost v vsem, posebno v hrani in pijanci nas bo najdelj držala pri dobrem zdravju.

Sedaj je še polno zelenjav in sadja na trgu. Sezimo po njem posebno tisti, ki imamo tendenco za debelost. Vsi močnatj izdelki, sladkarije in mastne polivke so res v ustih zelo prijetne, a kadar se spremenijo v plasti špeha na naše životu, pa bi se jih vsak rad iznebil.

Gospodinja, ki pripravlja zajtrk, kosilo in večerjo dan za dnem, ima toliko skušnjav, da potrebuje dosti trdne volje, ako si hoče ohraniti pravo težo in obliko telesa. Vse take dobrote si smemo privoščiti, ako jih imamo, in sicer v velikih presledkih, ne pa vseh vsaki dan, ako ne hočemo trpeti slabih posledic.

* * *

Judovska medena torta

Judovsko novo leto 5607 se je začelo osmega septembra in za tak praznik napravijo Judje medeno torto, ki je zelo okusna.

Pol šale masla ali margarine vtepi kot gosto smetano. Med to zamešaj eno šalo sladkorja. Vtepi med oboje dva rumenjaka in sicer enega za drugim. Dodaj tudi šalo medu. Presejaj

dve in pol šali bele moke, dve žlički pecivnega praška, pol žličke sode (bicarbonate), pol žličke ingverja, pol žličke klinčkov, eno žličko cimeta in pol žličke soli. To presejano moko in dišave potem polagoma zamešaj med medeno goščo in sicer tako, da izmenoma prilivaš tudi eno šalo črne kave. Ko je testo gladko, mu dodaj še sneg vtepen iz dveh beljakov. Položi na dno modelčka povosčen papir, posuj malo moke potem pa stresi notri testo. Peci torto v zmerno topli peči okrog petdeset minut.

Za spremembo lahko dodaš takemu testu tudi pest vamperljjev (currants) in pest zdrobljenih orehov.

VITAMIN C V JABOLKIH

Jabolko, ki vsebuje posebno veliko vitamina C, je znano pod imenom "White Calville." Pravijo, da so te vrste jablane gojili v Franciji že pred petsto leti. V Ameriki se peča z njimi sadjerejska postojanka v Geneva, N. Y. Jabolko je blede rumeno, srednje oblike in zelo sočno ter dobrega okusa. Za kuho je zelo dobro.

Te vrste jabolka vsebujejo skoro toliko vitaminov C, kolikor jih dobimo v pomarančah in paradižnikih. Tako jabolko je še posebno priporočati za take kraje, kjer se pomaranče težko dobijo in so predrage za revnejše ljudi. Jabolko dozori pozneje, ko je že doba svežih paradižnikov minila, tedaj pa pride tak sad kakor nalašč na vrsto. Kdor ima večji vrt ali kmetijo, naj poskusi zasaditi tudi eno tako drevesce za dober poskus.

HUDA VROČINA ŠKODUJE MESU

Ako pečemo meso na hudem ognju, se meso preveč posuši in izgubi 15 do 20 odstotkov svoje hranilne vrednosti. Priporočljivo je, da tako razvrstimo čas za kuho, da ne bo treba paliti hudega ognja in s tem pokvariti mesa. Se reče, meso ni sprideno, ampak tako slastno ni in toliko ne zažleže, če je pečeno na hudem ognju.

MILENA: MAČEHE NISO ZMERAJ HUDOBNE

V amerškem časopisu sem brala tole pismo, ki ga je pisala neka gospa uredništvu:

"Uredniku New York Times!

Sem mačeha. Ko bi bila posebno občutljiva za zaničevanje, ki se je skozi stoletja nakopičilo na ženah, ki so mačeha, bi morala povedati glavo, zakaj cele rodove se je družba navadila videti v mačehi vsiljenko, povzročujočo nesoglasje v življenju otrok, ki niso njeni.

Vživite se v težave mačeha, ki mora zbužati in negovati ljubezen v otrokih, rojenih iz druge matere. Iz žene, ki je deila ljubezen z možem, ki je je zdaj njen. Zavedajte se, da mora mačeha odstranjevati ovire in pregraje v mislih otrok. In dalje — deliti mora naklonjenost moža, ki ga ljubi, z otroki, ki so ji prav za prav tuji, a hkrati se mora naučiti ljubiti otroke, ki so otroci njenega moža. Ljudje bi morali poznati in razumeti položaj, v katerem je mačeha. Uživati bi morala mnogo simpatij.

Pišem vam zato, ker menim, da vas bo to vprašanje zanimalo. Jaz, gospodinja in mati (ali morem izgovoriti

besedo mačeha?), sem se pripravljena boriti za boljše spoznavanje.

Alice J. Cooper."

Urednik New York Times: "Ko bi mogel, bi napisal gospe Cooperjevi lepo pismo ter ji povedal, da ni edina, ki je prišla v duševne razpore zato, ker ji je bilo usojeno ljubiti moža, ki ima že otroke. Spominjam se, da mi je nekoč, po mojem govoru v radiu, napisala mamica — mačeha prelepo in preprosto pismo, kako trpke trenutke preživlja, odkar so njeni dobri (nelastni) otroci prvič čitali in slišali v člankih in pesmih ter videli na gledališkem odru tisto vedno zaničevano mačeho. Otroci so jo imeli radi, zakaj skrbela je zanje kakor za svoje. Vide-la je v njih stvarce božje, čutila je v njih prvo družico svojega moža, ki pa je morala prezgodaj umreti. Otroci so jo ljubili, nič ne bi bilo med njimi, kar bi kalilo dobro razmerje, dokler niso prišle — povesti, pesmi, šola in gledališče s tisto "hudobno mačeho."

Zakaj se ne potrudimo, ne opišemo in zasluženo ozarimo dobre mačeha? Saj jih je prav toliko dobrih, kolikor je dobrih lastnih mater. In na svetu so hudobne matere prav tako kakor hudobne mačeha.

Le ozmimo se, koliko je mater, ki se vedejo k lastnim otrokom kakor k tujim, kakor nevoščljiva bitja, za katera je beseda mati izgubila vsak pomen. Nasprotno pa so dobre mačeha, mačeha junakinje."

MALO ZA KRATEK ČAS

Vojak iz Floride je bil poslan v Colorado. Tam je prvič v svojem življenju videl padati sneg pa je takole pisal domov: "Danes je padlo eno inč belega snega, mehkega kot perje. lepega ko cvet floridskih pomaranč." — Čez dva tedna je spet pisal: "Danes smo zopet dobili nekaj belega perja iz neba." — Čez tri tedne se je njegovo pismo glasilo takole: "Že spet tri dni sneži! Le kdaj bo tega vrazjega snega konec?"

Neki prijateljci Zarje je mož prinesel to-le domov in zdelo se ji je, da bo kateri temu pritrdil, zato naj isto priobčimo. Njen mož je prodajalec v neki trgovini, kjer so bili vsi skupaj poklicani na sestanek, da slišijo moža, ki je avtoriteta kar se tiče govorov za bodritev navdušenja med prodajalci. Govoril je dve uri in ko je končal je vprašal predsednika od kompanije: Gospod predsednik, ali sem dal dovolj ognja v svoj govor?"

"O, da!" odgovori predsednik. "Ugovarjam le toliko, da bi mi bilo ljubše, če bi bili dali več govora v ogenj."

Izredna hladnokrvnost

Pri nekem obedu je sedel kmetski bogataš poleg sodnikove soproge. Jed je bila tako dobra in slastna, da si je bogataš privoščil vsega v obilju, a ko je vstal raz stola, so mu počile zadaj hlače, kar je povzročilo nekakšen čuden šum.

"No," je vzkliknila gospa razjarjena in je z drobnim noskom pomembno njuhala, "kaj takega se mi še ni primerilo..."

"Ali se je to vam primerilo?" je vprašal bogataš hladnokrvno, "mislim sem, da se je meni primerilo."

RESPONSE TO OUR SUPREME PRESIDENT'S LETTER
THE FOREIGN SERVICE
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Delegation of the United States of America
Council of Foreign Ministers
London

September 18, 1945

Dear Mrs. Prisland:

The Secretary asked me to acknowledge receipt of your cablegram of September 12th with reference to Yugoslavia. The Secretary is glad to receive this expression of your views in this regard.

I am transmitting your cablegram to the Secretariat of the Council in order that the other Delegations may have copies of your communication.

Sincerely yours,

WALTER BROWN,
Special Assistant to the Secretary.

THANKSGIVING

THE Thanksgiving Season is drawing near, and once again the whole nation will turn its thoughts toward the blessings it has enjoyed during the past year. All will agree that in spite of the trials, difficulties and sorrows that many suffered, we as a nation are the most blessed in all the world. We might, then, well turn with humility and gratitude to our Heavenly Father in thanksgiving for our blessings. In the midst of the most horrible war of all times, we have been spared the terrifying experiences of flying bombs; nor have we suffered from starvation, rations of food, or lacked clothing and other commodities of life.

As proof of our genuine gratitude, let us continue to do our utmost to assist in every effort which will be for the betterment of the future. The war is ended and Victory is ours, thank God! But we are not finished with our work, we must carry through until complete reconversion to peacetime activities.

The Eighth War Loan drive or better known as the Victory Loan is now in progress and it needs our support just as much as did the previous drives. How better could we observe Thanksgiving Season than to get 100 per cent behind the bond drive. While we are buying bonds to our limit, let us remember that for our boys who fought in the front lines there were no limits, — they gave all they had. It is hoped that our branches throughout the fourteen states where we function will feature some sort of a pro-

gram which would be appropriate at this time to give recognition to our men and women who were serving and are still serving in Uncle Sam's armed forces. As another expression of our gratitude, may we remember to offer prayers for the guidance and direction which will give our people in Yugoslavia a just peace and the freedom they deserve to have, and finally for the safe return of our sons and daughters to a normal and peaceful life.

We are thankful, too, for the Slovenian Women's Union, which helps us to give organized humanitarian service in time of peace, as well as we did in time of war. Gratitude for our Union is best expressed through our support of its activities, for they are vital to our continued growth. The year's end is near, and the records at that time will be what we cause them to be. Our conscience will tell us whether we have done our best. **YOU HELP YOUR OFFICERS BRING OUR JUBILEE CAMPAIGN TO A SUCCESSFUL BEGINNING IN THE MONTH OF NOVEMBER AND YOU'LL DO YOUR PART, AS YOU HAVE ALWAYS DONE IN THE PAST.**

Dedicate our Thanksgiving "for a brighter tomorrow!"

SCHOLARSHIP and BENEFIT FUND

Letters were mailed to all our officers in which were enclosed special receipts to be given to contributors to our Scholarship and Benefit fund. We hope that the officers will try their very best to secure members for our Friendship Circle and the Thousand Member Club. We know that it's an effort to go out and solicit but it's the only way that brings good results. Please do your part. The need is great and your help will be greatly appreciated. November is a month of thanksgiving and we can best show our gratefulness by giving to those who are in dire need. Every contribution will be gratefully accepted.

We thank Miss Frances Bogovich who made another contribution of \$25.00 to the fund which brings her contribution to \$50.00. Our sincere thanks go to Rev. J. Judnich of Denver, Colorado, Mrs. Mary Nahas, member of No. 20, Joliet, Illinois, and the firm Lloyd & DeGeus, Investors and real estate dealers in Joliet, Illinois for their generous contributions. Thanks also to the new supporters of the Thousand Member Club and to all the individual donors. The total amount in the Scholarship and Benefit fund is \$4,577.37. Do you think we can reach five thousand by the end of November? We will, if you'll help us! Please do!

"WHO'LL BE QUEEN?"

The main topic of discussion at our future meetings should be: "Who'll be Queen," Yes, who will be the most diligent worker in the ensuing campaign? We hope that there will be many competitors and a lot of interest aroused by all our branches. Everyone has the same opportunity in the contest. Attend your next meeting and discuss this with your members and see if your community will be on the honor roll. Try your best, anyhow!

THANK YOU, NO. 5!

Thank you, members and officers of No. 5, Indianapolis, Indiana, for the hospitality that we received so generously from you at the time of our visit. It was a pleasure to meet with you and we are extremely grateful.

JOSEPHINE and MILDRED ERJAVEC,
FRANCES SIETZ and ALBINA NOVAK.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—A special appeal to members for articles to be sent to the needy of Slovenia was stressed at the September meeting of our branch. The articles in demand will be brought to the meeting at a time to be specified by the committee in charge.

Miss Leona Skufca is the new member for September. We welcome you most heartily, Leona, and also Mary Rakun who has rejoined with the month of September.

Sick members for the past month were Margaret Chopich, Frances Bolf, and your secretary, who by now has completely recovered, while the former two are still recuperating. Antonia Hlade was reported ill recently too, so a speedy recovery is wished to all those on the sick list, with hopes that they will again attend our meetings.

Members are reminded that the special assessment levied on each member has been payable since June, and those who haven't yet done so, please oblige before the end of the year, also all those who are in arrears with their assessments please contact your secretary at your earliest convenience.

In absence of the secretary at the September meeting, Mary Zahn kindly consented to read the report for which sincere appreciation is extended her.

The November meeting will be held Tuesday evening, on the 13th. All members are asked to attend.

Just a reminder! Our annual meeting will again be held on the first Sunday of December, which will be Dec. 2 at 2 o'clock in the afternoon in SS. Cyril and Methodius Church hall. This year, instead of exchanging gifts among the members themselves, a fine gesture would be for each member to bring some article for the needy sisters of Slovenia, such as canned goods, thread, buttons, needles, etc. Refreshments will be served following the meeting. All are invited to attend.

PAULINE RUPAR, sec'y.

No. 5, Indianapolis, Ind.—All members, attention! Our annual meeting will be held on Sunday, December 2, at 2 p. m. promptly. Please attend this meeting, since we will have many important topics to discuss and also election of officers.

Some of our members are in arrears with dues. Kindly get in touch with your secretary and settle up for the books must be in order by the first of the year.

In behalf of the officers I express sincere thanks to Jenny Gerbeck, Mary Mervar, Ann Lekse, Mary Mauser, Amelia Schmitt, Julia Zupancic, Anna Trauner and Mary Markich for the assistance in disposing of tickets on the lovely pillow and sheet set donated by Mary Kronoshek and towels by Mrs. Konechnik.

At our meeting on October 7, we had the privilege to meet our Supreme Secretary Mrs. Josephine Erjavec and daughter Mildred, also our Editor Elbing Novak and Mrs. Frances

Sietz of Cleveland, Ohio. Very charming ladies, who made a visit to our city to help with suggestions and plans for the forthcoming convention to be held in our city in May, 1946.

Congratulations to Antonia Mervar who became the bride of Adolph Madley on October 20, at the Holy Trinity Church.

Best of luck and good wishes are extended to Mr. and Mrs. Joseph Codermaz and Mr. and Mrs. Dragon who recently celebrated their 25th wedding anniversaries.

Congratulations to Agnes Milharcic and Ann Smerdel who were visited by the stork.

Our deepest sympathy to the bereaved family of Mary Rinani who passed away recently. May God grant her eternal rest.

Wishes for speedy recoveries are extended to all our sick members. Until our next meeting on November 4, best regards to all.

SOPHIE GOLOB, sec'y.

No. 6, Barberton, O.—It's been some time since the last report from our branch although a bit of news has since been gathered.

The stork has visited Verna Petrich and Mary Baron, presenting each a boy. Mary Novak was presented a girl. Congratulations to the proud parents!

We extend our deepest sympathy to Mary Postovic and daughter on the loss of their beloved husband and father. He passed away September 18. May God grant him eternal rest.

A number of servicemen have returned from the war. They are Jacob and Victor Casserman, Edward Groom, Thomas Gradijan, Joseph O'Kolish, Louis O'Breza, Frank Verholtz, Carl and Philip Zalar. We are glad to see them back.

Best of luck and wishes to Rose Prosen who became the bride of Deane Shannon, Saturday, October 6, at the Sacred Heart Church.

We were very pleased to see our President Jennie Scraba at our meeting. She has just recuperated from an abdominal operation. We are glad you are well again.

Wishing you the very best of everything on Thanksgiving, I remain your reporter.

EVELYN KRIZAY.

No. 14, Cleveland, O.—Hello, sisters! Another month has passed which means that it's getting closer to the December elections. We would like to see every member at the annual meeting because that way there would be more opportunity of electing the new officers. After all, we the present officers, don't cars to keep our jobs forever.

We had a good attendance last month. Many were present who we did not see for a spell. Thanks, sisters, keep on coming whenever it's possible.

Our President Mrs. Frances Rupert is still in the hospital but is getting along pretty well. In behalf of Mrs.

Rupert I wish to thank our sisters for the wonderful cooperation in donating their share towards the gift that we are raising. It was approved that we give a hundred dollars from our treasury and \$53.50 was collected from those present at the meeting. I'm certain Mrs. Rupert appreciates this gift and your generous thought of her.

This kind of ends up the report of our last meeting, so until our next meeting, I'll say toodle-loo!

PAULINE SAJOVIC.

QUESTION BOX

Why do not Catholics say the Lord's Prayer in full? I notice that they omit the words: "For thine is the kingdom and the power and the glory, forever. Amen." (Matt. VI, 133?)

Catholics say the Lord's Prayer, as the Lord Himself taught it to His Apostles. The words cited above from the King James Version are a marginal gloss, interpolated by some copyist, who had in mind words borrowed from the Green liturgy. They were rejected as unauthentic by St. Jerome in the fourth century, as they have been rejected by the authors of the Revised version of 1881.

If it is a sin to take God's name in vain, why is it allowed to swear in court, when people say: "So help me God?"

Taking God's name uselessly, irreverently, is entirely different from using God's name with proper respect and necessity. An oath is calling God to witness the truth of what we say. This is quite proper in a court of justice, where the welfare of society demands it. Moreover, a lawful and reverent oath is a religious act, since it is a profession of faith in God and gives honor to God. It is a sin to swear, when it is done unnecessarily or falsely.

PUT SHELVES IN ORDER

Before shelving home-canned foods, give shelves a good scrubbing, line them with old newspapers, shelving or washable oilcloth. Brush down walls to remove dust and spider webs. When the storage space is ship-shape arrange canned jars according to kind. If you number the shelves it will be easy to direct a youngster to the exact shelf where a jar can be found and will save a lot of rummaging.

No. 20, Joliet, Ill.—At a recent meeting of the drill team the minutes show that many important decisions have been reached, among which are the following:

TWO UNEXCUSED ABSENCES within one year will be allowed every cadet whether it be for drills, exhibitions or meetings. This ruling will also be applied in deciding who will be entitled to attend the convention in May. It will be the duty of a board of judges composed of officers and cadets to make the "decrees."

A complete one-half year's membership in the drill team and with only two unexcused absences to her credit

GUTTER BALLS

Another bowling season is well on its way. The girls of Branch No. 20, Joliet, Illinois, are really starting the season off with a BANG.

Here are the teams and their captains:

Team 1—Eddy's Place—Captain—Mary Brick.

Team 2—Avsec Printers—Captain—Jo Ramuta.

Team 3—Erjavec Supremes—Captain—Rose Plese.

Team 4—Mahkovec Tavern—Captain—Doris Fabian.

Team 5—Nemanich Florists—Captain—Josephine Buchar.

Team 6—Planinsek Grocers—Captain—Vida Pavesich.

Team 7—Kozoman Market—Captain—Frances Krenn.

Team 8—De Ann Beauty Shoppe—Captain—Frances Vranicar.

On the opening night, September 10, 1945, our Officers of Branch No. 20 were on hand to roll the first ball. After that the girls took over and we all had a very enjoyable evening.

After four weeks of bowling the team standings are as follows:

High Team—Mahkovec Tavern.

High Team Game—Kozoman Market.

High Team Series—Mahkovec Tavern.

High Individual Game—Jo Mahkovec.

High Individual Series—Jo Mahkovec.

Splits recorded for the past four weeks are: Marie Nemanich 8-10; Mary Nemceovich 5-9-7; Ann Mahkovec 9-7; Eva Ebner 9-10 and 8-5-10; Jean Gombac 5-10, 9-7, 5-7, 8-10 and 5-9-10; Frances Gaspich 4-5-7-10; Agnes Smithberger 4-8-7; Tillie Pavesich 5-8-7 and 5-8-10; Mary Juricic 8-10; Mary Nahas 7-8-6 and 5-9-7; Frances Krenn 7-9; Jo Buchar 7-8-9.

We were sorry to see that a few of our last season bowlers aren't with us this year. We hope you won't forget us. Come up and watch us bowl! Give us some encouragement and cheer us on. It all helps!

Welcome to all our new bowlers! We guarantee all you newcomers a very pleasant season.

It finally happened!!! Jo Ramuta and Ann Shray are on the same team. What is the prize for the best bowler?? What bowler has her boy-friend home from Europe?? Do we hear wedding bells, Jo?

Say girls, you better look your best from now on. Bowling is really becoming interesting. The Seabees stationed in Rockdale, bowl before and the Men's Eagles Club bowls after us.

Congratulations to Mary Nahas—she's the proud Mama of a baby boy.

Until next month, we are

JEAN GOMBAC,
ISABELLE MUSICH.

a cadet qualifies for the social privileges established by custom. A full year's membership and only two unexcused absences entitles cadet brides to a shower and a military wedding.

All of the above rulings came into effect October 1, 1945.

A THANKSGIVING DANCE will be held Wednesday evening, November 21, from 9:00 to 12:30 in St. Joseph's parish hall. Admission price is 65c with Gene Victor's orchestra providing the music.

Irene Korevec was chosen chairman with President Isabelle Musich as co-chairman. Heads of the ticket, decorations and publicity committees are Agnes Schmidberger, Therese Metesh and Jean Hurley, respectively.

With a depleted treasury and with the convention taking place in May we must work hard to make this dance a

huge success. Let's cooperate fully with the committee in charge and sell our quota of tickets.

JUNIOR CADETS who have attained the age of sixteen have now been transferred to our team. We bid a cordial welcome to Dorothy Dernulc, Dorothy Govednik, Bernice Metesh, Margaret Mlakar and Dolores Zupanec.

Many great cities in these United States have erected and are erecting memorials to the heroes of World War II, who have made the supreme sacrifice. In the hopes that Joliet will not be negligent on its part, the local branch of the Slovenian Women's Union has sent resolutions to Mayor Arthur O. Janke, chairman of the Will County board of supervisors Elmer J. Stephens and to our pastor Rev. M. J. Butala.

In the resolution to Father Butala, cooperation was promised. In all of them "the Union resolved that the organization of American Slovene Women, would join with the community in approving the proposal for the erection of an appropriate memorial for the men and women whose sacrifices will be an inspiration in the future, reminding the Will County residents of their obligation to the United States and the members of the armed forces."

To a "swell" and loyal cadet, Evelyn Mutz, are extended wishes for a very speedy recovery. Following a long delay, her appendix finally made its exit.

Wishing everyone who attends our Thanksgiving Dance a superbly wonderful time, I remain as ever your cadet reporter,

OLGA ERJAVEC.

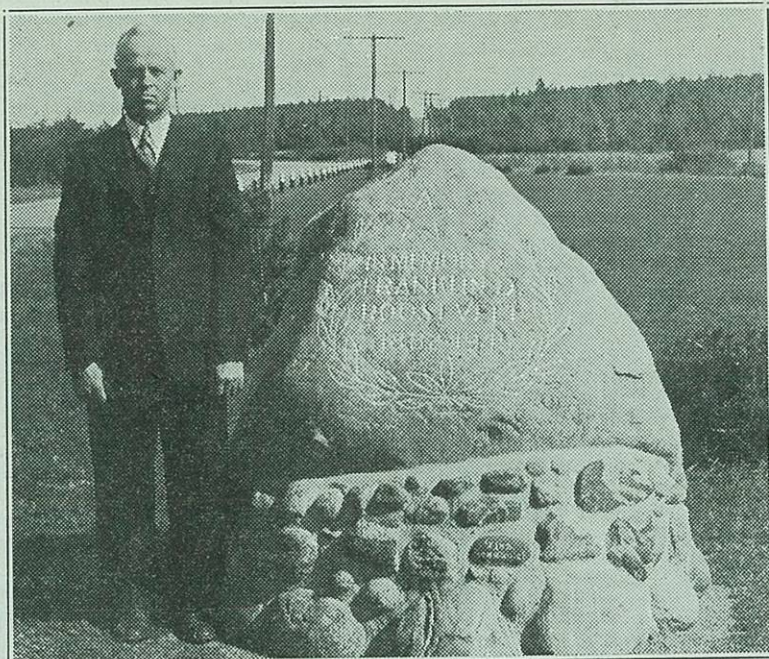

Wedding bells will ring . . .

The Slovenian Women's Union national championship cadets of Joliet announce the engagement and approaching marriage of their captain Jo Mahkovec, daughter of Mr. and Mrs. Frank Mahkovec, 1319 N. Broadway to Frank Goron, son of Mr. and Mrs. Harry Goron, 459 N. Eastern Avenue. The wedding is to take place on Thanksgiving Day, November 22, in St. Joseph's Catholic Church at three o'clock in the afternoon.

Captains, cadets and Supreme Officers of the Slovenian Women's Union, as well as friends and relatives of the bridal couple are invited to attend the wedding.

Best wishes to you!

EVELETH ARTIST ERECTS MONUMENT TO F. D. R.

"In Memory of Franklin D. Roosevelt, 1882-1945"—Such is the inscription hewn into the adamant face of a large boulder of Northern Minnesota granite, which has been placed in the west corner of the Fayal Pond "y" triangle at the eastern entrance to the city. The monument, a rugged challenge to the rigors of Northern Minnesota's harsh elements, was created by Joseph Bogdanich, Eveleth's enterprising artist, who directed its placement by city workmen, and is dedicated by him as an enduring mark of respect to the late champion of the common man, Franklin Delano Roosevelt.

Truly a "Labor of Love" this project had consumed months and months of hard physical exertion. The large piece of glacier-borne, blush-pearl granite, with intricate markings, attracted Mr. Bogdanich's eye while he was strolling over the wastelands near the local cemetery. He immediately had the boulder hauled to a place near his home and began the task of chiseling the letters and decorative border of the inscription. Due to the steel-like composition of the stone, numerous trips to the blacksmith shop were required for sharpening and tempering the implements for his work, and withal a considerable amount of time was consumed in answering questions of curious on-lookers who almost invariably made identical inquiries concerning his aims and endeavors.

After preliminary explanations as to the nature of the undertaking, the conversation continued somewhat on the following order: Q.—"Well, who's going to pay you for all that work?" Ans.—"Nobody!" Q.—"Well, why do you do it then?" Ans.—"Because I like to! It gives me pleasure—happiness! Thereupon the questioners would look at him queerly and usually

remarked: "You must be crazy!" Joe would shrug his shoulders and answer: "Well—Maybe!"

With that he was generally left alone for a while, until another inquisitive soul happened along. Then the foregoing dialogue would undergo a similar repetition. Mr. Bogdanich calls particular attention to the collection of stones that are cemented into the base of the monument. With glowing demeanor he tells where and how each piece was found, meanwhile fondly caressing the stone and pointing out its colorings and peculiarities. He truly has "the soul of an artist!"

Joseph Bogdanich was born in Sinac, Croatia, Yugoslavia in the year 1891. He came to America in 1907 and has resided in Eveleth since 1929. He received schooling at the Smeby Show Card School of Minneapolis and attended art classes at the evening schools in Virginia. He does general painting and sign work for a livelihood.—H. J. A.

Mr. Joseph Bogdanich has dedicated several paintings to our organization which are hanging in the various Community Buildings in Minnesota.—Congratulations, Mr. Bogdanich!

THE ROAD TO SUCCESS

No doubt you have oftentimes heard the remark: perseverance brings success but did you ever stop and think what is meant by perseverance? Very few people are born with a patient disposition because that has to be developed and it is patience that makes us stick to our goal and not give up if things are not going as smoothly as we would like them to. We could say that it takes a good portion of patience to make us firm in our perseverance. And perseverance they say, is the road to success in every venture.

We can say that our officers have a lot of patience and that is why they are good officers and usually get

things done. This is especially noticed at the times of our membership drive. Branches that have good officers are also always listed on the campaign report with good results. It is wonderful to see a long list of active branches and many names on the HONOR ROLL as good workers.

As you know a new campaign is started. This is our 20th jubilee campaign and the winner in this campaign will be the "Queen of the 1946 National Convention" which will be held in Indianapolis this coming Spring. Every member is eligible to work in this campaign. If you think that your community is too small to get enough new members to win this most distinguished title, than try to get at least 25 new members and you'll be given the beautiful title of "Convention Princess."

Remember every bit of work helps and if you are the patient sort of a person then you will be blessed with success. We ask you to keep in mind one thing: never put off until tomorrow what you can do today. The campaign will last five months which will pass quickly and we suggest you get busy at once and you'll surely be rewarded with success!

HOW TO BE A GOOD PRESIDENT

The president, of all others, should obey the rules and the time is distinctly given in the constitution, so that all may be governed accordingly.

The president should arrive at the clubrooms 10 or 15 minutes before she is to start her meeting. She must arrange her "tools" properly (gavel, notebook, timepiece, pencil). She should run over her agenda with the recording secretary, if she has had no opportunity before the meeting, so that she may be sure of any "unfinished business" or any other matter that should come before the meeting.

She must start promptly, and her group will recognize and respect this trait. Those who arrive promptly have made an effort—they should be justly rewarded. The habitual latecomer in due time will know that she will "miss something" if she is not on time, "because this president starts her meetings promptly."

FOR YOU AND ME

The world seems made for me and you—

All the sky's unfathomed blue,
The sweetness of the dew-drenched flower

The sunshine of each golden hour
Belongs to me, belongs to you!

Love seems made for you and me—
It's unfathomed mystery,
All it's sacrifice and pain,
All it's satisfying gain
Belongs to you, belongs to me!

HE SEES MY TEARS

Sometimes in my weakness I cannot pray;

I can only sob, and yet God hears;
And in tender love He answers me,
For He knows my needs, and He sees my tears.

No. 26, Pittsburgh, Pa.—St. Mary's Church was the scene of an attractive wedding on September 11th when lovely Miss Kay Hudak, daughter of Mrs. Mary Hudak and the late Mr. Frank Hudak of Lower East End, became the bride of S/Sgt. Michael Feffer, U. S. Army, son of Mr. and Mrs. Joseph Kosogovits of Lawrenceville. The double ring ceremony was performed by Reverend Matthew Kebe, pastor.

Mr. and Mrs. Michael Feffer

A period gown of light weight satin, fashioned with a tight bodice and inserted French lace which ended in a long train, was the choice of the bride, who was given in marriage by her brother. Her fingertip veil was held by a shirred band of tulle and clusters of orange blossoms. She carried a missal with orchids and streamers of lilies of the valley. Something new, worn for luck, was the pearl necklace with a diamond center bought by her mother as a gift.

Attending her were her sister-in-law, Miss Ann Kosogovits as junior bridesmaid, and as bridesmaids, her sister, Miss Mary Hudak, and cousin of the groom, Miss Mary Cserer. The junior bridesmaid wore a gown of peace blue, and the bridesmaids wore baby pink. Their bouquets were colonial with American beauty roses.

S/Sgt. Edward Adlesic was best man, and the usher was Cpl. Paul Birsits, both of the U. S. Army.

A reception was held at the Slovenian Auditorium, and later Mr. and Mrs. Michael Feffer left for a brief honeymoon.

ANNE CESNIK.

No. 45, Portland, Ore.—The annual meeting of S. Z. Z. No. 45 will be held Sunday, December 2nd at 2:00 p. m. at the usual place. There will be election of officers for 1946. Let our attendance be 100 per cent.

Members who are behind in their

dues, please pay up to date, so that I can close the books for the year of 1945.

Greetings to all.

LOUISE STRUZNIAK, sec'y.

No. 50, Cleveland, O.—The good attendance at our October meeting was a big inspiration to all of us and we made a number of worthwhile decisions. First of all, we're very happy over the enthusiasm that is prevailing among our girls to reorganize our drill team. Any member who is interested or if you have a daughter who would like to be a cadet, come to the next meeting because we are going to have a thorough discussion on the topic.

We are also proud to announce that we have two bowling teams and the girls are bowling regularly every Wednesday evening at the Norwood Alleys. Anyone interested in bowling may join us and you'll be most welcome. It's not necessary that you are an experienced bowler because we are anxious to get beginners and help you in every possible way that you'll become a regular bowler.

It was also decided that we hold a Card Party at the Slovenian National Home (Annex) on Sunday, November 25th. Tickets will be distributed at the November meeting. We need the co-operation of every member, if our aim is a good outcome.

Our Editor was our guest speaker at the last meeting and we thank Mrs. Novak for being with us. We also had five celebrants of birthdays namely: Corinne Novak, Louis Mlakar, Mary Andersson, Mamie Marin and Julia Malinsky. A birthday party followed the business session which was enjoyed by all. Don't forget to come to the next meeting on November 12. It'll be another pleasant meeting.

Mamie Marin is going to be our hard worker in the ensuing campaign and we hope she'll be the "Queen of the Convention!"

FRANCES SIETZ, president.

* * *

THANK YOU, NO. 50!

It was a privilege to be invited to your October meeting and be given the opportunity of addressing the group. Thank you for the invitation and I wish you much success in the future months and especially in the membership campaign.

A. NOVAK.

No. 56, Hibbing, Minn.—Here we are again from Hibbing. Our September meeting was fairly attended and plans were made for a game party to be held at our November meeting. Each member is asked to bring a guest and also some small prize for the party. A good time is in store for everybody and a delicious lunch will be served, so it will be worth your while to come out and enjoy yourself. We also decided to have Christmas cards for sale, so any member wishing to buy them can get them from any member. At our October meeting we intend to get enough notions and such for a box for the people in Slovenia.

Mrs. Unkovich is still on the sick list and recuperating at her home, so

please pay her a visit. Many of our members are being rejoiced by the return of their loved ones. Let's pray and hope that it won't be long before they will all be home, except those that have paid the supreme sacrifice, and may God grant those eternal rest.

So at our November 13th meeting we hope to see everybody and enjoy our evening of entertainment, I remain, your secretary,

ANNE SATOVICH.

No. 73, Warrensville Hts., Ohio.—Again the time has rolled around to spend a few minutes with our fellow members—and maybe we can put them to good use.

First of all—a little business—To all our members who have married since they were given their policies, we would like you to check the name and beneficiaries name on your policies. This check-up now is to prevent any trouble later on. Would you do that for us, please? Thank you.

Looking a little into the future—let's think about our December meeting. The election of officers will take place at that meeting, and all members are asked to be present! A fine of 25c (one quarter) will be charged to each and every member not present. So-o-o-o-o—will you add a quarter to our treasury—or can we put a chair up for you? (The chair is free!) Oh, yes—refreshments will be served. Are ya' a-comin'?

Our President Mrs. Yane is up and around after being in the hospital and convalescing at home for a while. Here's hoping that good health is with you to stay now, Mrs. Yane.

And I would like to thank the lodge and its members who remembered me with cards while I was in the hospital. Now that I'm "Pendixless," I'm sure to be fine and dandy. Thanks again.

We wish a happy birthday and congratulations to all those who will celebrate it this month. So, if you've a birthday, anniversaries, or such—our best wishes are with you!

Before leaving, may I add a little thought—I came across it in a little card shop and it fits so well into everyday. To all: "Today Is The Tomorrow You Worried About Yesterday, And All Is Well!"

Be seeing you next month!

EVELYN WALTERS.

No. 88, Johnstown, Pa.—Dear members! Our annual meeting will be held on December 2, at 3 p. m. instead of 7 p. m. Attention, members! We will be looking to see you at this important meeting of the year. Absent members will be subject to pay a fine! We'd much rather have you present at the meeting than to collect from you! Refreshments will be served after the meeting. Hoping to see you on December 2! Best wishes to all the members of our Union!

MARY KUZMA, president.

No. 96, Universal, Pa.—Our annual meeting will be held on December 9, at the Universal Slovenian Hall. There'll be election of officers and

other important business to take care of. Our secretary Cecilia Peternel is now an organist in the church and she'll not accept the office of secretary for next year. Election of officers will be a very important topic, therefore try your best to attend the meeting.

Our dance on September 22 was very successful. Many thanks to all who came to the dance and to the diligent committee for the good work. Thanks also to Cecilia and Ann Peternel for the enjoyable singing during the intermission.

On the sick list are Mesdames Sneznik, Oswalt and Oblock. A speedy recovery to all. Please visit our sick members.

Please attend the meeting and also pay up your dues because it's difficult work for the secretary to be taking care of your dues for months and in return she does not get the proper appreciation from the members. If you cannot come to the meeting or if you do not care to keep up your membership, then please let us know your intentions either personally or through your neighbor who is coming to the meeting. Greetings to all!

PAULINE V. KOKAL, president.

No. 105, Detroit, Mich.—Dear Members: It has been a long time since our branch No. 105 had a report in our "Zarja." No doubt we find it interesting if there is a report that concerns us.

We have started our meetings in the month of September and had a very nice attendance. We also had a nice time and a delicious lunch at Mrs. Poprick's home. We thank her very much for her hospitality.

We decided to give away a bond at our next bunco party and hope we have a good attendance. We are planning on having a very good time at Mrs. A. Kodrich's home.

Our meetings are scheduled for the third Sunday every month. Members, please attend them regularly.

So will see you at the next meeting.

Yours truly,

ROSE JAMNIK.

A CARELESS LISTENER REGRETS

When God gave out brains, I thought He said trains, and I missed mine,
When He gave out looks, I thought He said books, and didn't want any.
When He gave out noses, I thought HE said roses, and I ordered a big one.

When He gave out legs, I thought He said kegs, and I ordered two fat ones.

When He gave out ears, I thought He said beers, and I ordered two long ones.

When He gave out chins, I thought He said gins, and I ordered a double.
Boy, am I a mess!

SMART DOCTOR

Patient (recovering from operation): "Why are all blinds drawn, doctor?"

Doctor: "Well, there's a fire across the street, and I didn't want you to wake up and think the operation was a failure."

CPL. BROWN . . . STEPPING HIGH

"Cpl. Ralph Brown is walking around visiting his friends."

It sounds like a personal item in a country newspaper.

Actually, it's something to make people stop and stare.

Cpl. Brown is the Youngstown, Ohio, soldier who until recently was America's worst casualty of World War II.

His legs are off at mid-thigh. His right hand is gone. His left hand is stiff from a compound fracture.

But he's walking around visiting his friends.

He's even negotiating stairways, so long as there's a banister handy. His artificial legs are marvels of ingenuity.

And he's watching his calories.

He's gained back so much of the weight he lost during convalescence that he's now about normal—and as he said:

"Every extra pound makes it harder to balance and navigate on two artificial legs."

Cpl. Brown is the soldier who became a Catholic while in training in California, made his first Communion in England, and traveled 100 miles across English countryside to be confirmed by an English bishop.

Then came a Nazi shell, scoring a direct hit on his tank—and three of his limbs were amputated.

With his artificial hand he has already learned to hold a glass of water, light a cigaret, open his mail.

And next week he's going back to Walter Reed General Hospital to see what can be done about his "good" hand.

The "good hand" is almost healed, and is ready for operations to give him freer use of the wrist and fingers.

The former tank gunner thinks that about six more months in the Washington hospital will put him in shape for civilian life. And he's 100 per cent enthusiastic when he talks about it.

"I didn't do a whole lot of actual physical work on the old job," the corporal recalls, "and I believe with a little more practice on the legs and some more use of the hand I can get by nicely."

He says it with a confident smile, and you know right off that in his mind's eye Cpl. Brown already was "hitting the payroll."

He has been enjoying himself to the limit in the weeks of his furlough at the home of his sister, Mrs. James Zimmerman. Friends and neighbors drop in throughout the day, and in the evening more often than not he's off to visit in the homes of other friends.

"It's going to be a mighty vacant house when Ralph leaves," Mrs. Zimmerman declared. "There's been something doing every minute since he came home. We're going to miss him a lot."

However, Cpl. Brown hopes to wrangle a Christmas furlough to break the six-month hospital stretch.

FASHION NEWS

by
GLADYS
BUCK

Dark for stability—color for excitement. That's the combination that will make your first winter outfit twice as becoming as ever before. This year you'll find two colors, three colors, lots of colors brightly lighting the traditional dark dress or suit. You'll see fabrics combined—not only satin or velvet on crepe but faille on wool, velvet or jersey, anything on everything. Costumes like these may have come about simply because they're pretty—but it seems more likely that our designers put their wits to work to cope with the fabric shortage and came out triumphantly with a gay new look.

It's a look that's heaven-sent to those of you who make your own clothes or plan a salvage job on that good but slightly tired old dress. There are all sorts of things you can do with a short length of bright material.

The wonder of a woman's world is a hat which can start a fashion or a romance; change a silhouette or a point of view. This year it can add dramatically to your height, provide width to balance new shoulders or hip-lines; make you more sophisticated, or less so; give your face a new contour; even keep your ears warm! Masterful is the use of fur—in lambskin hoods, mink-brimmed Bretons. Persian-lamb bonnets, sailors made of a circlet of lynx. Influential is the hat as round as a glove, the drum-shape, the towering crown, the shoulder-size brim. Young and disarming, bow-trimmed bonnets, chin-strap Bretons; catchy forehead-showing cloches, and bright knitted hats pulled down over the ears. Dominant colors are stone grays and fawn tones—winter white, black and splashes of color. When fashion changes as it is changing this year, hats are on the crest of the news, and more than ever the crowning glory of your costume.

Time was when a button served a purely utilitarian purpose but those days are gone forever. Now you are just as likely to see them clustered in patterns on somebody's bonnet, suit lapel, or belt, or strung together as a bracelet, a necklace, a pair of earrings.

Button designs are becoming more attractive by the hour and reflect fashion trends as surely as do other accessories like hats or handbags.

Among the newer effects in plastic are those which are worked to simulate metals or precious gems.

So handsome are some of these new

button designs that they lend themselves easily to the making of costume jewelry pieces, and also add drama to suits, blouses, or dresses.

Perhaps the most popular of the new angles on buttons is their use as earrings. By choosing your earrings at the button counter you'll find not only can you match them to other accessories, but you'll have distinctive costume jewelry at much lower prices than you would ordinarily pay.

Selected by Anne Petrich:

HOME-MAKING

We Americans were once considered a wasteful people, but during the war years we proved that we could conserve. We have also learned new uses for many materials. Even before the war, we had found new ways to utilize cornstalks, weeds, soy beans and previously-discarded by-products of coal and other substances. We find remarkably little waste in any large commercial enterprises, such as factories, mines and packing houses. At home, however, it is sometimes a different story. When we discard a bit of good food or some usable article, it seems a small and unimportant amount. It does not seem so trivial when we learn that food waste figures show that 100 pounds of edible food per person goes into the garbage pail each year in this country. This estimate was released when we were "economy-minded" during the war. Now that the war is over, and we will not so often be reminded that we should make the most of every bit of food, we must watch ourselves so that we don't slip back into extravagant and wasteful practices.

Economize On Food

Eagerness to do our patriotic duty is a worthy reason for saving food and every other useful material, but it is common sense to be as economical as possible, no matter what the national or international situation may be. When we throw away good food, we are hurting no one but ourselves and our families by requiring money for food that could be spent otherwise to advantage. A few cents a day does not seem important, but added up for a year it may make a sizable sum.

Meat Sandwiches

We probably never throw away the least scrap of good meat now. Delicious sandwiches can be made with ground leftover meat, either hot or cold. Have you made a gelatin meat loaf lately? Use ground leftover meat with chopped celery, cucumber, green pepper and a little onion and salt. If hot tomato juice or soup is used as part of the liquid for the gelatin, the flavor and appearance will be improved.

If you haven't enough of any one kind of fruit to go round, you can make a fruit cup by combining two or more fruits. Save the juice next time you open a can of pineapple and chill canned pears in it for an hour or so. The flavor is delicious. Pears also combine well with grapefruit, orange, cherries or strawberries.

Uses For Bread

All leftover bread should be saved for bread crumbs. If you get more on hand than you will need for crumbs, you can make bread pudding. The family will probably like it better if you cut the bread in small cubes, as it is the large soggy chunks of bread that cause some persons to dislike this nutritious dessert.

We can be economical about our cooking in other ways than making use of each bit of leftover food. We should be sure that our paring knives are sharp, so that vegetable peelings will be thin. This way we also get most of the good from vegetables, as the most valuable portion is just under the skin. Whenever possible, vegetables should be scrubbed and not peeled.

Every Bit Counts

When we remove a food from the pan to the serving dish, we should be certain to get all of the food. Especially such foods as mashed potatoes stick to the sides of the pan and we may leave more than a spoonful. This seems very little to waste, but a spoonful a day would make quite a heap of potatoes in a couple of weeks.

In scalloping mixtures (and this is an excellent way to use leftovers) we will save fuel by using shallow, wide pans or dishes. In boiling vegetables, it will take less fuel if we start the cooking with high heat and turn it down when it begins to boil. Only enough heat is needed to keep it boiling.

TO START THE DAY RIGHT

There are countless good ways to serve fruit. At breakfast, serve chilled juice, or berries freshly washed and chilled and heaped on crisp cereal. Or sliced ripe peaches, nectarines, apricots or bananas with top milk, or with cooked or crisp cereal.

A piece of cantaloupe or honeydew melon is a pleasant way to start a summer breakfast. Wash the melon the night before and chill it, wrapped in waxed paper or in a covered container in the refrigerator over night. Cut it in halves or sections, or pare it and slice it thin. Serve a few slices on a chilled plate with ripe raspberries or blueberries on them.

PEACHES WITH HAM

For an extra special breakfast, when there is a piece of ham to broil, add a few halves of peaches to the frying pan when the ham is half cooked. Turn the fruit to brown lightly on all sides. Garnish the hot ham with it. Plums are good the same way; so are pears. I like to cut small pears in halves, cut out the core and fill the cavity with a dab of margarine and a little sprinkle of salt and nutmeg. I cook these with a slice of ham under the hot broiler or in the frying pan with the ham.

MELONS!

Wash and chill melons many hours before meal time. To serve, cut cantaloups, honey ball and honeydew melons in halves or smaller pieces. Spoon out any seeds and fibers. Serve plain, with salt or sugar. Or add a few washed and chilled berries, or a thin slice of lemon or lime. Casaba melon

is better if cut in thin slices, served with a section of fresh lime and eaten with a fork. Serve chilled watermelon in slices or sections as liked.

CHICKEN AND FRUIT SALAD

2½ cups diced cooked chicken
5 tablespoons lemon
French dressing
1¼ cups diced celery or cabbage
1 cup seedless grapes or ripe gooseberries
¾ cup mayonnaise

Sprinkle the French dressing over the chicken and let it stand in the refrigerator one-half hour or longer. Then mix it with the other ingredients. Serve in crisp lettuce or romaine leaves. Six servings. Do not dice the chicken in small pieces; larger ones are more inviting.

Vary this by adding small sections of orange and one-half cup of blanched toasted almonds.

Add buttered rolls and a hot or cold drink to complete the menu for a summer luncheon.

TOMATO RABBIT

2 tablespoons fat
½ small onion, chopped
½ green pepper, chopped, if desired
½ cup finely cut celery, if desired
2 eggs well beaten
2 tablespoons flour
1 pint tomatoes
½ lb. cheese, shaved thin (2 cups)
1 teaspoon salt

Melt fat in a heavy skillet. Stir in onion, celery and pepper. Cook a few minutes, stirring frequently. Add the flour, tomatoes, cheese and salt. Stir and cook over low heat until the mixture thickens and the cheese melts. Pour some of this mixture into well-beaten eggs. Pour all back into the skillet and cook until thickened and creamy. Serve on toast or crackers.

Those who love cheese—and they circle the globe in a perfect international chain of goodwill and understanding—have had their best news in many a day with the announcement that cheese is off the ration list.

Like many another blessing, however, the news comes tempered with the prospect that, just temporarily, the effect of ration-free purchase may be the speedy depletion of retailers' cheese stocks.

• But it's reassuring to know—and we have the word of the cheese industry for this—that there will be a steady gradual return of many of the cheeses we know and love.

If the happy custom of serving a cheese tray—bountifully spread with cheeses in wide variety—for the final course of dinner, was a favorite of yours before the war, you already will have brought forth your favorite cheese tray or platter to revive the custom.

MINERALS TOO

Several fruits are significant sources of calcium (badly needed by children to help build sound teeth and bones). Figs, oranges, prunes, raspberries and strawberries are the calcium bearers. Iron (for good blood) is in apricots, bananas, dates, figs, grapes, prunes, raisins, raspberries and strawberries. Some copper (without which food iron is not assimilated) is in prunes.

Juniors' Page

This 'n that TO THE JUNIORS

by
Juvenile Director
FRANCES
BOGOVICH

ANNUAL REPORT

During the past year the Juniors had shown a little more interest in their "page." Several very nice contributions had been made, and the number of contributors is slowly increasing.

I wish to thank all the girls who had helped to make "their page" as interesting as possible under the circumstances, and am looking forward to hearing from many more new reporters. Let's close this year a huge success, and make the "page" so interesting that next year all of us will look forward to each month's issue with anticipation and curiosity.

Respectfully submitted,

FRANCES BOGOVICH.

* * *
FAIRIES

Fairies! The word sounds good to children, and fairies are usually good; but there are some fairies that are not only naughty, but very, very naughty, and against these I'm going to warn you.

They are real mischief-makers, and have been known to be the cause of many quarrels in your homes.

They have a name, and it is the Dust Fairies! They enter your houses, without any invitation, and they settle down on your belongings as if they meant to stay.

If your housekeeper is careless they revel in her carelessness. They take special delight in soiling books; they scratch the furniture; they blacken the walls and paint, and they make pretty carpets look grimy.

Now the good housekeeper will keep a sharp lookout for these naughty fairies. Of course, she can't prevent them from flying in the window, for they are tiny little things, but she can chase them out every day, and so prevent a collection of them.

One day I saw a girl dust—I mean, drive the Dust Fairies away from a picture—with a feather brush. Why, do you know that the fairies actually laughed at her ignorance, and I thought I heard them whisper: "She's only scattering us about the room with that old brush. Thank goodness she doesn't know that were she to use a dust cloth and gather us up in it, she

could shake us out of the window and get rid of us."

When I heard their words, I just made up my mind to let you into the secret, so that you'll know how to get rid of these pesky little, naughty little, dirty little fairies.

October 5, 1945.

Dear Miss Bogovich:

Enclosed is a Young Writers' Club Page which I thought you would be interested to read. My poem is printed on this page. You can print this poem in the Zarja.

Sincerely,

MARIE BOMBACH,
S. W. U. A.—Branch 105,
Detroit, Michigan.

THE VICTORIOUS SOLDIERS

By Marie Bombach

They fought and won a victory,
That is now ours to keep,
With the job now all completed
Many will forever sleep
In lands far from the home they loved,
And friends that miss them so.
For they shall never see them again,
And many, many a times tears flow.
There too are the living
Who are coming home to stay,
And share the peace they won
On the battlefield that day.
Both deserve our sincere thanks
For all the things they've done,
Without their sacrifice
This war we would not have won.

RIDDLES

1. What does an artist like to draw best?
2. Why is a drawn tooth like a thing forgotten?
3. When you go to bed, why are your slippers like a promise?
4. What is the difference between a drinker and a smoker?
5. Why is a dog biting his own tail like a good manager?

No. 20, Joliet, Ill. — Hello, everybody! We would like to inform you that we have some new Junior Cadets. They are: Anna Burick, Phyllis Bulian, Jonita Erjavec, Margaret Machak, Mary Hulbert, Catherine Gecan, Bernice Nemanick, Rose Likar, Jean Matkovic, Vida Mikolic, Bernadine Mlaker, Irene Planinsek, Alice Billec, Jean Streoner, Virginia Pamyksla, Peggy Dudek, Jeanette Mutz, Theresa Horvat, Jean Stefanick, Phyllis Kwasig-rach, Arlene De Jule.

After an approximately year's leave Marie Crnkovic is now once more among us.

We had a most careful check-up on uniforms and it was discovered that the following articles of the Junior Cadet uniforms are missing: 3 caps, 2 jackets, 1 skirt, 3 belts, 1 baton twirler's cap.

The uniform department would greatly appreciate if past and present cadets would search in your dresser

drawers, wardrobes and any other imaginable place for the missing articles. If you returned your uniform look anyway, just in case an extra cap or jacket might have found its way into your homes. Ask your mothers to assist you. With everyone cooperating we know the missing articles will show up.

With the convention coming on in May, commencing with the third Sunday, the cadets will be attending drills diligently and seriously in readiness for the beautiful city. We hear Indianapolis is a large, beautiful and gracious city.

Two Junior Cadets were transferred to the Senior Championship Cadets. They are, Dorothy Govednik and Bernice Metesh.

Cadet Lucille Gregorash is anxious to know who's going to win the series between Tigers and Cubs.

Did you see Doris Bistory with her bangs? She sure looks cute.

Your Junior Cadet reporters,

DOROTHY and
DOLORES BOSTJANCIC.

SMILE

Just thirteen muscles make a smile
That comforts, heartens, cheers,
While sixty-five may make a frown
That brings a flow of tears.
So why not smile more frequently
When easy, quite, to do,
And by so doing you will find
More folks will smile at you.

WHAT THE MOON SAW

"I love little children," said Lady Moon, "especially babies." They are so droll. I love to peep into the room between the curtain and the window frame, when they are not thinking of me.

"I was peeping tonight through a window, where the curtain was drawn children say their prayers. The littlest maiden was saying her prayers, with her little hands folded together and looking quite serious. She repeated the Lord's Prayer aloud. When she came to the words "Give us this day our daily bread," her mother asked "What else do you say? You always put in something else. Tell me what it is, dear."

The little maiden looked rather confused. "What is it you say?" asked her mother gently, "after our daily bread."

"Dear mother, please do not be angry," said the little girl, "I only say — 'And plenty of butter on it.'"

WILLING TO PLEASE

New Boss: "I hope, Miss Sellers, you understand the importance of punctuation?"

Miss Sellers: "Well, 8:30 in the morning is a little early, but I guess I can make it."

GIRLHOOD

How wonderful is girlhood!
How glad I am to be
A girl, how glad for blessings
That girlhood brings to me!

I want to be a daughter
Obedient, thoughtful, too,
A sister kind and patient,
A loyal friend and true.
If anyone would need me,
I want to do my part
To bring some cheer and comfort
Into an aching heart.

And if a noble lover
Should come into my life—
I'd be a pure sweetheart
And then a faithful wife.

Should we be granted children
I want to be a mother
That God would have me be.

I want to suffer bravely,
And in life's sorrows deep,
I want to still be trustful
And close to my faith keep.
So guide me, holy Savior,
Wherever I may be,
That thought and word and action
May always honor Thee.

Fussy Diner: "Waiter, I want some oysters, but they mustn't be too large or too small, too old or too tough, and they mustn't be salty. I want them cold and I want them at once."

Waiter: "Yes, sir. With or without pearls?"

ANSWERS TO RIDDLES

1. His salary.
2. Because it is out of the head.
3. Because they are put off till the next day.
4. One is a bacchanalian and the other a tobacconian.
5. Because he makes both ends meet.

Radio Announcer: "The three minutes' silence on your radio, ladies and gentlemen, was not due to a technical breakdown, but was sent to you by courtesy of Noiseless Typewriters."

Mother: "Johnny, did you fall down in your good pants?"

Johnny: "Yes, ma'am. I didn't have time to take them off."

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC SEPTEMBER, 1945

Financial Report of the SWUA for the Month of September, 1945

DOHODKI:		MESECNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
St.	Podružnica	Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 59.60	\$ 2.30	\$.10	\$.25	\$ 62.25	159	23
2	Chicago, Illinois	128.55	5.30	.20	—	134.05	351	53
3	Pueblo, Colorado	70.75	3.20	—	.50	74.45	196	32
4	Oregon City, Oregon	11.45	.20	—	—	11.65	31	2
5	Indianapolis, Indiana	57.40	4.20	—	—	61.60	164	42
6	Barberton, Ohio	70.95	1.90	.20	.35	73.40	197	19
7	Forest City, Pennsylvania	53.00	1.00	.20	—	54.20	152	10
8	Steelton, Pennsylvania	33.90	—	—	—	33.90	94	—
9	Detroit, Michigan	20.70	.20	—	—	20.90	57	2
10	Collinwood, Ohio	214.05	8.30	—	—	222.35	593	83
12	Milwaukee, Wisconsin	119.95	3.50	—	.25	123.70	341	35
13	San Francisco, California	58.40	.20	—	.75	59.35	149	2
14	Nottingham, Ohio	154.50	7.30	.50	.25	162.55	427	73
15	Newburgh, Ohio	153.50	12.20	—	—	165.70	405	122
16	South Chicago, Illinois	65.25	2.60	—	—	67.85	175	26
17	West Allis, Wisconsin	66.85	2.30	—	—	69.15	186	23
18	Cleveland, Ohio	45.10	1.20	—	.25	42.55	111	12
19	Eveleth, Minnesota	59.10	4.00	.10	—	63.20	162	40
20	Joliet, Illinois	214.40	20.70	.50	—	235.60	599	207
21	Cleveland, Ohio	43.30	2.10	—	—	45.40	123	21
22	Bradley, Illinois	13.70	—	—	—	13.70	32	—
23	Ely, Minnesota	85.40	2.80	.10	.25	88.55	233	28
24	La Salle, Illinois	71.85	3.90	.10	—	75.85	202	39
25	Cleveland, Ohio	443.60	15.00	.20	—	458.80	1,138	150
26	Pittsburgh, Pennsylvania	53.95	1.60	—	—	55.55	152	16
27	North Braddock, Pennsylvania	27.40	1.40	—	—	28.80	71	14
28	Calumet, Michigan	36.05	2.30	.10	—	38.45	99	23
29	Browndale, Pennsylvania	15.25	1.30	—	.10	16.65	40	13
30	Aurora, Illinois	10.85	.30	.10	—	11.25	32	3
31	Gilbert, Minnesota	48.40	4.40	.40	—	53.20	129	44
32	Euclid, Ohio	65.85	3.50	—	.25	69.60	176	35
33	New Duluth, Minnesota	29.05	.70	—	—	29.75	79	7
34	Soudan, Minnesota	8.40	—	.10	—	8.50	25	—
35	Aurora, Minnesota	28.20	.80	.40	—	29.40	72	8
36	McKinley, Minnesota	6.30	—	.10	—	6.40	19	—
37	Greaney, Minnesota	15.40	1.20	.10	—	16.70	44	12
38	Chisholm, Minnesota	70.85	—	.40	.50	71.75	199	—
39	Biwabik, Minnesota	11.20	—	.10	—	11.30	33	—
40	Lorain, Ohio	52.30	1.60	.60	—	54.50	144	16
41	Collinwood, Ohio	100.95	.60	—	—	101.55	281	6
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	37.95	1.70	—	—	39.65	107	17
45	Portland, Oregon	18.35	—	.20	—	18.55	51	—
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15	31	3
47	Garfield Heights, Ohio	59.75	2.00	—	—	61.75	165	20
48	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00	19	1
49	Noble, Ohio	30.35	1.00	.10	—	31.45	81	10
50	Cleveland, Ohio	46.90	1.30	—	—	48.20	124	13
51	Kenmore, Ohio	11.50	.50	—	—	12.00	30	5*
52	Kitzville, Minnesota	12.05	.20	—	—	12.25	33	2
53	Brooklyn, Ohio	17.80	.10	—	—	17.90	48	1
54	Warren, Ohio	—	—	—	—	—	84	26
55	Girard, Ohio	26.75	1.40	—	—	28.15	75	14

DOHODKI:		MESEČNINA		Druž. in	Razno	Skupaj	STEV. ČLANIC	
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski	Zarja čl.			Redni	Mlad.
56	Hibbing, Minnesota	45.20	.10	—	—	45.30	126	1
57	Niles, Ohio	19.60	1.60	—	—	21.20	51	16
59	Burgettstown, Pennsylvania	12.55	.70	—	—	13.25	31	7
61	Braddock, Pennsylvania	17.80	1.50	—	—	19.30	45	15
62	Conneaut, Ohio	12.75	—	.20	—	12.95	26	—
63	Denver, Colorado	27.45	1.20	.30	—	28.95	69	12
64	Kansas City, Kansas	21.70	3.20	—	—	24.90	62	32
65	Virginia, Minnesota	35.95	2.80	—	—	38.75	96	28
66	Canon City, Colorado	17.05	.90	—	—	17.95	47	9
67	Bessemer, Pennsylvania	32.00	.60	.20	—	32.80	80	6
68	Fairport Harbor, Ohio	5.95	—	—	—	5.95	17	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	6.80	—	.20	—	7.00	18	—
71	Strabane, Pennsylvania	35.95	—	—	—	35.95	90	—
72	Pullman, Illinois	18.05	1.60	.20	—	19.85	49	15
73	Warrensville, Ohio	21.00	.10	—	—	21.10	57	1
74	Ambridge, Pennsylvania	31.60	.20	.20	—	32.00	66	2
77	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	20.90	.30	—	—	21.20	59	3
78	Leadville, Colorado	—	—	—	—	—	51	25
79	Enumclaw, Washington	14.15	1.50	.60	—	16.25	39	15
80	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45	32	—
81	Keewatin, Minnesota	33.40	.60	—	—	34.00	47	3**
83	Crosby, Minnesota	9.35	—	.10	—	9.45	26	—
84	New York City, New York	35.70	—	.80	—	36.50	101	—
85	De Pue, Illinois	12.75	—	.10	—	12.85	35	—
86	Nashwauk, Minnesota	5.00	.10	.50	—	5.60	15	1
87	Pueblo, Colorado	7.20	1.80	—	—	9.00	7	9***
88	Johnstown, Pennsylvania	28.85	2.40	.70	—	31.95	76	24
89	Oglesby, Illinois	29.05	1.80	.20	—	31.05	83	18
90	Bridgeville, Pennsylvania	23.95	.40	.40	—	24.75	67	4
91	Verona, Pennsylvania	22.05	1.00	—	—	23.05	52	10
92	Crested Butte, Colorado	13.95	—	—	—	13.95	32	—
93	Brooklyn, New York	27.90	—	.20	—	28.10	79	—
94	Canton, Ohio	6.65	.10	.10	—	6.85	19	1
95	South Chicago, Illinois	69.10	4.30	—	—	73.40	176	43
96	Universal, Pennsylvania	—	—	—	—	—	62	2
97	Cairnbrook, Pennsylvania	15.10	.80	—	—	15.90	35	8
99	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50	25	—
100	Ottawa, Illinois	3.85	.40	.30	—	4.55	11	4
102	Willard, Wisconsin	6.30	—	—	—	6.30	18	—
104	Johnstown, Pennsylvania	16.60	.30	.20	—	17.10	46	3
105	Detroit, Michigan	—	—	—	—	—	21	6

Skupaj\$3,973.00 \$163.00 \$10.40 \$3.70 \$4,150.10 10,910 1,676

Obresti od

U. S. Treasury 2½% bondov—\$11,000 \$158.09
 U. S. Treasury 3% bondov—\$3,000 45.00
 U. S. Treasury 3¾% bondov—\$3,000 56.25—\$ 259.34

Vošćilne kartice:

Podružnica št. 12, Milwaukee, Wis. \$ 8.00
 Podružnica št. 47, Garfield Heights, Ohio 1.00—\$ 9.00

Skupni dohodki\$4,418.44

*Asesment za avgust — **Asesment za avgust in september — ***Asesment za september in oktober

STROŠKI:

Za umrlo Mary Rinani, podružnica št. 5, Indianapolis, Ind.\$ 100.00
 Za umrlo Helen Cernugel, podružnica št. 8, Steelton, Pa. 100.00
 Za umrlo Mary Perusek, podružnica št. 19, Eveleth, Minn. 100.00
 Za umrlo Antoinette Zupanc, podružnica št. 84, New York, N. Y. 100.00
 Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje septembske Zarje 853.84
 Mesečne plače po odštetu davka: predsednica \$40.40; tajnica \$174.10; urednica \$182.40 — Skupaj 396.90
 Social Security davek od 1. julija do 30. septembra 1945 27.00
 Pridrzan davek od 1. julija do 30. septembra 1945 145.80
 Mladinska rezerva 17.50
 Razni uradni stroški 105.09

Skupni stroški\$1,946.13

Ostalo v blagajni 31. avgusta 1945\$167,985.93
 Dobrodo v septembru (September income) 4,418.44

Skupaj Total)\$172,404.37
 Stroški v septembru (September disbursements) 1,946.13

Preostanek 29. septembra 1945 Balance Sept. 29, 1945)\$170,458.24

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Baragova PRATIKA

ZA LETO 1946 JE IZŠLA

Peti letnik "BARAGOVE PRATIKE" za leto 1946 je na svetlem. Petletnica te zanimive slovenske knjige v Ameriki. Za ta slučaj je izdana v povečanem obsegu. Meseci so tiskani v novi obliki z večjim tiskom, kar je potrebno zlasti za starejše radi lažjega branja. Vsebina je pestra. Pratika je polnadragocenih informacij in nasvetov. Posebnosti so:

Seznam vseh dežel, s številom skupnega prebivalstva in koliko je v vsaki deželi katoličanov. Cerkvene zgodovinske informacije. Vladne in poštno informacije. Kako spoznamo ponarejen denar? Svetovni pregled sestavljen po pisatelju Rev. J. M. Trunku. Čarter Združenih Narodov. In še mnogo drugega, ki je vse trajne vrednosti za vsakega. Ne ostanite brez te koristne knjige!

Stane s poštnino za Zdr. države 40 centov

Za Jugoslavijo in Evropo 45 centov

Za naročila v Jugoslavijo naj poskrbi vsak natančen in zanesljiv naslov, ker za morebitno zgubo pošiljke med potjo v Evropo nismo odgovorni.

Vsa naročila pošiljajte na:

BARAGOVA PRATIKA

1849 WEST CERMAK ROAD

CHICAGO 8, ILLINOIS

SEZNAM PESMI V PESMARICI "ZAPOJMO"

I. DEL

Adijo pa zdrava ostani!
Al' me boš kaj rada imela?
Ah, ni li zemljica krasna
Birt rajtengo piše
Bledi mesec
Bog je ustvaril zemljico
Bog živi vse Slovenke!
*Belokranjska
Bom šel na planince
Bratci veseli vsi
Čez tri gore, čez tri vode
Čuk se je oženil
Dekle je po vodo šla.
Dekle, kdo bo tebe troštal
Dekle na vrtu zelenem sedi
Dete zatisni premile oči
*Dekletce podaj mi roko
Delaj, delaj, dekle pušelj
Dober večer, ljubo dekle!
Dolenjska zdravica
Dve let' in pol sva se midva
ljubila
En hribček bom kupil
*En šuštar me j' vprašu
Ena ptička mi poje
*Eno devo le bom ljubil

Fantje marširajo
Fantje po polj' gredo
Gor čez jezero
Glejte, že solnce zahaja
*Glasno si pevala
Goreči ogenj
*Gori, gori na planine
Gozdič je že zelen
Gremo na štajersko
Hej Slovenci
Imel sem ptičico
*Iz stolpa se mi zvon doni
Jaz bi rad rdečih rož
Jaz pa pojdem na Gorenjsko
Jaz sem Kranjčičev Jurij
Je pa davi slanica padla
*Janez, Janez, kaj se kujaš
Kadar boš ti vandrat šel
Kaj ne bila bi vesela!
*Kadar mlado leto
Kaj boš za mano hodil?
Kaj pa ti pobič?
Kaj so to za eni fantje?
Kaj ti je, deklica
*Kako ozke so stezice
Kak' ribcam dobro gre
Kako bom ljubila

*Kakor bela golobica
Kje so moje rožice
Kmetič vesel na svetu živi!
Ko bi jaz vedela?
Kje je moj mili dom?
Ko pridem skozi log
Kol'kor kapljic, tol'ko let
*Ko gledam v oči te lepe
Koline
Ko ptičica sem pevala
*Ko sem k njej pršou
Ko ptičica na tuje gre
Ko so fantje proti vasi šli
*Ko pomlad cvetoča pride
Ko študent na rajžo gre
*Ko lani sem tam mimo šel
Lahko noč!
Lani sem možila se
Le nocoj še, luna mila
*Leži, leži ravno polje
Le enkrat bi videl, kak' sonce
gor gre
*Lepo je pomlad
Lepo mi poje črni kos
Ljub'ca moja, oj kod' si snoč'
hodila

Ljub'ca, povej, povej!
 Lepa naša domovina
 Ljubezen do domovine
 Lovska
 Ločitev
 *Ljubca moja kaj si st'čila
 Luna sije, klad'vo bije
 Mladi vojaki
 *Mila, mila lunica
 Mati pokliče, pridne dekličice
 Mati ziblje, lepo poje
 Moja dekle je še mlada
 Moj fantič je na Tirolsko
 vandral
 Moja kosa je križavna
 Moj očka so mi rekli
 Najlepša je mladost
 Na Gorenjskem je fletno
 Na klopci sva sedela
 Nebo je čisto jasno
 Na planincih sončice sije
 Na tujih tleh
 Na vrtu
 *Na levo tri, na desno tri
 Nesrečni lovec
 Ne bom se možila
 Nocoj pa, oh nocoj
 *Nikaj na svetu lepšega nij
 Odhod
 Odkod si, dekle, ti doma?
 *Nekje v Franciji
 Odpiraj, dekle, kamrico!
 Oglar je čeden fant
 *Oja, zmiraj vesel
 Oj dekle, kaj s' tak' žalostna
 Oj ta vojaški boben
 Oj večer je že
 Oj tam za goro
 Oj vinček moj
 Otok bleški
 O, tožna domovina
 *Ovbe, ovbe moja glavca
 Planinska
 Padel list je 'z javora
 Pojte, pojte, drobne ptičke!
 Po gorah grmi in se bliska
 Po jezeru
 Po polju že rož'ce cvetejo

Pod mojim okencem
 Posvetitev domovini
 *Pelin roža
 Pozdrav!
 Pozimi pa rožice ne cveto
 Prevzetna
 Prišla bo pomlad
 Povej mi dekle
 Ptiček prav majhen je
 Ptički po zraku letajo
 Ptička je zaprta b'la
 Rasti, rasti, rožmarin
 Rasti, rožica
 Regiment po cesti gre
 Ribniška
 Roža
 *Rožice trgajta
 Rože je na vrtu plela
 Rožic ne bom trgala
 *Roža na vrtu zelenem cvete
 Rožmarin se je posušil
 Rožmarin
 Se davno mračil
 Sem fantič z zelenega štajerja
 *Za rojstni dan gl. predsednice
 *Serenada
 Sem mislil snoč' v vas iti
 *Sijaj, sijaj lunica
 Sinoči je pela
 Sinoči sem na vasi bil
 *Sinoči sem na vasi bil
 Sirota
 *Šel bom v planinco v vas
 Sirota jaz okrog blodim
 Slovenski fantje
 *Spomladi vse se veseli
 Slišala sem ptičko pet'
 *Skrinja lepo pisana
 Slovenec sem!
 *Slovenski svet, ti si krasan
 Slovenska deklica
 Slovensko dekle
 *Slovenec Slovenca vabi
 *Slovo
 Soča voda je šumela
 Solnce čez hribček gre
 *Stoji v planini vas
 Stoji, stoji Ljubljanca

*Svetlo sonce se je skrilo
 Svarilo
 *Še en poljub, dekle mi daj
 Škrjanček poje žvrgoli
 *Srcu
 Tam za goro zvezda sveti
 Tam gori za našo vasjo
 Tam na vrtni gredi
 Terezinka zgodaj vstala
 Trije kovači
 Ura devet odbije
 Uspavanka
 V nedeljo zjuraj vsala bom
 Veseli bodimo
 Vetrček po zraku gre
 Visoka je gora
 *V petju se oglasimo
 Vsi so prihajali
 Žabja svaba
 Žalosten glas zvonov
 Že dolgo nismo pili ga
 Zabučale gore
 Zakaj me ne ljubiš?
 Zeleni gozd je lovčev raj
 Zvedel sem nekaj novega
 *Zvezda mila je migljala
 Zvonikarjeva
 *Židana marela
 II. DEL
 *Gošarska pesem Mariji
 Pomagaj
 *Sveta noč, blažena noč
 *Zveličar naš je vstal iz groba
 Angelovo češčenje
 Rožni venec
 Blagor mu, ki se spočije
 *Nad zvezdami
 Glasno zapojmo
 *Cvetke trgam
 Lepa si, roža Marija
 Marija Nazarska
 Odpevanje pri litanijah
 Pokojni sestra v slovo
 *Jamica tiha
 Vigred se povrne
 Zahvalna pesem
 Pesmi zaznamovane z * so
 nove v novi izdaji "Zapojmo!"

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, INC.
 6016 St. Clair Avenue. Cleveland 3, Ohio
 LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD
 Invalid Car Service. Postrežba noč in dan.
 Avtomobile za vse prilike. Tel.: ENDicott 3113.

SLOVENIAN FOLK SONG BOOKS

We have song books which contain 215 of the most popular Slovenian folk songs which sell at 50 cents. You may order these books from

"ZARJA" OFFICE
 6117 St. Clair Avenue
 Cleveland 3, Ohio

Enclose stamps or money with order. Orders filled at once. We also send them to the men and girls in service. Send us their name and address and enclose the cost and 3 cents stamps to cover postage.

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

ERMENC FUNERAL HOME

5325 W. Greenfield Ave. Phone Mitchell 1331
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 42 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že 52. leto

Članstvo: 40,000

Premoženje: nad \$6,000,000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.